

**ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΠΑΤΡΩΝ**
UNIVERSITY OF PATRAS

ΣΧΟΛΗ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ
ΘΕΑΤΡΟ ΕΩΣ ΤΟ 2000 – ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΒΑΣΗΣ
ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗΣ**

ΑΓΕΛΑΔΑΡΑΚΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΒΕΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΠΥΡΓΟΣ_2022

Ευχαριστίες

Η παρούσα πτυχιακή εργασία αποτελεί και το τέλος ενός μεγάλου και επίπονου ταξιδιού. Κάθε ταξίδι έχει όμως την Ιθάκη του.

Για την εκπόνηση της παρούσας πτυχιακής θα ήθελα πρώτον να ευχαριστήσω τον επιβλέποντα καθηγητή μου κ. Δημήτριο Βεργόπουλο για την μεγάλη βοήθεια και συνεχή του υποστήριξη καθ' όλη την διάρκεια αυτής της εργασίας, χωρίς αυτά δεν θα ήταν δυνατή η ολοκλήρωση της εργασίας και των σπουδών μου.

Επιπρόσθετα ευχαριστώ και τους καθηγητές κ. Χρόνη Γιαννικόπουλο και κ. Παναγιώτη Ζαφειράκη που ανέλαβαν νωρίτερα το ίδιο έργο επίβλεψης πτυχιακής και με βοήθησαν ιδιαίτερα, έστω και αν δεν κατάφερα να το ολοκληρώσω υπό την επίβλεψή τους, όπως και τον κ. Αθανάσιο Κούτρα. Η συμβολή τους ήταν πολύτιμη και συνέβαλαν να μη λήξει χωρίς να ολοκληρωθεί η πτυχιακή μου εργασία.

Στην συνέχεια ένα μεγάλο ευχαριστώ στα κορίτσια της «ομάδας πτυχιακής» μου για την βοήθειά τους και τις συμβουλές τους το τελευταίο αυτό εξάμηνο.

Πολλά ευχαριστώ στον συνάδελφο και προϊστάμενό μου Ιωάννη Βαβαλικούδη και για την γενικότερη βοήθειά του αλλά και για την βοήθεια και τις λύσεις που μου προσέφερε από την αρχή και όλο αυτόν τον καιρό για την παρούσα εργασία σε οτιδήποτε και αν χρειάστηκε.

Ένα τεράστιο ευχαριστώ στους πρώτα φίλους και έπειτα συμφοιτητές μου που ξεκινήσαμε, διανύσαμε παρέα ένα μεγάλο μέρος αυτού του ταξιδιού και συνεχίζουμε σε άλλα ταξίδια: Ιουλία Νιχωρίτη, Σοφία Λαζελάρη, Παναγιώτα Χαραλαμπίκη, Ελένη Τσεβά και Γεώργιο Μανδέλα.

Φυσικά κλείνοντας ευχαριστώ απεριόριστα την οικογένειά μου: τα αδέρφια μου Κωνσταντίνα και Σταύρο, τον γαμπρό μου Ιωακείμ αλλά κυρίως τους γονείς μου, Παναγιώτη Σταύρου Αγελαδαράκη και Δέσποινα Καναρίδου, έμπρακτους συμπαραστάτες, αρωγούς και στυλοβάτες μου τόσο στις σπουδές μου όσο και συνολικά στην ζωή μου. Επίσης αμέτρητα «ευχαριστώ» στην περισσότερο από φίλη, πιο πολύ οικογένεια μου, Ειρήνη Γεωργίου.

Και φυσικά ευχαριστώ την «δεύτερη οικογένεια» μου, όλους μου τους φίλους που με βοήθησαν, με βοηθούν και με στηρίζουν είτε πρακτικά είτε ψυχολογικά. Ένα ξεχωριστό ευχαριστώ στον Ελευθέριο Σπανό για την υποστήριξή του αυτό το εξάμηνο.

Ιδιαίτερα ευχαριστώ την Δήμητρα Αθανασοπούλου για την βοήθειά της στο πρακτικό μέρος της εργασίας.

Η παρούσα εργασία αφιερώνεται στην μνήμη της Παναγιώτας Αγελαδαράκη, ως ελάχιστη αναγνώριση για τα όσα προσέφερε σε όλη της την ζωή

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Σκοπός της εργασίας είναι να παρουσιάσει το θέατρο, τον κινηματογράφο και τις παραγωγές του ως άξια για διάσωση τεκμήρια, να εξηγήσει την έννοια και την σημασία της αρχειοθέτησης αλλά και την διάσωση του κινηματογραφικού και θεατρικού υλικού. Με σύντομες ιστορικές ανασκοπήσεις εξηγείται η ανάπτυξη των τριών τομέων χρονικά (Θέατρο, Κινηματογράφος, Αρχειοθέτηση) κατά βάση στην Ελλάδα και το παρόν τους.

Παράλληλα επεξηγείται πρακτικά η δημιουργία βάσης δεδομένων ως ψηφιακή ταινιοθήκη με το πρόγραμμα Microsoft Access που εξυπηρετεί σκοπούς αρχειοθέτησης σχετικού υλικού.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Μεγάλη είναι η συμβολή του θεάτρου και του κινηματογράφου στον πολιτισμό και στην κουλτούρα παγκοσμίως. Με το πέρασμα των χρόνων ωστόσο έργα του θεάτρου και του κινηματογράφου γίνονται και ιστορικά τεκμήρια, καθώς αποτελούν και φορείς πληροφοριών που σκιαγραφούν την καθημερινότητα, τις ιδέες, τον τρόπο ζωής, γεγονότα και πολλές σημαντικές πληροφορίες ιστορικής αξίας, χρήσιμες για τους ιστορικούς και ερευνητές του μέλλοντος. Στην παρούσα εργασία θα εξηγηθεί η αξία της αρχειοθέτησης κινηματογραφικού και θεατρικού υλικού, οι τρόποι αρχειοθέτησης, τα σύγχρονα εργαλεία και πως αυτά συμβάλουν στο έργο των αρχειακών φορέων.

Λέξεις κλειδιά

Πολιτισμός, Κινηματογράφος, Θέατρο, Αρχειοθέτηση

GREEK CINEMA AND THEATER UNTIL 2000 – CREATION OF A DIGITAL DATABASE

AGELADARAKI STAVROULA

ABSTRACT

The contribution of theater and cinema to culture and civilization worldwide is great. Over the years, however, works of theater and cinema also become historical evidence, as they are also carriers of information that outlines everyday life, ideas, lifestyle, events and many important information of historical value, useful for historians and researchers of the future. In the present work we will explain the value of archiving cinematographic and theatrical material, the ways of archiving, the modern tools and how they contribute to the work of the archival bodies.

Keywords

Culture, Cinema, Theater, Archiving

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	iii
Περίληψη	iv
Abstract	v
Περιεχόμενα	vi
Εισαγωγή	vii
1. Πολιτισμός	1
1.1. Άυλη Πολιτιστική Κληρονομιά	1
2. Το Θέατρο	3
2.1. Η Γέννησή του και η Ιστορία του στην Ελλάδα	3
2.2. Το θέατρο ως τεκμήριο διάσωσης και αρχειοθέτησης	6
3. Ο Κινηματογράφος	8
3.1. Δημιουργία και ιστορία του Κινηματογράφου στην Ελλάδα	8
3.2. Η σχέση του Κινηματογράφου με την Ιστορία	15
4. Αρχειοθέτηση και Αρχείο – Ορισμός	17
4.1. Η ιστορία της αρχειοθέτησης και της δημιουργίας αρχείων	19
4.2. Κινηματογραφικά και θεατρικά αρχεία	22
4.3. Αρχειακοί φορείς – Φορείς Αρχειοθέτησης στην Ελλάδα	24
5. Το Διαδίκτυο και η Ψηφιακή Εποχή	27
5.1. Κινηματογράφος και Θέατρο στον Παγκόσμιο Ιστό	
6. Κατασκευή Βάσης Δεδομένων Ψηφιακής Ταινιοθήκης μέσω της Microsoft Access	30
6.1. Δημιουργώντας μία νέα βάση δεδομένων – Δημιουργία πίνακα	31
6.2. Δημιουργία φόρμας πίνακα	45
6.3. Ερωτήματα	47
6.4. Σχεδίαση ερωτήματος χωρίς την χρήση οδηγού	56
6.5. Δημιουργία μακροεντολής	60
6.6. Δημιουργία Έκθεσης	65
Βιβλιογραφία	71

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Μέγιστα κεφάλαια στην παγκόσμια πολιτιστική ιστορία και κουλτούρα αποτελούν το Θέατρο, αρχαίος θεσμός στην γέννησή του και ταυτόχρονα σύγχρονος, ο Κινηματογράφος, νεότερη των τεχνών. Εξετάζοντας την πορεία του και ιστορία τους ανά τα χρόνια στην Ελλάδα, την πολυεπίπεδη σχέση τους με την Ιστορία και τον πολύτιμο ρόλο τους ως τεκμήρια εξηγείται η ανάγκη αρχειοθέτησης του και συνεπώς διάσωσής τους. Η Αρχειοθέτηση ως επιστήμη και η αντιμετώπιση των σχετικών κινηματογραφικών αλλά και θεατρικών τεκμηρίων, τα εργαλεία και οι τρόποι της αναλύονται ενώ γίνεται ιστορική ανασκόπηση στην έναρξη και εξέλιξη των αρχείων. Ακόμη παρουσιάζονται οι μετέπειτα εφευρέσεις, με μέγιστη αυτή του Διαδικτύου και το πέρασμα στην σύγχρονη και ψηφιακή εποχή, αλλά και ο τρόπος που έχει επηρεάσει και αλλάξει αυτούς τους τομείς.

Τέλος γίνεται μια περιεκτική ανάλυση βήμα-βήμα για τον τρόπο δημιουργίας και κατασκευής μιας βάσης δεδομένων – ψηφιακής ταινιοθήκης, εν είδη αρχειοθέτησης, με τη χρήση σύγχρονων εργαλείων σε Ηλεκτρονικό Υπολογιστή με το πρόγραμμα Microsoft Access.

1. Πολιτισμός

Η έννοια «πολιτισμός» είναι μια πολυσύνθετη και περίπλοκη έννοια με σχεδόν αναρίθμητες ερμηνείες και επεξηγήσεις. Οι περισσότεροι άνθρωποι αντιλαμβάνονται και αναγνωρίζουν τον πολιτισμό και τα στοιχεία του χωρίς να μπορούν να απαντήσουν επακριβώς στον ορισμό του παρότι νιώθουν πως το βιώνουν εντός του και το γνωρίζουν καλά εμπειρικά. Αν προσπαθούσαμε να ορίσουμε με κάποιον τρόπο την έννοια «πολιτισμός» χρησιμοποιώντας και παραφράζοντας την περίφημη φράση του Αλεξάνδρου του Μέγα αναγνωρίζοντας το έργο της εκπαίδευσής του από τον δάσκαλό του, τον μέγιστο Αριστοτέλη: «Στους γονείς οφείλομεν το ζην, στους δε διδασκάλους το ευ ζην». Στην περίπτωση του πολιτισμού, η επιβίωση του ανθρώπου, οι βιοτικές του ανάγκες (τροφή, νερό, στέγη, ένδυση) είναι το «ζην», ο πολιτισμός είναι η μικρή σε μέγεθος αλλά τόσο μεγάλη πρόσθεση του «ευ», του «καλή», στο «ζην», στην «ζωή»: ο πολιτισμός είναι αυτός που προσφέρει όχι απλά την επιβίωση στον άνθρωπο αλλά την μεγάλη έννοια της «καλής ζωής». Ο πολιτισμός, σε όλα τα στοιχεία, τις εκφράσεις και εκφάνσεις του ανά τους αιώνες και σε ολόκληρο τον κόσμο προσφέρει και προσθέτει στους ανθρώπους την ποιότητα στην ζωή τους.

Ωστόσο, όπως οτιδήποτε ζωντανό και ζωτικό ο πολιτισμός και κυρίως τα μέρη που τον συνθέτουν με τον χρόνο αναπτύσσονται, εξελίσσονται, μεταδίδονται αλλά δυστυχώς αντίστοιχα ξεχνιούνται, χάνονται και πεθαίνουν αν δεν υπάρξει η ανάλογη μέριμνα. Για το λόγο αυτό η μέριμνα των ανθρώπων είναι να αποθηκεύει, να κρατά ζωντανά, να διασώζει και να εξακολουθεί να μεταδίδει στοιχεία του πολιτισμού που κινδυνεύουν να χαθούν.

1.1. Άυλη Πολιτιστική Κληρονομιά

Άυλη πολιτιστική κληρονομιά θεωρείται οποιαδήποτε παράδοση η οποία επιβιώνει και μεταφέρεται από γενιά σε γενιά μέσα στο χρόνο με κύριο μέσο μετάδοσης της τον προφορικό λόγο. Μεταξύ των στοιχείων της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς κατατάσσονται ήθη και έθιμα, συνήθειες οι οποίες επαναλαμβάνονται σε συγκεκριμένες εποχές, εορτές, εκδηλώσεις με κάποια ημερολογιακή συχνότητα, τέχνες, κάποιες πρακτικές, χοροί, μύθοι, δρώμενα, δεξιότητες, τραγούδια, τελετές, οτιδήποτε δηλαδή μεταφέρεται, διασώζεται και επαναλαμβάνεται ανά τα χρόνια με κύριο μέσο διάδοσης τον προφορικό λόγο. Η βασική προϋπόθεση για να θεωρηθεί ένα στοιχείο «άυλη πολιτιστική κληρονομιά» και να ενταχθεί επίσημα σε κάποιο σχετικό κατάλογο είναι να περιέχει τα εξής στοιχεία: να θεωρείται

παραδοσιακό, σύγχρονο και ζωντανό και να αναγνωρίζεται ως τέτοιο από τις κοινότητες οι οποίες το φέρουν (Κυπριακή Εθνική Επιτροπή Unesco, 2012).

Ιστορικά πιο συντονισμένες ενέργειες παγκοσμίως για την διάδοση της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς ανά τον κόσμο έγιναν μετά τη δεκαετία του 1980, με σταθμό το έτος 2003 που υιοθετήθηκε η σύμβαση της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς από τη Γενική Συνέλευση των κρατών μελών της UNESCO, η οποία έχει υπογραφεί από 161 κράτη και έχει μεταφραστεί σε περισσότερες από 30 γλώσσες με κύριο στόχο της την προστασία της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς, την ευαισθητοποίηση σε τοπικό, εθνικό και διεθνές επίπεδο, την παροχή διεθνούς βοήθειας και την ενθάρρυνση του αμοιβαίου σεβασμού και της συνεργασίας για την επίτευξη του συγκεκριμένου στόχου (Κυπριακή Εθνική Επιτροπή Unesco, 2012). Η Σύμβαση της UNESCO για τη Διαφύλαξη της Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς (2003) ορίζει ως άυλη πολιτιστική κληρονομιά: *«πρακτικές, αναπαραστάσεις, εκφράσεις, γνώσεις και τεχνικές – καθώς και τα εργαλεία, αντικείμενα, χειροτεχνήματα και οι πολιτιστικοί χώροι που συνδέονται με αυτές και τις οποίες οι κοινότητες, οι ομάδες και, κατά περίπτωση, τα άτομα αναγνωρίζουν ότι αποτελεί μέρος της πολιτιστικής κληρονομιάς τους»* (άρθρο 2. παρ. 1) ενώ κάθε στοιχείο Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς πρέπει να *«ανταποκρίνεται στα ήδη υφιστάμενα διεθνή κείμενα για τα ανθρώπινα δικαιώματα, ως και στην απαίτηση για αμοιβαίο σεβασμό μεταξύ κοινοτήτων, ομάδων και ατόμων, και για βιώσιμη ανάπτυξη»* (άρθρο 2, παρ. 1). Στη χώρα μας από το 2002 έχει αναγνωριστεί και υιοθετηθεί ο όρος «άυλα πολιτιστικά αγαθά» με στόχο την διαφύλαξη της πολιτισμικής κληρονομιάς που μέχρι τότε περιγραφόταν ως «παραδοσιακός και σύγχρονος λαϊκός πολιτισμός» ενώ η Ελλάδα κύρωσε τη Σύμβαση της Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς το 2006. Επιπρόσθετα ήδη πάρα πολλές παραδόσεις, τέχνες, ήθη, έθιμα και άλλα παρόμοια στοιχεία από όλη τη χώρα έχουν ενταχθεί στον επίσημο κατάλογο άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς.

Μορφές θεάτρου, μια τέχνη που συμβαδίζει εδώ και αιώνες με τον πολιτισμό, εντάσσονται στους καταλόγους άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς.

2. Το Θέατρο

Όπως και πολλά ακόμα που γεννήθηκαν στην Ελλάδα και διαδόθηκαν σε όλο τον κόσμο θεωρούμενα ως βασικά θεμέλια πολιτισμού, το θέατρο ανήκει σε ένα από τα σπουδαιότερα. Δεν μπορούμε να αντιληφθούμε τον σύγχρονο πολιτισμό αλλά και τον κόσμο μας χωρίς το θέατρο και τις μετέπειτα «εξελίξεις» του, τον κινηματογράφο και την τηλεόραση, όμως σίγουρα θα ήταν ένας κόσμος χειρότερος και πολύ φτωχότερος πρώτιστα από πλευράς πολιτισμού.

Ο ορισμός για το θέατρο (η λέξη από το ελληνικό ρήμα «θεώμαι» που σημαίνει βλέπω) το περιγράφει ως *«μορφή τέχνης είναι η τέχνη της εκτέλεσης, η παράσταση επί σκηνής, μία από τις επικρατέστερες μορφές καλλιτεχνικής δραστηριότητας σε όλους τους πολιτισμούς του κόσμου»* (Πάπυρος Larousse Britannica, 2007).

2.1. Η Γέννησή του και η Ιστορία του στην Ελλάδα

Το θέατρο γεννήθηκε στην Αρχαία Ελλάδα ως εξέλιξη του διθυράμβου και ιερών εορτών, κατά βάση διονυσιακών. Η ανάγκη για αναπαραστάσεις και μυθοπλασία προήλθε μέσα από την ανάγκη του ανθρώπου να εξηγήσει το θείο και να απαντήσει σε ερωτήματα για την ύπαρξη του ανθρώπου, του κόσμου και των θεών, για αυτό και από την αρχή ήταν άρρηκτη η σύνδεση του θεάτρου με την ανακάλυψη του κόσμου αλλά και την εκπαίδευση και φυσικά με το θέαμα, από όπου έλκει και το όνομά του. Αρχικά διαχωρίστηκε σε τρία βασικά είδη, κωμωδία, τραγωδία και σατυρικό δράμα ενώ θεωρούνταν κοινωνικός, ψυχαγωγικός και εκπαιδευτικός θεσμός και ήταν δωρεάν για το κοινό, κάτι που μαρτυρά και την ιδιαίτερη αξία που έλαβε εξ αρχής και διατήρησε στον πολιτισμό και την ζωή των ανθρώπων. Ο λαϊκός αυτός χαρακτήρας του θεάτρου συνέβαλε στην διάδοση και εξέλιξή του. Πρώιμες μορφές θεάτρου όπως λατρευτικές και θρησκευτικές παραστάσεις συναντώνται σε πολλούς αρχαίους πολιτισμούς, και όπως αναφέρεται *«υπάρχουν στοιχεία στη συμπεριφορά πρωτόγονων κοινωνιών τα οποία μπορούν δικαιολογημένα να χαρακτηριστούν προ-θεατρικά. Αυτά τα στοιχεία φωτίζουν την ψυχολογία των λαών που αντιμετώπισαν το μυστηριώδες και άγνωστο περιβάλλον τους και αποκαλύπτουν την προσπάθειά τους να έρθουν σε επαφή με τις πιο δυσμενείς καταστρεπτικές δυνάμεις της φύσης»* (Πάπυρος Larousse Britannica, 2007).

Όπως αναφέρθηκε, το θέατρο ξεκίνησε από την ανάγκη του ανθρώπου για να θέσει ερωτήματα και να ζητήσει απαντήσεις σε ζητήματα που συνδεόταν με την ύπαρξή του, τα στοιχεία της φύσης, το θείο: μπορούμε με τον τρόπο αυτό να χαρακτηρίσουμε το θέατρο και ως ένα «ανοιχτό

διάλογο» όπου ερωτήματα και απαντήσεις βρισκόταν τόσο από την πλευρά των ανθρώπων που συμμετείχαν όσο και από την πλευρά του κοινού. Αυτό το χαρακτηριστικό δεν απωλέσθηκε στην πορεία και μέχρι και την σύγχρονη εποχή, τουναντίον διανθίστηκε περαιτέρω. Από τα πρώτα χρόνια της γέννησης του θεάτρου, με μέσο τα θεατρικά έργα και τις παραστάσεις μεταφέρονταν ποικίλες πληροφορίες, γεγονότα, απόψεις και επίκαιρα ζητήματα ενώ αυτό λειτουργούσε αμφίδρομα καθώς τα γεγονότα ενέπνεαν θεατρικά έργα και παραστάσεις και με την σειρά τους μετέφεραν και διαμόρφωναν ιδέες και τάσεις της εποχής.

Στον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό και στο θέατρο το οποίο θεωρούνταν μέγιστο τμήμα θρησκευτικής λατρείας, πολιτισμού, ψυχαγωγίας και εκπαίδευσης χρωστάμε τα έργα μεγάλων θεατρικών συγγραφέων με ανυπολόγιστη αξία: τραγωδίες του Σοφοκλή, του Αισχύλου, του Ευριπίδη αλλά και τα σατιρικά έργα του Αριστοφάνη χαίρουν παγκόσμιας αναγνώρισης, μεγίστης πολιτιστικής και καλλιτεχνικής αξίας με μηνύματα πάντα διαχρονικά και επίκαιρα.

Το αρχαίο ελληνικό θέατρο έλαβε παγκόσμιο χαρακτήρα: αφού μεταδόθηκε και εξελίχθηκε ως τέχνη πλέον θεωρείται ορόσημο πολιτισμού ενώ τα έργα του αρχαίου θεάτρου λόγω της θεματολογίας, των μηνυμάτων και του πανανθρώπινου χαρακτήρα τους έχουν αποκτήσει επάξια την θέση τους στο «πάνθεον» του πολιτισμού μας.

Με χιλιάδες χρόνια ιστορίας, η παρουσία του θεάτρου στην Ελλάδα χάνεται στο βάθος χρόνων ωστόσο ακολουθούσε πάντοτε την εξέλιξη και τα γεγονότα ως ζωντανό τμήμα πολιτισμού. Έτσι η ιστορία του θεάτρου στην Ελλάδα είναι μεγάλη και η εξέλιξή του υπήρξε απίστευτη. Κατά την πάροδο των ετών η Ελλάδα γέννησε πολλά είδη θεάτρου αλλά και μεγάλους συγγραφείς και ηθοποιούς. Σε μια σύντομη επισκόπηση σε σημεία-σταθμούς της ιστορίας του θεάτρου, κυρίως στην Ελλάδα:

- Μετά το αρχαίο ελληνικό θέατρο η τέχνη εξελίχθηκε με το Ρωμαϊκό θέατρο και τα πρώτα έργα που γράφτηκαν στα λατινικά, με θέματα αρχικά εμπνευσμένα από την μυθολογία της Ελλάδας (Ανδρομάχη, Αίγισθος, Δούρειος Ίππος και άλλα έργα με παρόμοιους τίτλους εμπνευσμένα από ήρωες της Ιλιάδας αλλά και άλλα έπη και μύθους της Αρχαίας Ελλάδας). Από τους πρώτους συγγραφείς και θεμελιωτές του ρωμαϊκού δράματος που μετέφεραν το θέατρο στη Ρώμη και στα λατινικά ο Λίβιος Ανδρόνικος, με ελληνική καταγωγή
- Το Βυζαντινό Θέατρο, συνέχεια του Ρωμαϊκού Θεάτρου, ακολούθησε στην συνέχεια. Λόγω των απαγορεύσεων των πρώτων χρόνων εξαιτίας της νέας θρησκείας, που θεώρησε το θέατρο μέρος ειδωλολατρίας, τα στοιχεία από το αρχαίο

ελληνικό θέατρο εξοστρακίστηκαν και εξελίχθηκαν σε θεάματα όπως το μιμόδραμα και η παντομίμα αλλά και το θρησκευτικό δράμα στο πρώιμο Βυζάντιο. Κατά την παρακμή του Βυζαντίου εμφανίζονται οι ιπποτικές-ερωτικές μυθιστορίες με επιρροές από την Δύση.

- Το κρητικό θέατρο με γνωστότατα έργα προήλθε από γόνους κυρίως της άρχουσας τάξης του νησιού οι οποίοι ήρθαν σε επαφή με την ιταλική κουλτούρα της Αναγέννησης κατά το 16^ο αιώνα. Τεράστια δείγματα της εποχής η «Ερωφίλη» του Γεώργιου Χορτάση και ο «Ερωτόκριτος», έμμετρο ιπποτικό μυθιστόρημα του Βιτσέντζου Κορνάρου, και τα δύο γραμμένα στην Κρητική διάλεκτο.
- Το επτανησιακό θέατρο με πορεία παρόμοια με αυτή του κρητικού. Χαρακτηριστικά έργα η «Κωμωδία των ψευτογιατρών», του Σαβόγια Ρούσμελη η αρχαιότερη σωζόμενη κωμωδία του νεοελληνικού θεάτρου και ο «Βασιλικός» του Αντώνιου Μάτεσι.
- Θέατρο σκιών, με τον γνωστό και αγαπημένο λαϊκό ήρωα Καραγκιόζη, το οποίο μεταδόθηκε στην Ελλάδα από την Ασία και συγκεκριμένα από την Τουρκία κατά την Οθωμανοκρατία και έλαβε λαϊκό χαρακτήρα. Αυτό το είδος θεάτρου μάλιστα εντάχθηκε στον ελληνικό κατάλογο της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς¹
- Κατά την Ελληνική Επανάσταση, εκδηλώθηκαν διάσπαρτες θεατρικές κινήσεις στον ελλαδικό χώρο. Η πρώτη γνωστή θεατρική παράσταση δόθηκε στην Τήνο στις αρχές του 1822 με την τραγωδία του Σοφοκλή «Φιλοκτήτης» και αναφέρεται και το ανέβασμα του έργου «Μάρκος Μπότσαρης». Παρόμοιες θεατρικές εκδηλώσεις εμφανίστηκαν και σε Σαντορίνη, Κέρκυρα και Σύρο.
- Επί Όθωνα άνοιξε το πρώτο θέατρο στην Αθήνα όπου παρουσίαζε παραστάσεις με πενιχρά μέσα και σκηνικά. Σταδιακά το ελληνικό θέατρο αρχίζει να ανθίζει και να εκσυγχρονίζεται. Στα τέλη του 19^{ου} αιώνα με πολλές παραστάσεις διαφόρων ειδών εμφανίζεται και ένα νέο είδος, το ελληνικό Κωμειδύλλιο που έχει τη μορφή του ειδυλλιακού δράματος. Χαρακτηριστικό έργο «Η τύχη της Μαρούλας» του Δημήτριου Κορομηλά.
- Στις αρχές του 20^{ου} αιώνα εμφανίζεται και η οπερέτα με επιρροές από την Γαλλία και την Αυστρία. «Ο Βαφτιστικός» του Θεόφραστου Σακελλαρίδη θεωρείται η δημοφιλέστερη και διαχρονικότερη ελληνική οπερέτα. Την ίδια χρονικά περίοδο

¹ Το Θέατρο Σκιών (Καραγκιόζης), εντάχθηκε στο Εθνικό Ευρετήριο Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Ελλάδας το 2016.
ayla.culture.gr/θέατρο-σκίων-καραγκιόζης/ Ανακτήθηκε στις 13/02/2022

εμφανίζεται και ένα καθαρά ελληνικό είδος, η Επιθεώρηση που συγκεντρώνει στοιχεία από πολλά είδη (μιούζικαλ, κωμωδία, μονόλογο), αντλεί την σάτιρα της από τον τρόπο που γεννήθηκε στην αρχαία Ελλάδα από τον Αριστοφάνη και ασχολείται με επίκαιρα γεγονότα κάθε εποχής, κοινωνικά και πολιτικά τεκταινόμενα καυτηριάζοντάς τα και διακωμωδώντας τα και έχοντας γράψει την δική της ιστορία στην επικαιρότητα, σχολιασμό και ψυχαγωγία των Ελλήνων.

- Ο 20^{ος} αιώνας έφερε την άνθιση του νεοελληνικού θεάτρου: αίθουσες και θέατρα χτίστηκαν σε όλη την χώρα, όλα τα είδη άνθισαν, μεγάλοι συγγραφείς και ηθοποιοί αναδείχθηκαν και έγραψαν ιστορία, και το κοινό που είχε ως βασική ψυχαγωγία του το θέατρο ήταν μεγάλο. Παράλληλα όμως δύο νέες εφευρέσεις ήρθαν να αλλάξουν θεμελιωδώς τα θεατρικά δρώμενα: ο κινηματογράφος και η τηλεόραση. Κατά τις δεκαετίες του '50, '60 και '70 τα τρία είδη συναγωνίζονταν και μεσουρανούσαν στην ψυχαγωγία με την νεότερη εφεύρεση συνήθως να λαμβάνει τα πρωτεία: το κοινό από το θέατρο μεταπήδησε στον κινηματογράφο και από τον κινηματογράφο στην τηλεόραση. Τα παλαιότερα είδη γνώρισαν πτώση αλλά όχι εγκατάλειψη.
- Στο σήμερα, τον 21^ο αιώνα άλλη μία φορά μία εφεύρεση έχει διαταράξει τις ισορροπίες και έχει μοιράσει ξανά την τράπουλα του κοινού: το διαδίκτυο. Παράλληλα και μέσω αυτού το είδος που μεταδόθηκε και έφτασε στην άνθηση του είναι το stand-up comedy.

Συμπερασματικά το θέατρο έχει διανύσει ανά τους αιώνες τεράστια πορεία στην Ελλάδα, πλάι στα γεγονότα και την ιστορία της, γνώρισε τεράστια ακμή και απήχηση αλλά και παραμέληση σε δύσκολους κατά βάση για την χώρα καιρούς. Παρόλα αυτά ποτέ δεν κινδύνευσε να χαθεί αλλά πάντα επέστρεφε δυναμικότερα. Αυτό γιατί το θέατρο μεταφέρει σπουδαία πανανθρώπινα μηνύματα και αποτελεί τεράστιο μέρος του πολιτισμού διαχρονικά. Με την έλευση της τεχνολογίας ίσως θεωρηθεί ότι «ξεχάστηκε» από το κοινό μπροστά σε μια νεότερη κάθε φορά εφεύρεση ψυχαγωγίας (κινηματογράφος, τηλεόραση, διαδίκτυο) ωστόσο το θέατρο είναι που μετουσιώθηκε και πέρασε στην νέα τεχνολογία ως νέο είδος τέχνης και επίσης συνεχίζει και στην παραδοσιακή του μορφή ενεργά να μεταδίδει τα μηνύματα του και σήμερα.

2.2. Το θέατρο ως τεκμήριο διάσωσης και αρχειοθέτησης

Ένα θεατρικό έργο και οι μορφές του από το κείμενο μέχρι την πλήρη παράσταση και παρουσίασή του κουβαλά, δημιουργεί, μεταδίδει πολιτισμό αλλά και άλλα πολύτιμα στοιχεία. Ένα θεατρικό έργο είναι, συν τοις άλλοις, και πολυεπίπεδος καταγραφείας: μπορεί να δώσει

στοιχεία για την καθημερινότητα των ανθρώπων ανά τους αιώνες, για λαογραφικά στοιχεία, για ιστορικά γεγονότα, για την σχέση του ανθρώπου με την θρησκεία, μεταξύ άλλων. Και αυτή του η αξία έγινε αντιληπτή από νωρίς.

Ένα θεατρικό έργο μπορεί να κουβαλάει ποικίλες πληροφορίες ιδιαίτερα χρήσιμες για τους ερευνητές και τους ιστορικούς του παρελθόντος, του παρόντος ή του μέλλοντος. Πληροφορίες που αφορούν τόσο τις αντιλήψεις των ανθρώπων, τις αξίες, την μόρφωση, την κοινωνία και τις κοινωνικές τάξεις, τους νόμους και τους κανόνες, τα ιστορικά γεγονότα αλλά και πληροφορίες που αφορούν τις συνθήκες ζωής, τα ενδύματα, την γλώσσα, την έκφραση και πάμπολλες ακόμα χρήσιμες για τον κάθε ερευνητή πληροφορίες. Μετεξέλιξη των θεατρικών έργων είναι οι κινηματογραφικές ταινίες.

Από την αρχαιότητα είχε αναγνωριστεί η αξία των θεατρικών έργων οπότε και είχε προκύψει η ανάγκη για διάσωση τους. Τα πρώτα αρχεία τα οποία αφορούν το θέατρο μπορούσαν να αποθηκεύουν γραπτώς τα κείμενα των θεατρικών έργων ή και κάποιες άλλες πληροφορίες για το έργο και για τον τρόπο που παρουσιάζεται, λόγω των μέσων που υπήρχαν διαθέσιμα, ωστόσο με αυτό τον τρόπο και με την πρόνοια καταγραφής, αποθήκευσης και διάσωσης χρωστάμε το γεγονός πως πάρα πολλά από τα θεατρικά έργα τα οποία παιζόταν στην αρχαιότητα έχουν φτάσει σχεδόν ατόφια μέχρι και το σήμερα.

3. Ο Κινηματογράφος

Σε αντίθεση με το θέατρο που γεννήθηκε, αναπτύχθηκε, εξελίχθηκε και παραμένει στην Ελλάδα ως γηγενές κομμάτι που προήλθε από τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό, ο κινηματογράφος έφτασε στη χώρα μας από το εξωτερικό όπου γεννήθηκε αρχικά.

Ο κινηματογράφος, γνωστός και με τον όρο σινεμά, έχει ονομαστεί και χαρακτηριστεί ως έβδομη τέχνη. Αναφορικά με την προέλευσή του, η εφεύρεση της κινηματογράφησης ως καταγραφή ζωντανής κινούμενης εικόνας θα μπορούσαμε ίσως να πούμε ότι είναι η μεγαλύτερη εφεύρεση στον τομέα της καταγραφής καθώς είναι το μέσο που καταφέρνει να καταγράψει εικόνα σε κίνηση και ήχο.

3.1. Δημιουργία και ιστορία του Κινηματογράφου στην Ελλάδα

Πρόγονος του κινηματογράφου υπήρξε η φωτογραφία και μετά την εφεύρεση της ο επόμενος στόχος ήταν να γίνει δυνατή η καταγραφή και κινούμενης εικόνας. Ωστόσο μέχρι την έλευση του κινηματογράφου προηγήθηκαν μία σειρά εφευρέσεις που έφεραν όλο και πιο κοντά αυτήν την δυνατότητα.

Το πρώτο «βίντεο» που τραβήχτηκε ποτέ στην ανθρώπινη ιστορία θεωρείται ότι δημιουργήθηκε το 1888 με 4 μόλις καρέ όταν ο Aime Augustin Louis Le Prince με χρήση μίας μηχανής κατάφερε να τραβήξει ένα βίντεο δύο δευτερολέπτων. Η πρώτη αυτή ταινία έχει μείνει με το όνομα «Roundhay Garden Scene».

Με ελληνική ρίζα και η λέξη κινηματογράφος - την οποία αναφέρεται ότι επινόησε ο Λεόν Μπουλί - για να περιγράψει την συσκευή των αδερφών Λυμιέρ, η οποία ήταν μία μηχανή που κατέγραφε κίνηση («κίνηση» και «γράφω») άρα κινηματογράφος ή cinematography - cinema). Ως εφευρέτες του κινηματογράφου έχουν μείνει στη συνείδησή του κόσμου οι αδελφοί Λυμιέρ (Ωγκιστ και Λουί Λυμιέρ) ωστόσο αυτό είναι κάτι που αμφισβητείται, καθώς, όπως αναφέρεται σε πολλές πηγές, και οι ίδιοι εξέλιξαν μία τεχνολογία που ήδη υπήρχε από άλλους εφευρέτες, με γνωστότερο αυτών ίσως τον Τόμας Έντισον. Αυτό που σίγουρα αναγνωρίζεται στους Λυμιέρ είναι πώς κατάφεραν να βελτιώσουν την εφεύρεση και να την κάνουν γνωστή στο ευρύ κοινό.

Η ημερομηνία που θεωρείται από πολλούς ως η πρώτη μέρα που εμφανίστηκε ο κινηματογράφος μπροστά σε κοινό, σε μία μορφή πολύ κοντινή με αυτή που ξέρουμε σήμερα, είναι η 28η Δεκεμβρίου του 1895 όταν οι Λυμιέρ έκαναν την πρώτη δημόσια προβολή τους

στο Παρίσι. Ένα περίπου χρόνο αργότερα στις 29 Νοεμβρίου του 1896 ο κινηματογράφος φτάνει και στην Αθήνα. Ένας συνεργάτης των αδερφών Λυμιέρ, ο Αλεξάντερ Προμιό, είναι αυτός ο οποίος πραγματοποιεί την πρώτη κινηματογραφική προβολή στην Ελλάδα. Το 1913, δεκαέξι χρόνια μετά την πρώτη αυτή προβολή χτίστηκε η πρώτη αίθουσα κινηματογράφου στην Ελλάδα και στην Αθήνα το «Παλλάς».

Ωστόσο στην ανακάλυψη του ο κινηματογράφος δεν ήταν ακριβώς τέχνη αλλά μία καινούργια τεχνολογία καταγραφής, η οποία στην αρχή αντιμετωπίστηκε όχι ως νέο πολιτιστικό δημιούργημα ή τέχνη αλλά περισσότερο ως λειτουργία και τεχνική. Αυτό μαρτυρούν και οι πρώτες “ταινίες” που προβάλλονταν σε κοινό εν είδει ψυχαγωγίας, οι οποίες απλώς πρόβαλλαν μαγνητοσκοπημένες σκηνές της καθημερινότητας. Θέματα τα οποία πρόβαλλαν αυτές οι πρώιμες ταινίες, μικρές σε διάρκεια, που μαγνητοσκοπήθηκαν, είχαν τίτλους – και ανάλογη θεματική - όπως “έξοδος εργατών από εργοστάσιο” ή “ένα τρένο που φτάνει στον σταθμό”, «ταινίες» του 1895, από τις πρώτες που μαγνητοσκοπήσαν και πρόβαλαν σε κοινό οι αδελφοί Λυμιέρ². Γυρίστηκαν χωρίς σενάριο και δομή και δεν έμοιαζαν με αυτό που ορίζουμε πλέον ως κινηματογραφική ταινία. Αποτελούσαν ουσιαστικά καταγραφή από απλές, αυθόρμητες σκηνές καθημερινότητας της εποχής, διασώζοντας όμως παράλληλα στοιχεία της καθημερινότητας των ανθρώπων της εποχής κάτι που φυσικά προσθέτει τα μέγιστα στην ιστορική τους αξία.

Παρόλα αυτά πολύ σύντομα ο άνθρωπος κατάλαβε ότι η καταγραφή κινούμενης εικόνας μπορεί να προσφέρει πολλά περισσότερα και από πλευράς πολιτισμού και να εξελιχθεί σε μία νέα τέχνη. Με αυτόν τον τρόπο η προϋπάρχουσα τέχνη του θεάτρου, με τους ηθοποιούς, το σενάριο, την σκηνοθεσία και πολλά ακόμη σχετικά στοιχεία, βοήθησε στο να γεννηθεί μία νέα τέχνη. Οπότε το θέατρο και η κινηματογράφιση συνδέθηκαν από νωρίς γεννώντας τον κινηματογράφο ως έβδομη τέχνη και νεότερη χρονικώς όλων των τεχνών, όπως τον γνωρίζουμε μέχρι και σήμερα.

Από τεχνική και τεχνολογία ο κινηματογράφος σταδιακά μορφοποιήθηκε σε τέχνη. Από τους πρώτους που αντιλήφθηκαν αυτή την νέα διάσταση του κινηματογράφου και πρωτοπόρησε στο είδος, κάνοντας τις ταινίες καλλιτεχνικό δημιούργημα ήταν ο Ζωρζ Μελιές. Ο Ζωρζ Μελιές, που αρχικά ασχολήθηκε με την ταχυδαχτυλουργία, τέχνη που τον βοήθησε μέγιστα στην μετέπειτα κινηματογραφική πορεία, υπήρξε ένας από τους πρώτους σκηνοθέτες ταινιών και

² “Η Έξοδος από το εργοστάσιο Λυμιέρ” και “Η άφιξη του τρένου” του 1895, από τις πρώτες μικρές ταινίες που μαγνητοσκοπήσαν και πρόβαλαν σε κοινό οι αδελφοί Λυμιέρ

ήταν από τους πρώτους ανθρώπους που αντιμετώπισε την κινηματογράφιση για την παραγωγή ταινιών με πλοκή, σενάριο, δομή, πρόσθεσε την φαντασία και την θεατρικότητα σε αυτές ενώ υπήρξε πρωτοπόρος και πρωτοπαρουσίασε εφέ και χρώμα στο σινεμά. Η πιο γνωστή ταινία του «Ταξίδι στην σελήνη» του 1902 θεωρείται η πρώτη ταινία του λεγόμενου είδους «επιστημονική φαντασία». Ήταν ένας άνθρωπος που βοήθησε να εξελιχθεί και να μεταμορφωθεί ο κινηματογράφος από τεχνολογία και τεχνική στην νέα, έβδομη πλέον, τέχνη.

Το όνομα του Ζωρζ Μελιές, του «μάγου του κινηματογράφου», συνδέθηκε με την αρχή της κινηματογράφισης στην Ελλάδα με έναν ωστόσο περίεργο και ιδιαίτερο τρόπο. Όλα ξεκινούν με τον Ελληνοτουρκικό πόλεμο του 1897, εποχή που είχε πρωτοεμφανιστεί ο κινηματογράφος. Ένας δημοσιογράφος, ο Φρεντερίκ Βιλλιέρς (Frederic Villiers) φτάνει στην Ελλάδα κατά την διάρκεια αυτού του πολέμου και φιλμάρει σκηνές από τον πόλεμο. Την ίδια περίοδο ο Ζωρζ Μελιές δημιουργεί τέσσερα φιλμ με τίτλους και θέμα σχετικά με τον ίδιο πόλεμο, τα οποία «απεικόνιζαν» σκηνές πολέμου και θανάτων. Ο υπόλοιπος κόσμος παρακολουθεί τα φιλμ του Μελιές (πολλά από αυτά με άλλους τίτλους που διατηρούσαν μεν την πληροφορία του πολέμου αλλά φτιαγμένοι για να τραβάνε περισσότερο το ενδιαφέρον του θεατή), θεωρώντας κατά κύριο λόγο τα αληθινά ντοκουμέντα του πολέμου και όχι ταινίες τις οποίες εμπνεύστηκε από τον πόλεμο και σκηνοθέτησε ο Μελιές. Τα αληθινά ντοκουμέντα του Βιλλιέρς, τα οποία δεν είχαν ζήτηση, δεν επιβίωσαν. Ο λόγος για αυτήν την «παρεξήγηση» έχει αναζητηθεί από μελετητές: ίσως μία τακτική που καθιερώθηκε τα πρώτα χρόνια του κινηματογράφου, να «σκηνοθετούνται» σκηνές πολέμου και να προβάλλονται αντί των πραγματικών για το λόγο ότι ήταν πιο «ενδιαφέροντα» ή λιγότερο επικίνδυνα; Εξαιτίας της τάσης που υπήρχε πριν το σινεμά όπου καλλιτέχνες όπως ζωγράφοι εμπνέονταν από αληθινά γεγονότα και δημιουργούσαν πίνακες με σκηνές από αυτά να θεωρήθηκε κάτι λογικό να συμβεί και με το σινεμά; Άλλοι λόγοι; Σε κάθε περίπτωση αυτή η παράδοση ιστορία φέρνει κάποιες «πρωτιές»: ο Βιλλιέρς θεωρείται ο πρώτος «πολεμικός καμεραμάν», ο Ελληνοτουρκικός πόλεμος του 1897 ο πρώτος πόλεμος που καταγράφηκε με κάμερα και παράλληλα ο πρώτος πόλεμος που «παρουσιάστηκε ψευδώς» σε φιλμ αλλά και ο πρώτος ίσως πόλεμος που ενέπνευσε και δημιούργησε σκηνοθετημένες ταινίες. Αυτή η παράδοση ιστορία είναι επίσης και η αρχή της κινηματογράφισης στην Ελλάδα.

Μετά το 1900 εμφανίζονται και οι πρώτοι κινηματογραφιστές στα Βαλκάνια οι αδελφοί Μανάκη ή Μανάκια, Γιαννάκης και Μίλτος, και θεωρούνται πρωτοπόροι στη φωτογραφία αλλά και κινηματογραφιστές, οι πρώτοι μάλιστα στα Βαλκάνια. Ήταν Έλληνες μάλλον βλάχικης καταγωγής από την Αβδέλλα Γρεβενών ωστόσο μέχρι και σήμερα για την εθνικότητά

τους υπάρχει διαφωνία καθώς «διεκδικούνται» από Σερβία, Σκόπια, Τουρκία και Ρουμανία. Το βέβαιο είναι ότι πρωτοπόρησαν με διάφορες κινηματογραφήσεις από το 1905 που προμηθεύτηκαν την πρώτη τους κινηματογραφική μηχανή. Τα θέματά τους ποίκιλαν από απλές δραστηριότητες καθημερινής ζωής μέχρι μαγνητοσκοπήσεις γεγονότων της εποχής. Μερικές από αυτές αφορούν απλές καθημερινές δραστηριότητες ή ιστορικά γεγονότα της εποχής που συνέβησαν στις αρχές του προηγούμενου αιώνα στην χώρα μας δημιουργώντας πολυτιμότερα τεκμήρια. Η ταινία τους «Υφάντρες» (1905) θεωρείται από πολλούς η πρώτη ελληνική ταινία.

Αυτή ήταν και η αρχή του κινηματογράφου στην Ελλάδα ενώ στη συνέχεια ο κινηματογράφος εξελίχθηκε αλματωδώς τόσο παγκοσμίως όσο και στη χώρα μας. Η εξέλιξη του, πέρα από ραγδαία και ταχύτατη ήταν συνυφασμένη με τα γεγονότα που λάμβαναν χώρα παγκοσμίως. Έτσι η εξέλιξη της τεχνολογίας, οι νέες εφευρέσεις, οι πόλεμοι και οι μεταπολεμικές περιόδους που σημάδεψαν την ιστορία σημάδεψαν και τον κινηματογράφο κάθε εποχής.

Σταθμοί στην ιστορία του κινηματογράφου στην Ελλάδα:

- Το 1906 κινηματογραφείται η μεσο-ολυμπιάδα, η πρώτη σχετική κινηματογράφιση τέτοιου γεγονότος στην χώρα. Τα αμέσως επόμενα χρόνια ακολουθούν και άλλες παρόμοιες κινηματογραφήσεις με θεματικές γύρω από διάφορα γεγονότα ή αναφορικά με την βασιλική οικογένεια της χώρας
- Την δεκαετία του 1910 ξεκινά ουσιαστικά η παραγωγή ταινιών. Αυτήν την περίοδο εμφανίζονται και σημειώνουν επιτυχία τα βουκολικά δράματα ή/και ποιμηνικά ειδύλλια. Η πρώτη ταινία μεγάλου μήκους είναι η «Γκόλφω» του 1914. Το είδος σημείωσε επιτυχία και στις μετέπειτα δεκαετίες. Άλλη αξιοσημείωτη ταινία εκείνης της δεκαετίας είναι «Η προίκα της Αννούλας», κωμωδία του 1916. Την ίδια δεκαετία ιδρύονται και οι πρώτες κινηματογραφικές εταιρείες στην Ελλάδα.
- Οι πόλεμοι που ξέσπασαν στην συνέχεια (Πρώτος Παγκόσμιος, Μικρασιατική Καταστροφή) αποδυνάμωσαν τον κινηματογράφο της χώρας που ήταν ακόμα σε πρώτο στάδιο και έστρεψαν την προσοχή του κοινού και τους κινηματογραφιστές αλλού. Την δεκαετία του '20, σταθμός αποτελεί το 1927 η ταινία «Έρωτες και κύματα» η πρώτη ταινία της Νταγκ Φίλμς.
- Τη δεκαετία του 1930 ο ελληνικός κινηματογράφος παρουσιάζει άλλη μία κρίση καθώς εξελίσσεται η τεχνολογία και ο ηχητικός κινηματογράφος γίνεται γνώριμος στο κοινό. Αυτό ωστόσο οδηγεί τις ελληνικές εταιρείες να μην μπορούν να συναγωνιστούν τις ταινίες που έρχονται από το εξωτερικό. Ωστόσο ξεχωρίζει η

ταινία «Δάφνις και Χλόη» του Ορέστη Λάσκου η οποία θεωρείται η πρώτη ρεαλιστική ελληνική ταινία και παράλληλα η πρώτη ευρωπαϊκή ταινία που εμφανίστηκε στη μεγάλη οθόνη γυμνό.

- Στις αρχές του 1940 και κατά την περίοδο της κατοχής παύουν σε μεγάλο βαθμό οι παραγωγές ωστόσο τα ιστορικά γεγονότα εκείνης της περιόδου εμπλούτισαν τις μετέπειτα ταινίες. Το 1942 ιδρύεται η Φίνος Φιλμς, η οποία αποτέλεσε εταιρεία σταθμό στην ιστορία του ελληνικού κινηματογράφου. Παράλληλα το 1943 η Φίνος Φιλμς παρουσιάζει την πρώτη κατοχική ταινία με τίτλο «Η φωνή της καρδιάς» με τη συμμετοχή ηθοποιών θρύλων: Αιμίλιος Βεάκης, Δημήτρης Χορν, Λάμπρος Κωνσταντάρας, Καίτη Πάνου. Ακόμα μία ταινία που ξεχώρισε εκείνη την περίοδο είναι «Τα χειροκροτήματα» του 1944 με πρωταγωνιστή τον Αττίκ. Σταδιακά και μετά τον πόλεμο αρχίζουν να ιδρύονται όλο και περισσότερες εταιρίες παραγωγής ταινιών, κάτι που οδηγεί σε μεγάλο ανταγωνισμό και συμβάλλει τις επόμενες δεκαετίες στην έλευση αυτού που ονομάστηκε «Χρυσή εποχή του ελληνικού κινηματογράφου».
- Από τα μέσα της δεκαετίας του 1950 ξεκινά η λεγόμενη χρυσή εποχή του ελληνικού κινηματογράφου, η οποία χαρακτηρίζεται από την μεγάλη παραγωγή αλλά και διανομή ταινιών και παράλληλα την ανάδειξη μεγάλων ηθοποιών και πρωταγωνιστών. Οι ταινίες που ξεχώρισαν στην έναρξη της χρυσής εποχής το 1955 είναι η «Στέλλα» και η «Ιστορία μιας κάλπικης λίρας». Μάλιστα η ταινία «Στέλλα» προτάθηκε για το χρυσό Φοίνικα στο διεθνές φεστιβάλ κινηματογράφου των Καννών και τιμήθηκε με χρυσή σφαίρα καλύτερης ξενόγλωσσης ταινίας.
- Τη δεκαετία του '60 ήρθαν κάποιες πασίγνωστες ταινίες ως και σήμερα αλλά και κάποιες που υπήρξαν συμπαραγωγή με εταιρείες από το εξωτερικό. Το 1960 διακρίνεται και βραβεύεται με Όσκαρ καλύτερου πρωτοτύπου τραγουδιού (σε μουσική του Μάνου Χατζιδάκη) το «Ποτέ την Κυριακή» του Ζιλ Ντασέν με πρωταγωνίστρια τη Μελίνα Μερκούρη που βραβεύτηκε με το βραβείο γυναικείου ρόλου στο φεστιβάλ των Καννών. Ακολούθησε ο Αλέξης Ζορμπάς του Μιχάλη Κακογιάννη που επίσης ξεχώρισε στα Όσκαρ και μάλιστα αποτέλεσε ταινία σταθμό ως προς την εικόνα του Έλληνα και της Ελλάδας στο εξωτερικό. Η ελληνική βιομηχανία του κινηματογράφου συναγωνίζεται αρκετά τις αντίστοιχες ξένες εκείνη την περίοδο - σημειώνεται ότι ιδιαίτερα τη δεκαετία του '60 η Ελλάδα παρήγαγε τις περισσότερες ταινίες κατά κεφαλήν σε παγκόσμιο επίπεδο ή, κατά άλλες πηγές, ήταν η δεύτερη παγκοσμίως, πίσω από το Bollywood.

- Τη δεκαετία του 1950 ανθούν όλα τα είδη ταινιών και γυρίζονται και προβάλλονται γνωστές και αγαπημένες από το κοινό κωμωδίες όπως «Λατέρνα φτώχεια και φιλότιμο» (1955), «Η θεία από το Σικάγο» (1957), «Ο Ηλίας του 16^{ου}» (1959), κάτι που συνεχίζεται και την επόμενη δεκαετία - «Το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο» (1960), «Η χαρτοπαίχτρα» (1964) ενώ κάποιες από τις γνωστές κωμωδίες όπως το «Μερικοί το προτιμούν κρύο» (1962) και το «Κορίτσια για φίλημα» (1965) θεωρούνται και επιτυχημένα ελληνικά μιούζικαλ. Παράλληλα το ίδιο διάστημα εκτός από επιτυχημένες ταινίες αναδεικνύονται γνωστοί πρωταγωνιστές αλλά και σκηνοθέτες. Όμως και τα δράματα δεν μένουν πίσω στο Ελληνικό σινεμά από τα πιο δημοφιλή είναι «Ο κατήφορος» του 1961, «Νόμος 4000» του 1962 και «Κοινωνία ώρα μηδέν» του 1966.
- Παράλληλα διανύουμε την επταετία της Χούντας με πολλές ταινίες να πέφτουν θύματα της λογοκρισίας και άλλες να μη φτάνουν ποτέ στις κινηματογραφικές αίθουσες για προβολή. Την περίοδο της επταετίας ανθεί ιδιαίτερα και ενθαρρύνεται μάλιστα από το καθεστώς το είδος της ιστορικής ταινίας με θέματα που αντλούνται από το 1821, με αποτέλεσμα ταινίες τέτοιου περιεχομένου για την ίδια περίοδο ακόμα και σήμερα να θεωρούνται ένα είδος «ταμπού». Τη δεκαετία ωστόσο του 1960 ξεκινάει και η διοργάνωση της εβδομάδας ελληνικού κινηματογράφου το οποίο εξελίχθηκε στο διεθνές φεστιβάλ κινηματογράφου στη Θεσσαλονίκη.
- Η δεκαετία του 1970 σημαδεύεται από μεγάλα πολιτικά και ιστορικά γεγονότα για τη χώρα όπως είναι το τέλος της δικτατορίας και η τουρκική εισβολή στην Κύπρο. Μέσα σε αυτά τη μεταβατική του περίοδο διανύει και ο ελληνικός κινηματογράφος και πάρα πολλά που αφορούν την παραγωγή και τα γυρίσματα μιας ταινίας αλλάζουν στον κινηματογράφο. Παρόλα αυτά ακόμα ξεχωρίζουν ταινίες με γνωστούς πρωταγωνιστές οι οποίες γνωρίζουν μεγάλη επιτυχία: ο Λάμπρος Κωνσταντάρας («Ο τρελοπενηντάρης», «Ο άνθρωπος που γύρισε από τη ζέστη»), ο Δημήτρης Παπαμιχαήλ («Παπαφλέσσας»), ο Κώστας Βουτσάς («Ο δασκαλάκος ήταν λεβεντιά», «Αγάπησα μια πολυθρόνα») ο Νίκος Κούρκουλος («Ορατότης μηδέν», «Ο Αστραπόγιαννος»), η Αλίκη Βουγιουκλάκη («Υπολογαγός Νατάσσα», «Η Μαρία της Σιωπής» και η Ρένα Βλαχοπούλου («Η θεία μου η χίπισσα», «Η κόμησσα της Κέρκυρας») μεταξύ αυτών.
- Την ακριβώς επόμενη δεκαετία του 1980 ο κινηματογράφος στην Ελλάδα συνταράσσεται από μία νέα τεχνολογία η οποία εισέρχεται στην αρχή σταδιακά και

στη συνέχεια πιο δυναμικά στα ελληνικά σπίτια: πρόκειται για την έλευση της τηλεόρασης. Ωστόσο παρότι η τηλεόραση και τα ελληνικά τηλεοπτικά προγράμματα είναι ακόμα ελάχιστα και χωρίς δυναμική η νέα αυτή τεχνολογία υποδέχεται και άλλη μία: το βίντεο. Έτσι ξεκινάει η μόδα των video club και η εποχή της βιντεοκασέτας. Μεγάλη απήχηση έχουν οι ταινίες του ξένου κινηματογράφου, κυρίως αμερικανικού. Σταδιακά και οι ελληνικές ταινίες ακολούθησαν παρόμοια θεματική. Γνωστές από αυτή την εποχή ταινίες, οι οποίες πολλές από αυτές δεν παίχτηκαν στον κινηματογράφο αλλά βγήκαν απευθείας σε βιντεοκασέτα, ήταν το «Βασικά καλησπέρα σας», «Τα τσακάλια», το «Ρόδα, τσάντα και κοπάνα». Γίνεται αντιληπτό ότι οι ταινίες στοχεύουν στο να συγκεντρώσουν νεανικό κοινό κάτι που διαφαίνεται και από την γλώσσα που χρησιμοποιούν οι νεαροί πρωταγωνιστές των ταινιών αλλά και τα θέματα που θίγονται. Νέοι πρωταγωνιστές αναδεικνύονται αυτή την εποχή όπως ο Στάθης Ψάλτης, ο Πάνος Μιχαλόπουλος και ο Σταμάτης Γαρδέλης ενώ και παλαιότεροι πρωταγωνιστές της χρυσής εποχής μεταπηδούν στο είδος της βιντεοκασέτας.

- Στα τέλη της εποχής της βιντεοκασέτας αλλάζει ξανά η θεματική των ταινιών, εισέρχονται και επιπλέον νέοι πρωταγωνιστές και η βιντεοκασέτα χάνει έδαφος καθώς η τηλεόραση είναι πλέον πρωταγωνίστρια. Στη δεκαετία του '90 πλέον ξεκάθαρα η τηλεόραση είναι αυτή που διαμορφώνει το κοινό και κερδίζει μεγάλο μέρος του. Ωστόσο στα τέλη της δεκαετίας αρχίζει να ξανακερδίζει σταδιακά έδαφος ο ελληνικός κινηματογράφος. Την περίοδο αυτή ξεχωρίζουν οι ταινίες του Θόδωρου Αγγελόπουλου που διακρίνονται με βραβεύσεις σε μεγάλα φεστιβάλ παγκοσμίως. Ταινίες με κοινωνικό περιεχόμενο και προβληματισμούς φτάνουν στις κινηματογραφικές αίθουσες όπως το «Όλα είναι δρόμος» του Παντελή Βούλγαρη, «Φτηνά τσιγάρα» του Ρένου Χαραλαμπίδη, «Ας περιμένουν οι γυναίκες» του Σταύρου Τσιώλη. Με τη διανομή του «Safe sex» των Ρέππα-Παπαθανασίου εμφανίζεται και ένα νέο υποείδος, η κωμωδία με έντονο ερωτισμό οι οποίες ξεχωρίζουν για τις αθυροστομίες και τα έντονα σεξουαλικά αστεία που ενώ από πολλούς χαρακτηρίζονται άκομψες κατάφεραν ωστόσο να συγκεντρώσουν μεγάλο κοινό στις κινηματογραφικές αίθουσες - η συγκεκριμένη ταινία έχει χαρακτηριστεί ταινία-φαινόμενο και αποτέλεσε εισπρακτική επιτυχία.
- Την νέα χιλιετία σταθεροποιείται η παραγωγή ελληνικών ταινιών και εμφανίζονται ταινίες που σημειώνουν αίσθηση και εκτός συνόρων. Ταινίες που ξεχωρίζουν αυτή την εποχή είναι η «Πολίτικη κουζίνα» του Τάσου Μπουλμέτη, «Νύφες» του

Παντελή Βούλγαρη, «Σπιρτόκουτο» του Γιάννη Οικονομίδη, ταινίες οι οποίες διαμορφώνουν διαφορετικά τα συνηθισμένα μέχρι τότε πρότυπα του Νέου ελληνικού κινηματογράφου και συστήνουν ξανά τον κινηματογράφο στην Ελλάδα διαφορετικό ωστόσο όμως ποιοτικό.

Ο κινηματογράφος στον περίπου έναν αιώνα και πλέον που υπάρχει, πέρασε από αρκετά στάδια, τόσο παγκοσμίως όσο και στην χώρα μας, εξελίχθηκε πάρα πολύ μέχρι να έρθει στην σημερινή του μορφή και συνεχίζει ραγδαία να εξελίσσεται. Χρησιμοποιήθηκε κατά καιρούς για καταγραφές γεγονότων, ενημέρωση, μετάδοση ειδήσεων, αποτέλεσε συνδετικό κρίκο εθνών και ομάδων. Χρησιμοποιήθηκε για πολιτικούς και προπαγανδιστικούς σκοπούς. Η κυριότερή του όμως μεταμόρφωση και ισχυρότερη την οποία διατηρεί πρωταρχική και ακμάζουσα ήταν αυτή σε έβδομη τέχνη. Ο κινηματογράφος συνεχίζει να εισάγει και να δοκιμάζει νέες τεχνολογίες και τεχνικές, νέες ανακαλύψεις και μέσα, είναι πάντα σημείο αναφοράς στην τεχνολογική εξέλιξη και τις νέες ανακαλύψεις. Αλλά κυρίως και πάνω από όλα είναι τέχνη και όλες οι νέες τεχνολογίες που εισάγονται στην βιομηχανία του υπηρετούν αυτήν την τέχνη.

3.2. Η σχέση του Κινηματογράφου με την Ιστορία

Ιστορία και κινηματογράφος είναι δύο έννοιες πάντα άρρηκτα συνδεδεμένες μεταξύ τους, τόσο αναφορικά με το τεχνικό κομμάτι, την κινηματογράφιση, την προβολή ταινιών, την εξέλιξη, το οικονομικό κόστος, την στάση των θεατών και του κοινού απέναντι στα κινηματογραφικά δημιουργήματα αλλά και από καλλιτεχνικής πλευράς τα ιστορικά γεγονότα πάντα αποτελούσαν τεράστιο κομμάτι και τμήμα έμπνευσης για τον κινηματογράφο αλλά και για το θέατρο. Συνεπώς τόσο από τον κινηματογράφο και τα δημιουργήματα του όσο και από το θέατρο και τα έργα του και φυσικά το ανάλογο αρχειακό υλικό μπορούμε να λάβουμε πολλές και ποικίλες πληροφορίες για τον τρόπο ζωής κάθε εποχής για τις ιδέες και τις αντιλήψεις, για τις παραδόσεις, για την καθημερινότητα, για τις αξίες, για τα όρια και τους κανόνες αλλά και τους νόμους που καθόριζαν της κοινωνίες των ανθρώπων σε όλα τα μήκη και πλάτη του κόσμου ανά τα χρόνια αλλά και πως κάποια γεγονότα άλλαζαν στην αντίληψη των ανθρώπων ανά εποχές.

Είναι χαρακτηριστικό πως ο κινηματογράφος είναι και ένα κάτοπτρο της εποχής: παραδείγματος χάριν οι ταινίες που γυρίστηκαν με θέματα από την Ελληνική επανάσταση του 1821, στην περίοδο που στην Ελλάδα υπήρχε το καθεστώς της χούντας των συνταγματαρχών ερμηνεύονται πολυεπίπεδα ως προς την αντίληψη που υπήρχε για τα έργα που θα πρέπει να

προβάλλονται στο κοινό, να τους λόγους που επιλέγονταν τα θέματα, για την -όποια πιθανή- προσπάθεια προπαγάνδας μέσω αυτών, για τα μηνύματα που προσπαθούσαν να μεταδώσουν στο κοινό για και για τους λόγους που αυτές θα έπρεπε να προβάλλονται. Φυσικά αντίστοιχα μεγάλο κεφάλαιο αποτελούν και τα λογοκριμένα από το καθεστώς της Επταετίας έργα, κάτι που προσφέρει μία τεράστια και πολυεπίπεδη ερμηνεία της εποχής από «κινηματογραφική σκοπιά». Με μια απλούστερη ματιά θα μπορούσαμε να πούμε ότι η ιστορία και ο κινηματογράφος (όπως και εν γένει το θέατρο) έχουν μια σχέση διττή: η μία πλευρά αφορά την ταινία ως καθρέφτισμα της εποχής της που μπορεί να δώσει στοιχεία στον μελλοντικό ερευνητή και η δεύτερη πλευρά αφορά τις ιστορικές ταινίες, οι οποίες παρουσιάζουν ένα καθρέφτισμα του πώς αντιμετωπίζεται η ιστορία την δεδομένη χρονική στιγμή που προβάλλεται μια ταινία. Σε κάθε περίπτωση είναι πλούσια η πληροφόρηση που προσφέρει ο κινηματογράφος μέσω της οπτικής μνήμης,

Όπως η γραφή με την δημιουργία της αποτέλεσε καταγραφή και ένα είδος πρωτόλειου αρχείου, με την εφεύρεση του ο κινηματογράφος αποτελεί αυτόματα είδος καταγραφής και συνεπώς αρχειοθέτησης: πολύ απλά αρκεί κάποιος να διατηρούσε το υλικό το οποίο κατέγραφε (είτε αυτό αφορούσε μπομπίνες, κασέτες, φιλμ ή ακόμα σε ψηφιακής μορφής ηλεκτρονικό αρχείο όπως σήμερα) και είχε αυτόματα στα χέρια του ένα είδους αρχείο, σε αντίθεση με το θέατρο στο οποίο έπρεπε να εισέλθουν αλλά μέσα προκειμένου να καταγραφεί και να διατηρηθεί ως τεκμήριο-αρχειακό υλικό μία παράσταση παιγμένη σε κάποια σκηνή μπροστά σε κοινό.

4. Αρχαιοθέτηση και Αρχείο - Ορισμός

Το αρχείο είναι μια συλλογή στοιχείων που τους αποδίδεται αξία και σημασία κυρίως ιστορική, με ποικιλία σε μορφή, χρονική προέλευση/δημιουργία και υλικό, τα οποία παράγονται ή διατηρούνται από οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, οποιονδήποτε δημόσιο ή ιδιωτικό οργανισμό στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του.

Ο όρος «αρχείο» μπορεί να περιγράψει τρεις έννοιες: πρώτον την συλλογή των τεκμηρίων συνολικά, δεύτερον τον φορέα ή υπηρεσία που διαχειρίζεται και χρησιμοποιεί τα αρχεία και τρίτον τον φυσικό χώρο που φυλάσσεται μία αρχειακή συλλογή και τα τεκμήρια αυτής.

Τα αρχεία έχουν πολλαπλούς ρόλους: αποθηκεύουν γνώση και ανθρώπινη εμπειρία, εκπαιδεύουν και διδάσκουν μέσω αυτών, προβάλλουν και φυλάσσουν την ταυτότητα των τεκμηρίων τους ως σύνολο ενώ διατηρούν και δημιουργούν την «συλλογική μνήμη».

Τα κράτη έχουν νομοθετήσει, θεσμοθετήσει και μεριμνήσει για την δημιουργία και προστασία αρχείων αλλά και των φορέων (αρχειακοί φορείς). Το Διεθνές Πρότυπο Αρχειακής Περιγραφής του Διεθνούς Συμβουλίου Αρχείων όπως γνωστοποιεί η Ελληνική Αρχειακή Εταιρεία ορίζει τα αρχεία ως *«σύνολο των τεκμηρίων, ανεξάρτητα από το είδος ή το υπόστρωμά τους, τα οποία παράχθηκαν οργανικά και/ή συσσωρεύτηκαν και χρησιμοποιήθηκαν από ένα συγκεκριμένο φυσικό πρόσωπο, μια οικογένεια ή ένα νομικό πρόσωπο/φορέα στη διάρκεια των δραστηριοτήτων και λειτουργιών τους»* (Ελληνική Αρχειακή Εταιρεία, 2002).

Όπως περιγράφει και η Ελληνική Νομοθεσία τα αρχεία και το αρχειακό υλικό *«είναι δημόσια αγαθά και αποτελούν μέρος της εθνικής πολιτιστικής κληρονομιάς»*. Ο νόμος 1946 του 1991 είναι ο νόμος που καθορίζει την αρχειακή πολιτική στην Ελλάδα, αναδιοργανώνει τα Γενικά Αρχεία του Κράτους (ΓΑΚ), διακρίνει τους τύπους των αρχείων και των αρχειακών φορέων στην Ελλάδα, και καθορίζει τους βασικούς όρους πρόσβασης στα ελληνικά αρχεία. Σύμφωνα με το 1^ο άρθρο του νόμου: «Αρχείο και αρχειακό υλικό»:

1. Αρχείο, κατά την έννοια του νόμου αυτού, είναι το σύνολο των μαρτυριών και των εγγράφων, αδιακρίτως χρονολογίας, σχήματος και ύλης, που σχετίζονται με τη δραστηριότητα του Κράτους, δημόσιων ή ιδιωτικών οργανισμών ή νομικών ή φυσικών προσώπων ή ομάδων φυσικών προσώπων.

2. Το αρχειακό υλικό περιλαμβάνει πρωτότυπα ή αντίγραφα οποιοδήποτε ύλης ή τεχνικής, ιδίως:

α) Μεμονωμένα έγγραφα, χειρόγραφα, κατάστιχα, κώδικες και συλλογές αυτών.

β) Απομνημονεύματα και ημερολόγια.

γ) Αλληλογραφία επίσημη και ιδιωτική δημόσιων προσώπων,

δ) Έντυπα προπαγανδιστικά, εκκλήσεις, προκηρύξεις, αφίσες.

ε) Αρχεία καταχωρισμένα σε Η/Υ με οποιαδήποτε μορφή, σύμφωνα με την εξέλιξη της τεχνολογίας.

στ) Οποιοδήποτε υλικό σε ηχητικές και οπτικές αποτυπώσεις με ιστορική και πολιτιστική αξία.³

Το περιεχόμενο του αρχείου μπορεί να αποτελείται όχι μόνο από έγγραφα αλλά και από ετεροειδές υλικό (κάρτες, σχέδια, φωτογραφίες, μαγνητοταινίες κ.α.) ενώ η διαφοροποίηση του υλικού δεν μεταβάλλει τον αρχειακό χαρακτήρα οποιασδήποτε συλλογής αρκεί να υπάρχει κοινός δεσμός όσον αφορά το δέκτη, τον αποστολέα ή το θέμα του υλικού: η ενότητα αυτή καθορίζει συγχρόνως την κατάταξη του υλικού. Έτσι καθώς ο δεσμός αυτός δεν έχει γεννηθεί τυχαία αλλά από την άμεση ανάγκη του φορέα του υλικού η θέση του κάθε αρχειακού αντικειμένου (τεμαχίου) είναι από την καταβολή της δεδομένη και αμετάβλητη σε συνάρτηση με το υπόλοιπο υλικό. Το κάθε τεμάχιο είναι μοναδικό και αναντικατάστατο και δεν είναι δυνατόν να μεταβληθεί η θέση που έχει στη συλλογή ενώ ταυτόχρονα το ίδιο είναι κατά τεκμήριο το αυθεντικό και αποτελεί το μέτρο για τον έλεγχο κάθε άλλου ως προς την αξία ή τη γνησιότητα. (Πάπυρος Larousse Britannica, 2007)

Ωστόσο για να οριστεί οποιαδήποτε συλλογή υλικού ως αρχείο βασική προϋπόθεση είναι να υπάρχει η «κοινή προέλευση» δηλαδή ένας κοινός παρονομαστής ότι η συλλογή αυτή και το κάθε τεμάχιο της αφορά την δράση μιας ομάδας, ενός οργανισμού, ενός ατόμου.

Δύσκολα γίνεται αντιληπτή η τεράστια συμβολή των αρχείων στην κοινωνία, τον πολιτισμό, την ιστορία κατά κύριο λόγο αλλά και σε πολλαπλούς άλλους τομείς. Τα αρχεία ουσιαστικά καταγράφουν και διατηρούν την ανάπτυξη και εξέλιξη της ανθρωπότητας σε πολλαπλούς

³ ΝΟΜΟΣ ΑΡΙΘ. 1946/1991 ΦΕΚ Α-69/14.5.1991 «Γενικά Αρχεία του Κράτους (Γ.Α.Κ.) και άλλες διατάξεις». Τράπεζα Πληροφοριών νομοθεσίας <https://www.e-nomothesia.gr/kat-demosia-dioikese/n-1946-1991.html>
Ανακτήθηκε στις 7/6/2022

τομείς και επίπεδα στην πορεία της ιστορίας, και είναι πηγή πληροφοριών αλλά παράλληλα διατηρούν την ιστορική κληρονομιά και την ιστορική μνήμη.

Το κράτος μέσω της νομοθεσίας διακρίνει τα αρχεία σε κατηγορίες ως εξής:

- Δημόσια αρχεία, τα οποία επίσης διακρίνονται στις εξής κατηγορίες:
 - α) Ενεργά, τα οποία περιλαμβάνουν το σύνολο των τεκμηρίων, των μαρτυριών και των εγγράφων που χρησιμοποιούνται καθημερινώς για τη διεκπεραίωση των τρεχουσών υποθέσεων μιας υπηρεσίας, οργανισμού ή φορέα και διατηρούνται στον τόπο παραγωγής τους
 - β) Ημιενεργά
 - γ) Ανενεργά
 - δ) Διηλεκτούς υπηρεσιακής χρησιμότητας
- Ιδιωτικά αρχεία
- Εκκλησιαστικά αρχεία και αρχεία Θρησκευτικών Κοινοτήτων
- Ειδικά ιστορικά αρχεία⁴

Αναγνωρίζοντας την μεγάλη αξία των αρχείων μεταξύ άλλων ο ΟΗΕ έχει καθιερώσει την 9^η Ιουνίου κάθε χρόνο ως Παγκόσμια Ημέρα Αρχείων (World Archives Day) με σκοπό να αναδειχθεί και να αναγνωριστεί παγκοσμίως η χρησιμότητά τους και η συμβολή τους στο παρελθόν, το παρόν και στο μέλλον της ανθρωπότητας. Η ημερομηνία δεν επελέγη τυχαία: στις 9 Ιουνίου 1948 ιδρύθηκε υπό την αιγίδα της UNESCO το Διεθνές Συμβούλιο των Αρχείων.

4.1. Η ιστορία της αρχειοθέτησης και της δημιουργίας αρχείων

Όπως ο κινηματογράφος αποτελεί αυτόματη καταγραφή με τον ίδιο τρόπο και ο γραπτός λόγος με την αρχική ακόμα εμφάνισή της γραφής αποτελεί αυτόματο αρχείο. Ο γραπτός λόγος από τη γέννηση του προήλθε από την ανάγκη να καταγραφούν και να παραμείνουν όσο το δυνατόν αναλλοίωτες διαφορές πληροφορίες. Έτσι μπορούμε να πούμε αυθόρμητα πώς με τη γέννηση ακόμα της γραφής ο άνθρωπος δημιούργησε άθελά του και μία πρωτόλεια μορφή αρχείου. Μάλιστα ακόμα και τα πρώτα υλικά που χρησιμοποίησε ο άνθρωπος για την καταγραφή (όπως η πέτρα) κατάφεραν να διασώσουν για πολλούς αιώνες φτάνοντας μέχρι και το σήμερα τις πληροφορίες που καταγράφηκαν αρχικά.

⁴ Νόμος Ν.4610 του 2019, Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, Τεύχος Α' 70/07.05.2019 «ΜΕΡΟΣ ΣΤ' ΓΕΝΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ, ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

Στην αρχαιότητα και στον ελλαδικό χώρο η λέξη «αρχεῖον» (ετυμολογική προέλευση από το ρήμα «ἀρχω» δηλαδή διοικώ και ουδέτερη μορφή της θηλυκού γένους λέξης «αρχή», δηλαδή εξουσία, διοίκηση) συναντάται στην «πόλιν» (στο νέο τύπο πολιτειακής οργάνωσης) και περιέγραφε κτήριο που συνδεόταν με κάποιου είδους διοικητικές αρχές (κυρίως ως οικία ή κτήριο όπου συνέρχονταν οι αρχές, δηλαδή οι διοικητές ή άρχοντες μιας πόλης) όπου συνήθως επιπρόσθετα φυλάγονταν έγγραφα ιδιωτικά ή δημόσια. Έχει ανακαλυφθεί ότι αρχεία διατηρούσαν οι Ασσύριοι, οι Πέρσες, οι Χετταίοι, οι Βαβυλώνιοι και οι Αιγύπτιοι. Παρομοίως και στον ελλαδικό χώρο αρχαία να καλύπτονται ήδη από τα μυκηναϊκά χρόνια.

Πλούσιες πληροφορίες έχουν δώσει τα αρχεία των ανακτόρων της Κνωσού και της Πύλου με πήλινες πινακίδες της γραφής γραμμικής Β.

Ο όρος «αρχεῖον» έχει βρεθεί σε τουλάχιστον είκοσι ελληνικές πόλεις ενώ επιπρόσθετα σημαντικά κέντρα αρχείων-πρώιμοι αρχειακοί φορείς ήταν και οι ναοί στην αρχαιότητα και από τα Μεσαιωνικά χρόνια τα μοναστήρια, καθώς υπήρχε η πεποίθηση πως τα αρχεία ήταν πολύτιμα και έπρεπε να βρίσκονται υπό «θεϊκή προστασία».

Στους ελληνικούς χρόνους από πολύ νωρίς τηρούνταν αρχαία και μητρώα στις κοινότητες τα οποία αφορούσαν δικαιοπραξίες και περιουσίες κατά κύριο λόγο.

Στην αρχαία Αθήνα υπήρχε το «Μητρώο», το αρχείο της πόλης το οποίο βρισκόταν στο Ιερό της Μητέρας των Θεών στην Αγορά και εκεί γινόταν η κατάθεση του πρωτότυπου κάθε ψηφίσματος του δήμου και φυλάσσονταν. Επιπρόσθετα στο «Μητρώο» υπήρχαν νόμοι, αποφάσεις των οργάνων της πολιτείας και των δικαστηρίων, συμφωνίες του δημοσίου με ιδιώτες, εμπορικές πράξεις, ιδιωτικά συμφωνητικά. Το «Μητρώο» λόγω της στέγασης του συνδύαζε την ασφάλεια των αρχείων και την προστασία τους από τους θεούς.

Προχωρώντας ιστορικά, το αρχειακό σύστημα αναπτύχθηκε πάρα πολύ κατά την ελληνιστική εποχή περισσότερο όμως στα βασίλεια των Επιγόνων και έλαβε μία μορφή η οποία προσομοιάζει αρκετά με αυτήν που έχουν τα αρχεία σήμερα. Στα αρχεία εκείνης της εποχής υπήρχαν συμβολαιογραφικές πράξεις με τήρηση αρχείου πρωτότυπων και αντιγράφων και με δυνατότητα έκδοσης αντιγράφων μετά από αίτηση.

Στα ρωμαϊκά χρόνια συναντάμε το περίφημο «Tabularium», το αρχείο του αυτοκράτορα όπου φυλάσσονταν υπηρεσιακά αλλά και προσωπικά του έγγραφα ενώ την ίδια εποχή υπήρξε η δημιουργία αρχείων σε ολόκληρη την αυτοκρατορία και την διαφύλαξη εγγράφων. Στο Βυζάντιο διατηρούνταν αρχειακά έγγραφα ωστόσο κατά κύριο λόγο τα περισσότερα τεκμήρια

που έχουν διασωθεί από εκείνη την περίοδο ανήκαν στα εκκλησιαστικά αρχεία και σε όσα φυλάγονταν σε μοναστήρια, πολλά από αυτά έως και σήμερα.

Στην περίοδο του Μεσαίωνα στην Ευρώπη υπήρχαν αρχεία εκκλησιαστικά, πόλεων και βασιλείων που αποτελούν το κυριότερο μέσο για την καταγραφή και την έρευνα ιστορικών για εκείνη την εποχή ενώ σε μεγάλο βαθμό διατηρούνται έως τις μέρες μας. Η έννοια της αρχειοθέτησης και της αρχειονομίας όπως την γνωρίζουμε πλέον θεμελιώθηκε την εποχή της Γαλλικής Επανάστασης. Αξίζει να σημειωθεί πως τα Εθνικά Αρχεία της Γαλλίας πιστεύεται πως είναι η μεγαλύτερη αρχειακή συλλογή του κόσμου, με αρχεία που ξεκινούν από περίπου το 625 π.Χ., και η περίοδος της Γαλλικής Επανάστασης συνέβαλε στην συγκέντρωση, οργάνωση και την διάσωση πολλών αρχείων με πιο σύγχρονο τρόπο.

Ορόσημο στην ιστορία των αρχείων και της αρχειοθέτησης αποτελεί η περίφημη Βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας. Η Βιβλιοθήκη στην αρχαιότητα αποτελούσε ένα φυσικό χώρο όπου μεταξύ άλλων κρατούνταν αρχειοθετημένα και διασώζονταν κείμενα τα οποία αναγνωρίστηκαν στην εποχή εκείνη ως άξια διατήρησης. Ιδρύθηκε κατά τα έτη της βασιλείας του Πτολεμαίου Α' στην Αίγυπτο και αποτέλεσε έναν από τους σημαντικότερους πυλώνες της ελληνιστικής εποχής. Η Βιβλιοθήκη δεν ήταν απλό αποθετήριο βιβλίων, είχε πολλές περισσότερες λειτουργίες και μεταξύ αυτών διατηρούνταν και φυλάσσονταν σπουδαία κείμενα και θεατρικά έργα ενώ με βάση το υλικό που διατηρούσε, τον αριθμό, την παλαιότητα αλλά και την προέλευσή του από διάφορες χώρες και πολιτισμούς μπορούμε να την ονομάσουμε το πρώτο παγκόσμιο αρχείο τέτοιου βεληνεκούς.

Το 1914 επί πρωθυπουργίας Ελευθερίου Βενιζέλου, συστήνεται στην Ελλάδα η κρατική αρχειακή Υπηρεσία με το όνομα «Γενικά Αρχεία του Κράτους (Γ.Α.Κ.)». Η ίδρυση τους ήρθε πολύ αργότερα συγκριτικά με άλλα ευρωπαϊκά κράτη που ήδη κατείχαν αρχειακές υπηρεσίες και μάλιστα οργανωμένες. Η συστηματική παραγωγή εγγράφων για το μετέπειτα Ελληνικό Κράτος αρχίζει με την κήρυξη της Ελληνικής Επανάστασης το 1821, όπου και δημιουργήθηκαν ουσιαστικά οι πρώτες κρατικές δομές. Στα χρόνια της Επανάστασης τηρούνται αρχεία σε κάθε βαθμίδα της διοίκησης, πολιτικής και στρατιωτικής, ουσιαστικά μέτρα για την αρχειακή οργάνωση θεσπίζονται κατά την περίοδο της διακυβέρνησης του Ιωάννη Καποδίστρια.⁵

Αποστολή των Γενικών Αρχείων του Κράτους είναι ο εντοπισμός, η συγκέντρωση, η διάσωση, η διατήρηση και η εποπτεία στο διηνεκές των αρχείων της Χώρας, η διασφάλιση της ισότιμης

⁵ Σύμφωνα με το ιστορικό που παρουσιάζουν τα Γενικά Αρχεία του Κράτους, <http://www.gak.gr/index.php/el/menu-el/poioi-eimaste/istoriko-gak> Ανακτήθηκε στις 08/06/2022

πρόσβασης σε αυτά με γνώμονα την ελευθερία της γνώσης, της πληροφόρησης και της έρευνας και η καλλιέργεια εθνικής αρχειακής συνείδησης.⁶

Κάτι που επηρέασε και άλλαξε θεμελιωδώς την αρχειοθέτηση είναι η έλευση της ψηφιακής εποχής και μαζί η εισαγωγή του υπολογιστή από τη δεκαετία του 1960 και μετά αλλά και η μαζική χρήση και παραγωγή τους ιδιαίτερα μετά τη δεκαετία του 1980. Με τον τρόπο αυτό άλλαξε η σύσταση και ο τρόπος που γίνεται η αρχειοθέτηση που λειτουργούν οι αρχειακοί φορείς αλλά ακόμα και η ίδια η μορφή ενός τεκμηρίου.

Με την έλευση αυτών των εξελίξεων τη σημερινή εποχή τα αρχεία χωρίζονται σε δύο βασικές κατηγορίες με βάση την μορφή τους: αναλογικά και ψηφιακά αρχεία. Αναλογικά αρχεία θεωρούνται τα αρχεία τα οποία υφίστανται σε απτή μορφή και ψηφιακά τα αρχεία τα οποία βρίσκονται σε ψηφιακή μορφή και προέρχονται είτε από ψηφιοποίηση απτών αρχείων είτε δημιουργούνται απευθείας σε ψηφιακή μορφή (πρωτογενώς ψηφιακά αρχεία).

Με τον ίδιο τρόπο ένας αρχειακός οργανισμός ή φορέας μπορεί να διατηρεί αρχεία σε απτή μορφή (αναλογικά), ψηφιακά ή συνδυασμό αυτών. Σε κάθε περίπτωση η ψηφιακή εποχή έχει συντελέσει μεταξύ άλλων στην εύκολη αναπαραγωγή, μετάδοση και διάδοση των αρχείων αλλά και στην ταξινόμηση τους και εύκολη εύρεση τους ως τμήματα ενός αρχείου.

Συνεπώς η ψηφιοποίηση μπορούμε να πούμε ότι βοηθάει είτε το πρόσωπο ή φορέα που είτε δημιουργεί είτε διατηρεί ένα αρχείο ή τον ερευνητή ή πολίτη ο οποίος αναζητά τεκμήριο/τεκμήρια από ένα αρχείο.

4.2. Κινηματογραφικά και θεατρικά αρχεία

Άξιο αναφοράς είναι το τι ακριβώς θα μπορούσε να συμπεριλαμβάνει ένα αρχείο με θεματική τον κινηματογράφο ή το θέατρο. Η πιο εύκολη υπόθεση είναι ότι τέτοιου είδους αρχεία ασχολούνται με τις κινηματογραφικές ταινίες αυτές καθαυτές ή με τις παραστάσεις όπως παίχτηκαν και μαγνητοσκοπήθηκαν στην εκάστοτε θεατρική σεζόν. Πράγματι πάρα πολλοί αρχειακοί φορείς έχουν στόχο την διάσωση και αρχειοθέτηση τέτοιου είδους θεατρικού και κινηματογραφικού υλικού. Σημειώνεται πως μία ταινία αποτελεί σχεδόν αυτόματα έτοιμο υλικό προς αρχειοθέτηση καθώς είναι ήδη μαγνητοσκοπημένη και προβάλλεται στο κοινό οπότε με τον ίδιο τρόπο μπορεί και να αρχειοθετηθεί όμως μία θεατρική παράσταση

⁶ «Η αποστολή, οι κύριες αρμοδιότητες και τα μέσα δράσης των Γενικών Αρχείων του Κράτους <http://www.gak.gr/index.php/el/menu-el/poioi-eimaste/apostoli#i-apostoli-oi-kyries-armodiotites-kai-ta-mesa-drasis-ton-genikon-arxeion-tou-kratous> Ανακτήθηκε στις 08/06/2022

προϋποθέτει και την χρήση μέσων εκτός του θεάτρου και της σκηνής που λαμβάνει χώρα οπότε για την αρχειοθέτηση της προϋποθέτει τη μαγνητοσκόπηση της.

Όμως αρχειακά τεκμήρια μπορούν να αποτελέσουν και άλλα μέρη τα οποία συνθέτουν τη δημιουργία ή προβολή μιας ταινίας ή μιας θεατρικής παράστασης: διάφορα στοιχεία επιμέρους τα οποία μπορούν να βοηθήσουν στην κατανόηση όχι μόνο της εποχής ή του ύφους του κάθε έργου αλλά αποτελούν και τεκμήρια σχετικά με την ιστορία, τη λαϊκή παράδοση και τα εθνολογικά χαρακτηριστικά που αφορούν τέτοιες δημιουργίες θεατρικές και κινηματογραφικές.

Στις μέρες μας μπορούμε να εντοπίσουμε ποικίλα αρχεία και αρχειακούς φορείς που ασχολούνται με συλλογές αντικειμένων, πραγμάτων, υλικών τα οποία αφορούν κινηματογραφικές ταινίες και θεατρικές παραστάσεις και τα οποία ονομάζουμε κινηματογραφικό ή θεατρικό αρχειακό υλικό: πέρα από τα ίδια τα έργα και τα μέρη αυτών όπως τις βιντεοσκοπημένες θεατρικές παραστάσεις, τις ταινίες, τα σενάρια και τα κείμενά τους, άλλα τεκμήρια για συμπερίληψη σε αρχεία μπορεί να αποτελούν: προγράμματα της εκάστοτε θεατρικής παραστάσεις, τα κοστουμιά, οι αφίσες για την προώθηση των παραστάσεων ή κάποια βίντεο για την προώθηση τους, αποκόμματα από τον τύπο της εποχής με σχετική αναφορά, η μουσική που μπορεί να ντύνει την εκάστοτε παράσταση ή ταινία. Γνωστό αντικείμενο αρχειοθέτησης είναι και η κινηματογραφική αφίσα η οποία μάλιστα χαίρει και παγκόσμιας αναγνώρισης ως μία σύγχρονη μορφή τέχνης και όχι μόνο ως μέρος μιας καλλιτεχνικής δημιουργίας, μία δηλαδή μοναδική κατηγορία με ιδιαίτερα μεγάλη πολιτιστική αξία. Όλα αυτά αποτελούν γνωστά τεκμήρια συλλόγων οπότε τα αρχεία γύρω από το θέατρο και τον κινηματογράφο είναι πολυποίκιλα, πολυεπίπεδα, δημοφιλή παγκοσμίως και εμπεριέχουν πολλές περισσότερες κατηγορίες.

Σημειώνεται πως το αρχειακό υλικό που συγκεντρώνεται από μία παράσταση (αφίσα, πρόγραμμα, κριτικές από τον τύπο, μελέτες φωτογραφίες, βίντεο, μακέτα σκηνικού – κοστουμιών, βιβλίο σκηνής μεταξύ άλλων) μπορεί να μην έχει την δυνατότητα να αναπαράγει φυσικά την εκάστοτε παράσταση, που θεωρείται γεγονός μοναδικό και “ανεπανάληπτο”, αλλά ενισχύει και τεκμηριώνει την μελέτη του ερευνητή θεατρολόγου – ιστορικού, φοιτητή, καλλιτέχνη, να προσεγγίσει το εκάστοτε σκηνικό εγχείρημα. (Άννα Μαυρολέων, 2015). Ωστόσο όλα αυτά τα στοιχεία στο σύνολο τους κρατούν τη δική τους πολιτιστική και ιστορική αξία, κάποια από αυτά θεωρούνται μουσειακά είδη και αποτελούν τεκμήρια πολιτισμού.

Η ανάγκη αρχειοθέτησής και προστασίας των κινηματογραφικών ταινιών αλλά και του υλικού που αφορά τις θεατρικές παραστάσεις έχει απασχολήσει και τα μεγάλα κέντρα λήψης αποφάσεων σε όλο τον κόσμο τα οποία φροντίζουν για την διατήρησή τους με σχετικές αποφάσεις και νομοθετήσεις. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση το θέμα έχει απασχολήσει πολλαπλά καθώς θεωρείται πως οι κινηματογραφικές ταινίες είναι «*μάρτυρες των καιρών μας*» και πρέπει να διαφυλαχθούν για τις επόμενες γενιές ⁷ ενώ πολλά κράτη, φορείς προστασίας της παγκόσμιας κληρονομιάς έχουν φροντίσει με αποφάσεις και νομοθετήματα για την αρχειοθέτηση υλικού μετά την προβολή του στο κοινό.

4.3. Αρχειακοί φορείς – Φορείς Αρχειοθέτησης στην Ελλάδα

Αρχειακοί φορείς είναι οι οντότητες που έχουν σκοπό τους να διασώζουν, συγκεντρώνουν, οργανώνουν, επεξεργάζονται, διατηρούν και φυλάσσουν τα αρχεία. Σε αυτόν τον τομέα δραστηριοποιούνται πολλοί και διαφορετικοί φορείς που σε πρώτο βαθμό χωρίζονται σε δημόσιοι και ιδιωτικοί. Οι εργασίες και η λειτουργία ενός αρχειακού φορέα ή μιας αρχειακής υπηρεσίας περιλαμβάνει την εύρεση, επισήμανση, καταγραφή, απογραφή, εκκαθάριση, ταξινόμηση, ευρετηρίαση και αρχειακή περιγραφή. Με την σωστή διαχείριση αρχειακού υλικού ασχολείται η επιστήμη της Αρχειονομίας. Πρώτιστο καθήκον ενός αρχειακού φορέα είναι να εντοπίζει, να αποκτά και να διατηρεί τα αρχεία διηνεκούς αξίας. Παράλληλα, η αρχειακή υπηρεσία οφείλει να καθιστά προσιτό στους χρήστες το υλικό αυτό και το πληροφοριακό του περιεχόμενο. (Judith Ellis, 2000)

Στην χώρα μας εντοπίζονται πολλοί οργανισμοί και φορείς που έχουν ενασχόληση και διατηρούν αρχεία με κινηματογραφικά και θεατρικά τεκμήρια. Πολλοί από αυτούς ανήκουν σε κρατικούς φορείς, χρηματοδοτούνται ή λειτουργούν υπό την αιγίδα του κράτους, κάτι που

⁷ Από την συζήτηση της πρότασης σύστασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί της κινηματογραφικής κληρονομιάς και της ανταγωνιστικότητας των συναφών δραστηριοτήτων της κινηματογραφικής βιομηχανίας: “*Ο κινηματογράφος είναι μια μορφή τέχνης που αποτυπώνεται σε ένα εύθραυστο μέσο, το οποίο συνεπώς απαιτεί θετική, γρήγορη και αποτελεσματική δράση από τις δημόσιες αρχές για να διασφαλιστεί η διατήρησή του. Τα κινηματογραφικά έργα είναι μάρτυρες των καιρών μας. Η προστασία της ευρωπαϊκής κινηματογραφικής κληρονομιάς, συμπεριλαμβανομένων των συμπαραγωγών με τρίτες χώρες είναι συνεπώς προς το συμφέρον των επόμενων γενεών. Για να εξασφαλιστεί ότι η ευρωπαϊκή κινηματογραφική κληρονομιά θα κληροδοτηθεί στις μέλλουσες γενιές πρέπει να συλλεχθεί συστηματικά, να καταλογηθεί, να συντηρηθεί και να αποκατασταθεί. Πρέπει επίσης να γίνει προσπελάσιμη για εκπαιδευτική, πολιτιστική, ερευνητική ή άλλη παρεμφερή μη εμπορική χρήση, σε συμμόρφωση πάντα με τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα. Είναι λοιπόν πρόθεση της Επιτροπής να προωθήσει την ευρωπαϊκή τυποποίηση στην καταλογητογράφηση των ταινιών και έχουμε δώσει για αυτό το σκοπό εντολή στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης να προχωρήσει στις προπαρασκευαστικές εργασίες. Αυτό θα διευκολύνει την ανταλλαγή πληροφοριών και τη διαλειτουργικότητα των βάσεων δεδομένων που τηρούνται από τα κινηματογραφικά αρχεία σε όλα τα κράτη μέλη*” (Reding Viviane, 2005).

μαρτυρά την αναγνώριση του ρόλου τους στην διατήρηση και ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς.

Χαρακτηριστικά κάποια παραδείγματα από τους πιο γνωστούς φορείς που διαθέτουν διαδικτυακά ψηφιοποιημένο το αρχείο τους ή μέρος αυτού:

- Εθνικό Οπτικοακουστικό Αρχείο (<http://www.avarchive.gr/portal/>)
Σκοπός του Εθνικού Οπτικοακουστικού Αρχείου (ΕΟΑ) είναι η διάσωση και διατήρηση οπτικοακουστικών και πρωτογενώς ψηφιακών έργων, προκειμένου να παρέχει σε κάθε ενδιαφερόμενο πρόσβαση στην ιστορική και πολιτιστική κληρονομιά της χώρας. Το Αρχείο συλλέγει, αρχειοθετεί, φυλάσσει, διαχειρίζεται, συντηρεί, επεξεργάζεται, παρέχει πρόσβαση και αξιοποιεί το οπτικοακουστικό και πρωτογενώς ψηφιακό υλικό με ενημερωτικό – ειδησεογραφικό, ιστορικό – πολιτικό και εν γένει κοινωνικό – πολιτισμικό περιεχόμενο σχετικά με την Ελλάδα και τον ελληνισμό. Περαιτέρω, με τον νόμο Ν3905/2010 ορίζεται ότι το Εθνικό Οπτικοακουστικό Αρχείο τηρεί κινηματογραφικό αρχείο με σκοπό τη συγκέντρωση, διαφύλαξη, ψηφιοποίηση, αρχειοθέτηση και συντήρηση κινηματογραφικών έργων, καθώς και εντύπων κάθε είδους, φωτογραφιών και αντικειμένων που αναφέρονται στην τέχνη και την ιστορία του κινηματογράφου.⁸
- Ταινιοθήκη της Ελλάδος (<http://www.tainiothiki.gr/>)
Το ίδρυμα της Ταινιοθήκης της Ελλάδος είναι ένας πολιτιστικός φορέας μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που έχει ως στόχο την έρευνα, συγκέντρωση, διάσωση και προβολή της ελληνικής και παγκόσμιας κινηματογραφικής κληρονομιάς. Αναλυτικά ο σκοπός της λειτουργίας της Ταινιοθήκης της Ελλάδος μπορεί να συνοψιστεί στα ακόλουθα σημεία:
 - Η συγκέντρωση ταινιών κινηματογράφου παντός είδους, ελληνικής ή αλλοδαπής παραγωγής, η ταξινόμησή τους, η συντήρηση, η διαφύλαξη και η διάδοση αυτών.
 - Η συγκέντρωση και διαφύλαξη των κινηματογραφικών τεκμηρίων (φωτογραφίες, άρθρα, βιβλία, σενάρια, μακέτες σκηνικών, εφημερίδες, κοστούμια, διαφημιστικό υλικό, προγράμματα και γενικά στοιχεία που έχουν σχέση με την ιστορία του Κινηματογράφου).

⁸ www.avarchive.gr/el/henaa/tautotita Ανακτήθηκε στις 04/10/2011. Επανακτήθηκε στις 13/02/2022 μέσω του web.archive.org

- Η σύνδεση του ιδρύματος με αλλοδαπούς ομοειδείς οργανισμούς και τη FIAF, καθώς και την ανάπτυξη πνευματικών, καλλιτεχνικών σχέσεων και κοινών εκδηλώσεων με αυτά.
- Η οργάνωση τακτικών προβολών, η έρευνα της τεχνικής και ιστορικής εξέλιξης του κινηματογράφου και, τέλος, η δημιουργία Μουσείου Κινηματογράφου.⁹
- Ψηφιοποιημένο Αρχείο του Εθνικού Θεάτρου (<http://www.nt-archive.gr/>)
Το Ψηφιοποιημένο Αρχείο του Εθνικού Θεάτρου περιλαμβάνει τις συλλογές του ΕΘ, από το 1932 έως το 2005, με σπάνιο και μερικές φορές μοναδικό υλικό. Πιο συγκεκριμένα, περιλαμβάνονται προγράμματα των παραστάσεων, αποκόμματα εφημερίδων, φωτογραφικό υλικό, ηχητικά ντοκουμέντα (από το 1955), βιντεοσκοπήσεις (από το 1994) και μουσικές παρτιτούρες.¹⁰
- Αρχείο της ΕΡΤ - (<https://archive.ert.gr/>)
Ένας μοναδικός εθνικός πλούτος τηλεοπτικού, ραδιοφωνικού, φωτογραφικού και έντυπου υλικού, που αποτελεί πάνω από το 80% του οπτικοακουστικού αρχείου της Ελλάδος, βρίσκεται στο Αρχείο της ΕΡΤ. Το Αρχείο της ΕΡΤ περιλαμβάνει μεταξύ άλλων υλικό από τα Αρχεία Τηλεοπτικού Προγράμματος, Επικαίρων-Ειδησεογραφικού Υλικού τη Μουσική Βιβλιοθήκη και το Φωτογραφικό Αρχείο που πλέον έχει ψηφιοποιηθεί, είναι προσβάσιμο στον διαδικτυακό τόπο και ανανεώνεται συνεχώς.¹¹

⁹ <http://www.tainiothiki.gr/el/tainiothiki-tis-ellados/profil> Ανακτήθηκε στις 13/02/2022

¹⁰ <https://www.n-t.gr/el/knowus/archive> Ανακτήθηκε στις 13/02/2022

¹¹ <https://archive.ert.gr/perigrafia-ergou/> Ανακτήθηκε στις 13/02/2022

5. Το Διαδίκτυο και η Ψηφιακή Εποχή

Κομβικό σημείο στον κινηματογράφο, το θέατρο, το υλικό τους και την αρχειοθέτηση του αποτελεί η εφεύρεση με διάδοση και ευρεία χρήση παγκοσμίως ενός μέσου που έχει αλλάξει ριζικά τον τρόπο ζωής των ανθρώπων τα τελευταία τριάντα περίπου χρόνια: το διαδίκτυο.

Σε πρώτο επίπεδο το διαδίκτυο αλλά και τα μέσα γύρω από αυτό άλλαξε τον τρόπο που παράγονται και δημιουργούνται οι κινηματογραφικές ταινίες: τον τρόπο μετάδοσης, τα μέσα, την διάθεση και την εμπορικότητα των ταινιών, το κοινό τους, τις προβολές κι άλλες πολλές πτυχές του. Αντίστοιχα, σε μικρότερο βαθμό αλλά αρκετά αισθητά το διαδίκτυο επηρέασε και τις θεατρικές παραστάσεις. Ωστόσο όμως μετέβαλε σε τεράστιο βαθμό και αυτό που ονομάζουμε σήμερα αρχείο. Τα αρχεία σταδιακά με την έλευση του διαδικτύου και την χρήση ψηφιακών μέσων μεταβλήθηκαν σε μεγάλο βαθμό και ασύγκριτα με τη μέχρι τότε ιστορία τους: τα αρχεία άλλαξαν τελείως φυσική μορφή, απέκτησαν ψηφιακή υπόσταση, οι αρχειακοί φορείς μετέφεραν ένα μεγάλο μέρος των αρχειακών συλλογών τους στο διαδίκτυο ενώ ακόμα και ο τρόπος που διαχειρίζονται πλέον οι αρμόδιοι φορείς στα αρχεία έχει μεταβληθεί άρδην. Επιπρόσθετα έχει αλλάξει τελείως και ο τρόπος που το κοινό αποκτά πρόσβαση σε αρχειακό υλικό.

Το διαδίκτυο συνέδεσε και έφερε τον κόσμο πιο κοντά από ποτέ καθώς μετέβαλε σε τεράστιο βαθμό την πρόσβαση σε όποια πληροφορία, Με τον τρόπο που δημιουργήθηκε, δομήθηκε και εξακολουθεί να λειτουργεί το διαδίκτυο θα μπορούσε άλλωστε να χαρακτηριστεί ένα τεράστιο, άναρχο, χωρίς αρχή και τέλος παγκόσμιο ανοιχτό αρχείο.

5.1. Κινηματογράφος και Θέατρο στον Παγκόσμιο Ιστό

Η επονομαζόμενη και ψηφιακή εποχή δεν άφησε ανεπηρέαστες τις τέχνες. Το διαδίκτυο μαζί με την μαζική χρήση των ηλεκτρονικών υπολογιστών άλλαξε τελείως και «επέβαλλε» νέα οπτική σε πολλούς τομείς παγκοσμίως. Στους χώρους του Θεάτρου και του Κινηματογράφου επέφερε αλλαγές πρώτον ως προς την προεργασία: πριν μία παράσταση ή μία ταινία είναι έτοιμη να παιχτεί σε κοινό προηγείται μια προεργασία. Σε αυτό το στάδιο στις θεατρικές παραστάσεις δεν έχει επιφέρει τεράστιες αλλαγές το διαδίκτυο, ενώ ο κινηματογράφος, που πάντοτε από την γέννησή του στα στάδια της δημιουργίας μίας ταινίας εμπλεκόταν τα νεότερα τεχνολογικά μέσα της εποχής, γνώρισε μεγάλες αλλαγές αλλά και προκάλεσε μεγάλες αλλαγές. Η ίδια η μαγνητοσκόπηση και τα μέσα καταγραφής άλλαξαν μορφή ανά τα χρόνια: φιλμ, μμπομπίνες, βιντεοκασέτες και ψηφιοποιημένα αρχεία. Η τεχνολογία που φέρνει στην μεγάλη

οθόνη την «μαγεία», τα περίφημα οπτικά εφέ: μακέτες, ειδικές κούκλες, CGI (εφέ που δημιουργούνται αποκλειστικά στον υπολογιστή) αλλά και πιο πρόσφατα η τεχνολογία του 3D, αποτελούν πρωτοπορίες οι οποίες πολλές φορές δημιουργούνται για τις ανάγκες του κινηματογράφου από τους ίδιους τους κινηματογραφιστές.

Με το τέλος της προεργασίας και την ταινία ή παράσταση έτοιμη προς θέαση στο κοινό της, το διαδίκτυο συμβάλλει επίσης σε ένα σημαντικό κομμάτι μέγιστα, στην διαφήμισή τους και στην ενημέρωση του κοινού τους. Με την χρήση υπολογιστών και διαδικτύου πλέον δημιουργούνται, αφίσες, προγράμματα, προωθητικές ενέργειες, διαφημιστικές καμπάνιες και το κάθε θεατρικό ή κινηματογραφικό έργο «βρίσκει» το κοινό που θα το παρακολουθήσει.

Η μεγάλη όμως αλλαγή είναι στην μετέπειτα «ζωή» ενός θεατρικού ή κινηματογραφικού έργου. Πριν την έλευση του διαδικτύου μία μαγνητοσκοπημένη παράσταση θα έπαιρνε την υπόσταση και μορφή ενός προς αποθήκευση τεκμηρίου και θα «υπήρχε» πλέον ως μέρος ενός αρχείου και μία ταινία το ίδιο. Με την τηλεόραση πρώτα άλλαξε αυτή η οπτική: οι ταινίες και κάποιες μαγνητοσκοπημένες παραστάσεις αποκτούσαν και μία «δεύτερη ζωή» με την προβολή τους από τηλεοπτικά κανάλια ή αργότερα και με την διανομή και πώληση βιντεοκασετών και ψηφιακών δίσκων (DVD), και μάλιστα σε σημείο που και ο Ελληνικός Κινηματογράφος πέρασε την περίφημη «Εποχή της Βιντεοκασέτας» καθώς για μια περίπου δεκαετία οι ταινίες κάνανε το ντεμπούτο τους κατευθείαν ως βιντεοκασέτες χωρίς να περάσουν από την προβολή σε κινηματογραφική αίθουσα. Το διαδίκτυο ωστόσο ήρθε να ανατρέψει ριζικά αυτήν την πορεία. Πλέον αυτά που θα θεωρούνταν απλώς τεκμήρια και αρχεία κάποιας συλλογής είναι ενεργά, αποκτούν άλλη υπόσταση και είναι προσβάσιμα από οποιαδήποτε πλευρά του πλανήτη.

Η πιο σύγχρονη μεταβολή βασισμένη στο διαδίκτυο είναι οι ψηφιακές πλατφόρμες οι οποίες πλέον προσφέρουν τις υπηρεσίες τους μέσω διαδικτύου. Το κοινό επιλέγει την πλατφόρμα και μέσω αυτής μπορεί να δει μέσω διαδικτύου οπουδήποτε ταινίες είτε νέες είτε παλαιότερες, σειρές και (σπανιότερα) θεατρικές παραστάσεις. Ήδη οι ψηφιακές διαδικτυακές πλατφόρμες έχουν ονομαστεί μια «επανάσταση» και «μια νέα εποχή», έχουν κερδίσει κοινό παγκοσμίως και συνεχώς αυξάνονται.

Η πανδημία του κορονοϊού που ξέσπασε παγκοσμίως το 2020 συνέβαλε τα μέγιστα στην κατακόρυφη αύξηση της δημοφιλίας αυτών των πλατφορμών: καθώς η φυσική παρουσία σε διάφορους πολιτιστικούς χώρους όπως κινηματογραφικές αίθουσες και θέατρα με έντονη την ανάγκη για ψυχαγωγία εντονότατη, καθώς πολλοί άνθρωποι παγκοσμίως έμεναν εντός των

οικιών τους και με τις καθημερινές υποχρεώσεις να έχουν μειωθεί και τον ελεύθερο χρόνο να έχει αυξηθεί, η ανάγκη για εύκολη πρόσβαση σε πολιτιστικό υλικό εξ αποστάσεως ήταν εντονότερη από ποτέ. Τότε το διαδίκτυο και οι δωρεάν προβολές ταινιών και θεατρικών παραστάσεων μέσω διαδικτύου από διάφορους οργανισμούς και φορείς, πολλοί από αυτούς μάλιστα αρχειακοί, κάλυψε ψυχαγωγικούς σκοπούς και διατήρησε ενεργό εν μέρει αυτό το κομμάτι του πολιτισμού. Μάλιστα ήταν και κομβικό σημείο αλλαγής της θεατρικής παράστασης καθώς δημοφιλείς έγιναν και οι μαγνητοσκοπημένες θεατρικές παραστάσεις ενώ το θεατρόφιλο κοινό παρακολούθησε εξ αποστάσεως με «ψηφιακή παρουσία» και ζωντανές παραστάσεις.

Το διαδίκτυο ωστόσο συμβάλλει και σε άλλους σκοπούς αναφορικά με την αρχειοθέτηση κινηματογραφικού και θεατρικού υλικού. Το αρχειοθετημένο υλικό και τα αντίγραφα των τεκμηρίων κάθε αρχείου μέσω της ψηφιοποίησης τους και της ύπαρξής τους στον παγκόσμιο ιστό πλέον διατίθενται και είναι προσβάσιμα σε κάθε πολίτη σε κάθε μέρος του κόσμου: με ευκολία πλέον ένα αρχείο είναι ανοιχτό σε έναν φοιτητή, ερευνητή, ιστορικό, συγγραφέα ή σε δασκάλους και καθηγητές για εκπαιδευτικές και ανάγκες διδασκαλίας χωρίς να υπάρχει προϋπόθεση επίσκεψης σε κάποιον αρχειακό φορέα, χωρίς αναζήτηση σε φυσικούς χώρους, μειώνοντας έτσι και τους χρόνους έρευνας και αυξάνοντας την προσβασιμότητα στα αρχεία. Έτσι αρχικά δημιουργείται ένας νέος τύπος ανοιχτών αρχείων και αφετέρου εξυπηρετείται στο μέγιστο ο ρόλος των αρχείων ως πηγή πληροφόρησης, καταγραφή και μαρτυρία ιστορίας και εποχής ανοιχτό προς κάθε χρήση για κάθε γενιά για κάθε σκοπό, εξασφαλίζεται η διατήρησή τους, γίνεται γνωστός ο πολύτιμος ρόλος τους αλλά και εξυπηρετείται όσο ίσως ποτέ άλλοτε ο εκπαιδευτικός τους ρόλος.

6. Κατασκευή Βάσης Δεδομένων Ψηφιακής Ταινιοθήκης μέσω της Microsoft Access

Βάση δεδομένων είναι ένας όρος που χρησιμοποιείται στην πληροφορική σε περιβάλλον υπολογιστών και περιγράφει μία συλλογή πληροφοριών που σχετίζονται με ένα συγκεκριμένο θέμα ή σκοπό. Μία βάση δεδομένων που μπορεί να συναντήσουμε και στην πραγματική ζωή πέρα από ένα περιβάλλον υπολογιστή είναι ένας τηλεφωνικός κατάλογος, ένα πελατολόγιο ή ακόμα και μία συλλογή γραμματοσήμων.

Οι βάσεις δεδομένων ωστόσο σε ηλεκτρονικό υπολογιστή αποθηκεύουν δεδομένα σε διάφορες μορφές, είτε μιλάμε για κείμενο όπως ονόματα, διευθύνσεις είτε σύνθετες δομές δεδομένων που περιλαμβάνουν εικόνα ή ακόμα και ήχο ή βίντεο.

Ένα σύστημα διαχείρισης βάσεων δεδομένων σε ένα ηλεκτρονικό υπολογιστή (DBMS) είναι ένα πρόγραμμα που μπορεί να αποθηκεύει άλλα και να επανακτά πληροφορίες από τη βάση δεδομένων παρουσιάζοντας πληροφορίες και αυτόματα εργασίες που επαναλαμβάνονται ένα τέτοιο σύστημα είναι και η Microsoft Access. Ουσιαστικά το πρόγραμμα αυτό μπορεί να αποθηκεύει δεδομένα σε πολλούς πίνακες οι οποίοι μπορούν να σχετίζονται μεταξύ τους και επιτρέποντας στο χρήστη να υποβάλλει σύνθετα ερωτήματα για την ανάκτηση πληροφοριών.

Αναφορικά με το πρόγραμμα της, η Microsoft το περιγράφει ως εξής: Η Access διαθέτει μια ποικιλία προτύπων που μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως έχουν ή ως σημείο εκκίνησης. Το πρότυπο είναι μια έτοιμη προς χρήση βάση δεδομένων που περιέχει όλους τους πίνακες, τα ερωτήματα, τις φόρμες, τις μακροεντολές και τις αναφορές που απαιτούνται για την εκτέλεση μιας συγκεκριμένης εργασίας. Για παράδειγμα, υπάρχουν πρότυπα που μπορείτε να χρησιμοποιήσετε για να παρακολουθείτε θέματα, να διαχειρίζεστε επαφές ή να διατηρείτε αρχείο εξόδων. Ορισμένα πρότυπα περιέχουν μερικά δείγματα εγγραφών για να σας βοηθήσουν να δείξετε τη χρήση τους.

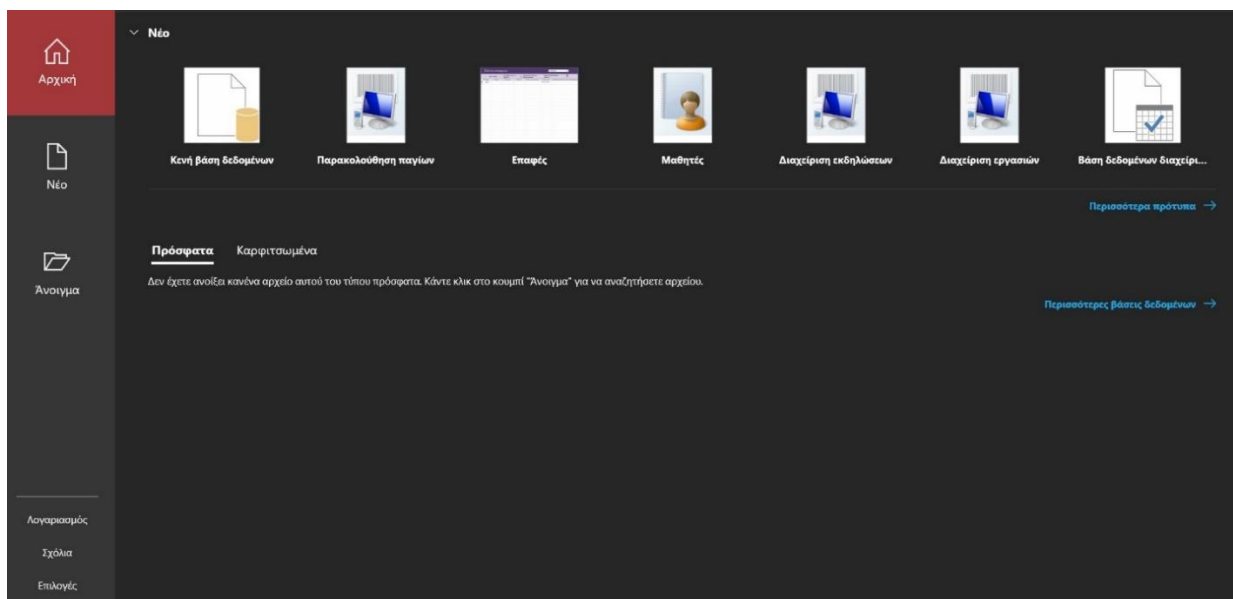
Εάν ένα από αυτά τα πρότυπα ταιριάζει στις ανάγκες σας, η χρήση του είναι συνήθως ο πιο γρήγορος τρόπος για να ξεκινήσετε μια βάση δεδομένων. Ωστόσο, εάν έχετε δεδομένα σε ένα άλλο πρόγραμμα που θέλετε να εισαγάγετε στην Access, ίσως αποφασίσετε ότι είναι καλύτερο να δημιουργήσετε μια βάση δεδομένων χωρίς να χρησιμοποιήσετε πρότυπο. Τα πρότυπα διαθέτουν ήδη καθορισμένη δομή δεδομένων και ενδέχεται να απαιτεί πολλή εργασία για την προσαρμογή των υπάρχοντων δεδομένων στη δομή του προτύπου.

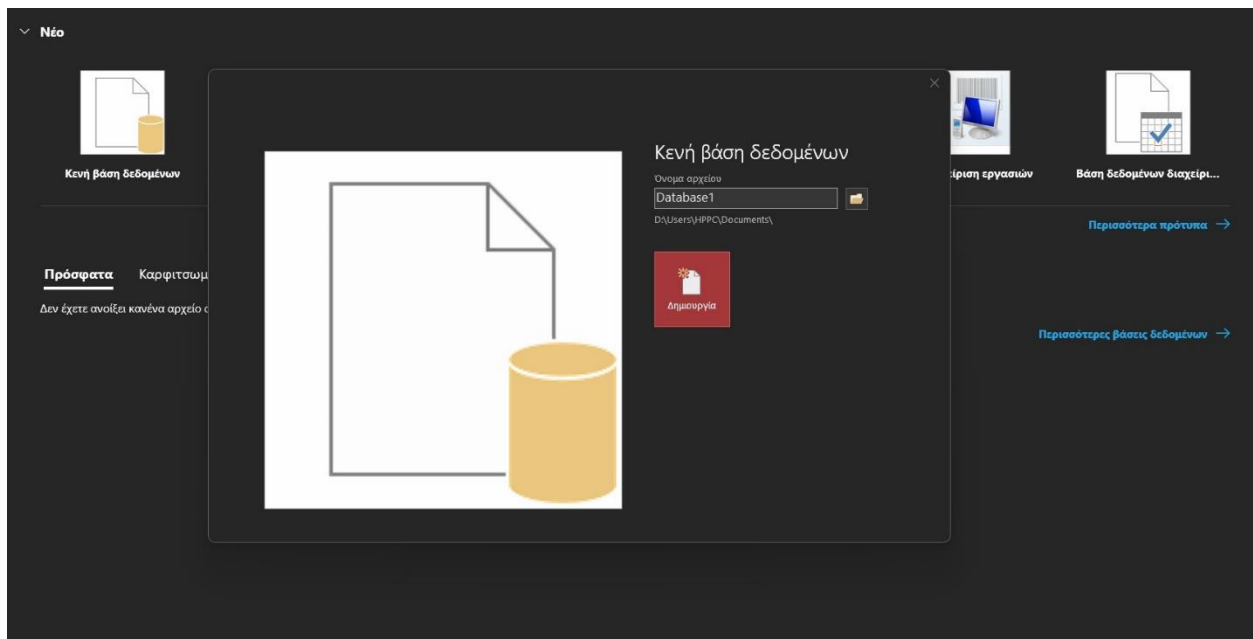
Η βάση δεδομένων που θα έχει την χρήση ψηφιακής ταινιοθήκης, την οποία έχουμε επιλέξει να δημιουργήσουμε με την βοήθεια την Access λειτουργεί σε ψηφιακό περιβάλλον, με ψηφιακά τεκμήρια, είναι εύχρηστη και μπορεί να χρησιμοποιηθεί για οποιουδήποτε σκοπούς από οποιοδήποτε χρήστη χωρίς να απαιτείται μεγάλη εμπειρία ή ιδιαίτερες δεξιότητες.

Ξεκινώντας τη δημιουργία μιας βάσης δεδομένων πρώτη μας κίνηση είναι η δημιουργία των πινάκων που θα εμπεριέχονται σε αυτήν. Στην Access κάθε πίνακας περιγράφει μία οντότητα. Αυτός είναι ένας από τους βασικούς κανόνες που πρέπει να τηρήσουμε για να σχεδιάσουμε μία λειτουργική βάση δεδομένων. Αν χρειάζεται να αποθηκεύσουμε δεδομένα για δύο οντότητες τότε θα πρέπει να δημιουργήσουμε δύο πίνακες, έναν για κάθε οντότητα κ.ο.κ.

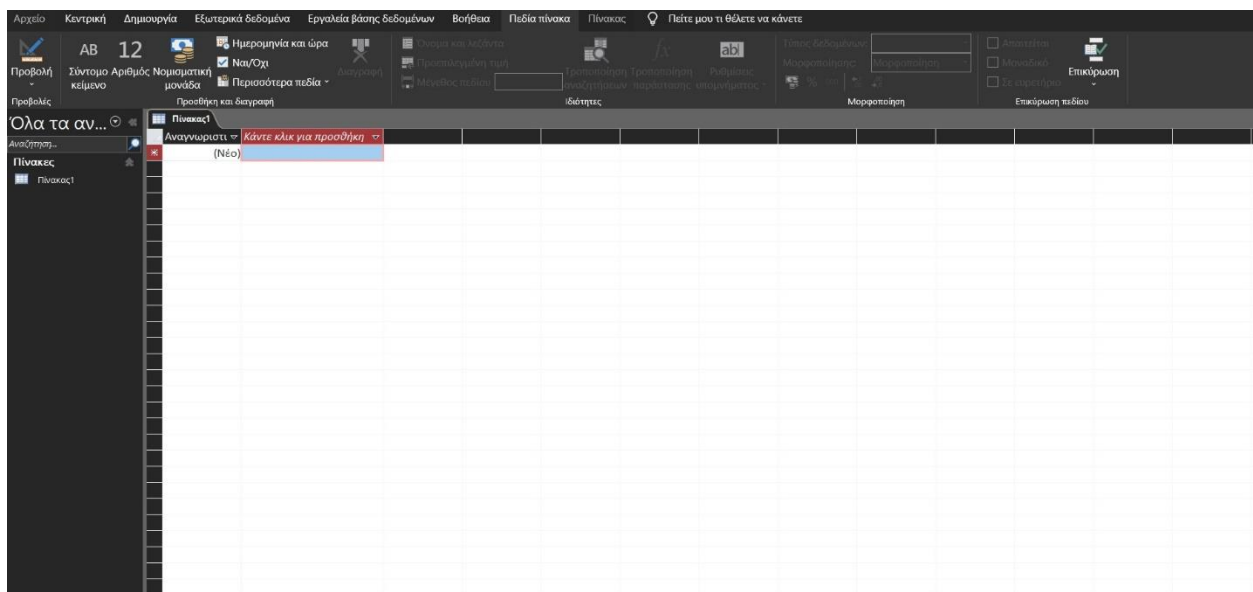
6.1. Δημιουργώντας μία νέα βάση δεδομένων – Δημιουργία πίνακα:

Ανοίγοντας την Access επιλέγουμε “Κενή Βάση Δεδομένων” και επιλέγουμε να την αποθηκεύσουμε αρχικά στην επιφάνεια εργασίας δίνοντάς της το όνομα “Ταινιοθήκη”.

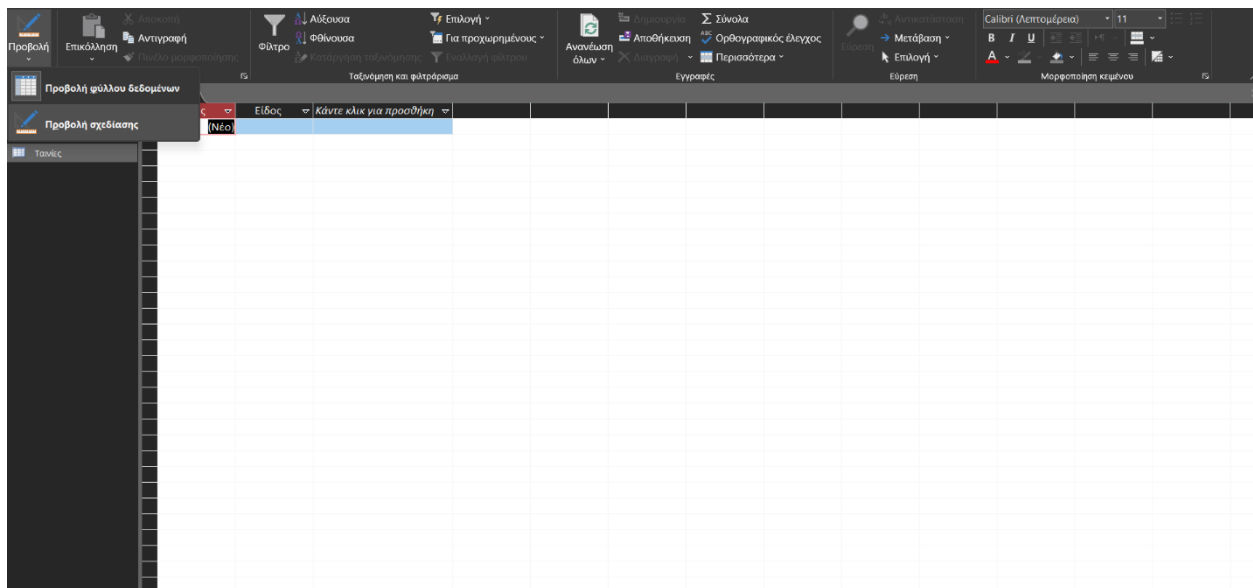

Το πρώτο πράγμα που μας ζητείται να κάνουμε σε μία νέα βάση δεδομένων είναι να δημιουργήσουμε ένα πίνακα, τον οποίο βλέπουμε ήδη στην νέα βάση μας με το όνομα “Πίνακας1”.

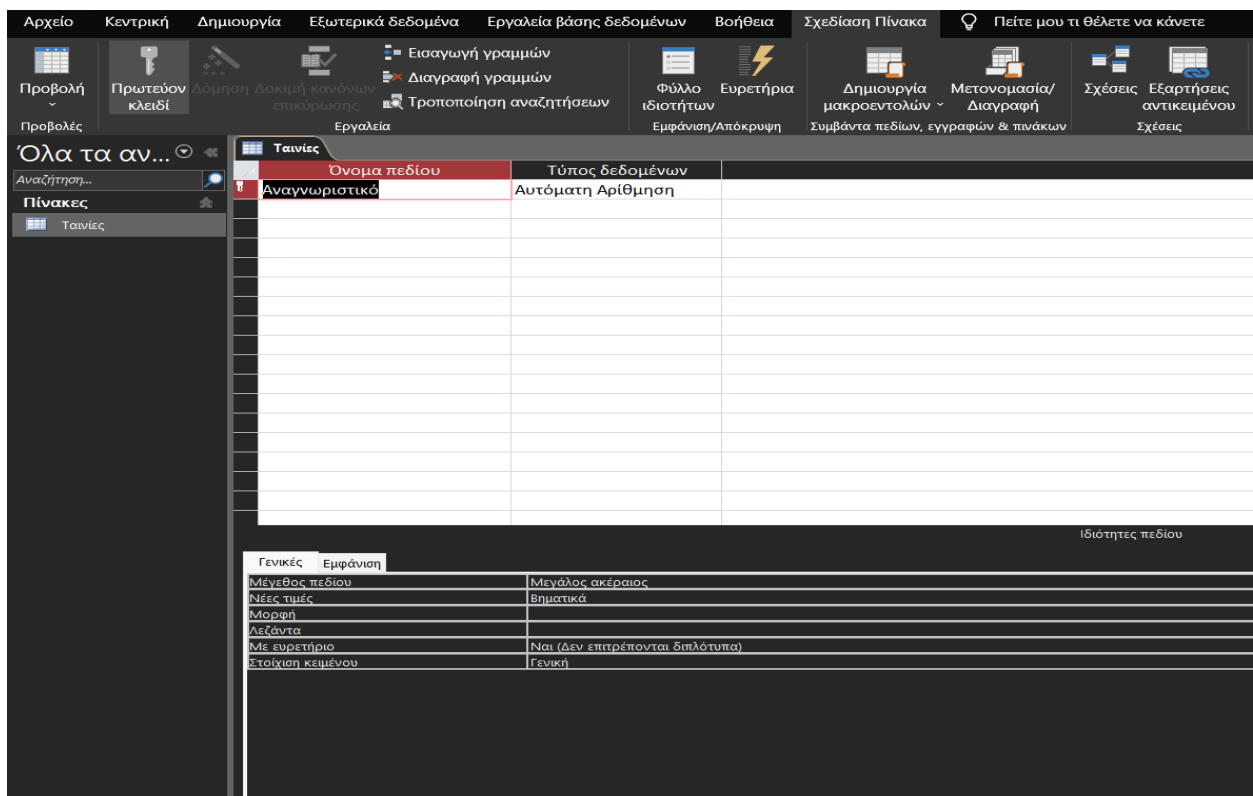

Στην συνέχεια επιλέγουμε “Προβολή” και “Προβολή σχεδίασης” για να μπορέσουμε να εμπλουτίσουμε τον πρώτο μας πίνακα. Αρχικά μας ζητείται να ονομάσουμε τον πίνακα μας πριν μεταβούμε στην “Προβολή σχεδίασης”.

Αυτόματα από την Access το πρώτο πεδίο ονομάζεται «Αναγνωριστικό» με τύπο δεδομένων «Αυτόματη Αρίθμηση» ενώ ορίζεται ως «Πρωτεύον κλειδί», καθώς εμφανίζεται και το σχετικό εικονίδιο στο πλάι του πεδίου.

Το «Πρωτεύον κλειδί» είναι ένα απαραίτητο πεδίο για κάθε πίνακα. Μπορούμε να αποχαρακτηρίσουμε το πρώτο πεδίο ως «Πρωτεύον κλειδί» ή να ορίσουμε ως «Πρωτεύον κλειδί» όποιο πεδίο επιθυμούμε. Η αλλαγή μπορεί να οριστεί από το εικονίδιο που εμφανίζεται στην «Σχεδίαση Πίνακα» δίπλα από την «Προβολή»

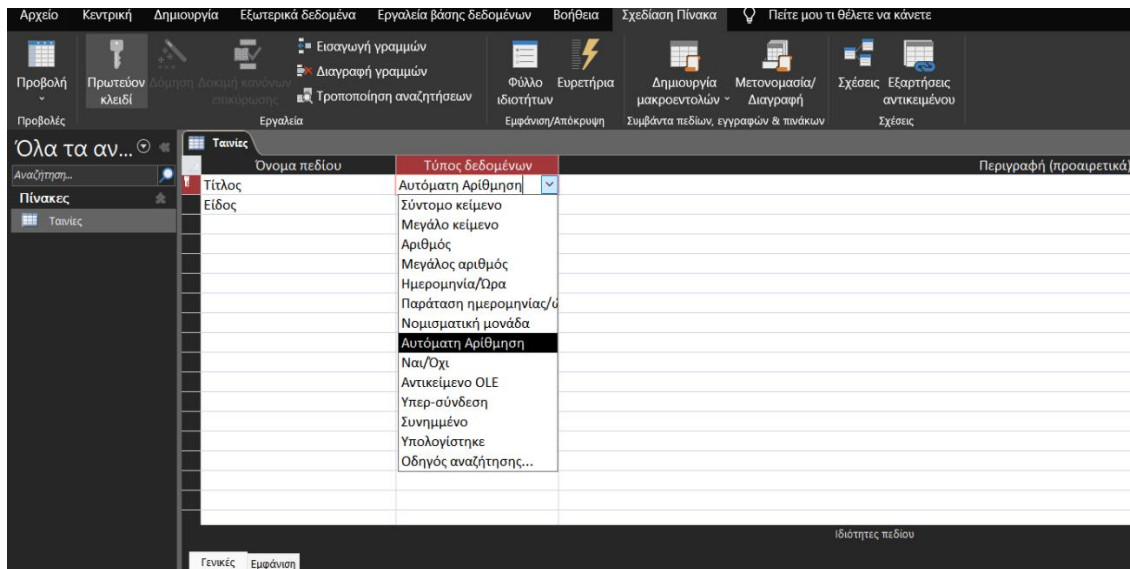
Για την ευχρηστία του πίνακα της βάσης δεδομένων καλό είναι να διατηρήσουμε την αυτόματη επιλογή της Access και να διατηρήσουμε το πρώτο πεδίο ως «Πρωτεύον κλειδί» με τύπο δεδομένων «Αυτόματη Αρίθμηση».

Ξεκινάμε τον σχεδιασμό με την μορφοποίηση πεδίων του νέου μας πίνακα ονοματίζοντας τα και καθορίζοντας τον τύπο δεδομένων τους. Είναι σημαντικό να γνωρίσουμε πως κάθε πεδίο πρέπει να περιγράφει μόνο μία πληροφορία – ιδιότητα της οντότητας για την οποία σχεδιάζεται ο πίνακας. Για τον τύπο δεδομένων τους έχουμε να κάποιες συγκεκριμένες επιλογές που μας δίνει η Access (Αυτόματη Αρίθμηση, Σύντομο κείμενο, Μεγάλο κείμενο, Αριθμός κ.α.). Με την επιλογή αυτή καθορίζουμε τι μορφής δεδομένα θα εισάγουμε σε κάθε ένα από τα πεδία. Οι επιλογές που δίνονται είναι:

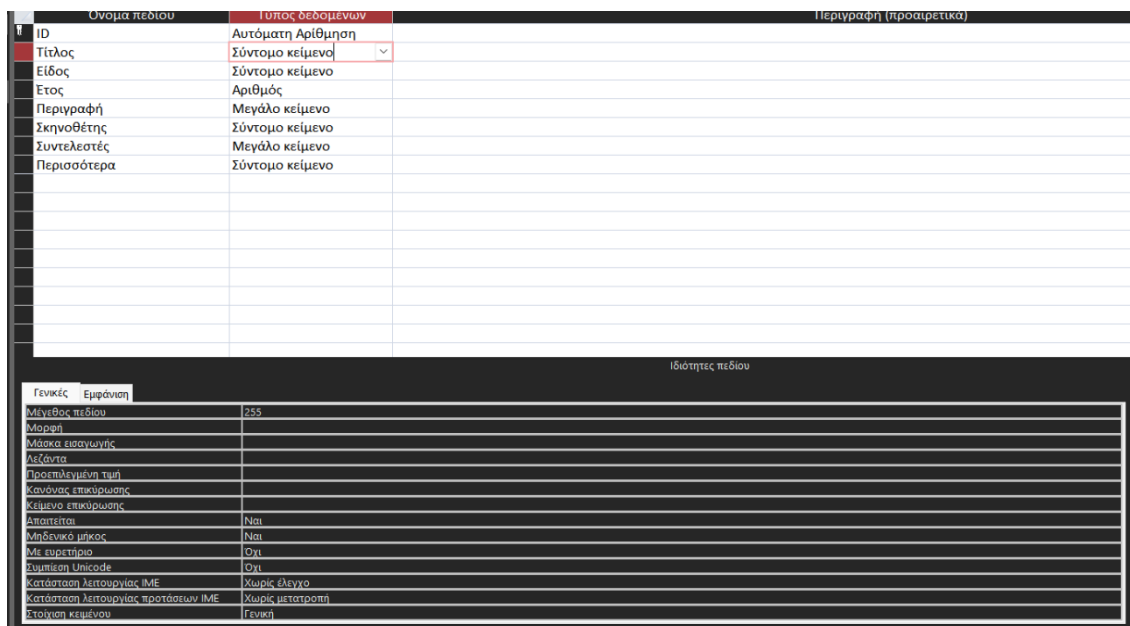
- Αυτόματη Αρίθμηση: δίνεται μοναδική αριθμητική τιμή είτε διαδοχικά είτε τυχαία, ανάλογα με τις ιδιότητες του πεδίου που θα καθορίσουμε. Επίσης είναι η προκαθορισμένη επιλογή του πρώτου πεδίου και πρωτεύοντος κλειδιού από την Access
- Κείμενο: Εισαγωγή κειμένου. Ανάλογα με την έκδοση του προγράμματος μπορεί να δίνονται οι επιλογές «σύντομο κείμενο» ή «μεγάλο κείμενο» όπου στην πρώτη επιλογή υπάρχει περιορισμός χαρακτήρων που μπορεί να εισάγονται
- Αριθμός: Εισάγεται αριθμός. Μπορούμε στις ιδιότητες να καθορίσουμε μεταξύ άλλων το είδος του (ακέραιος, πραγματικός, δεκαδικός κοκ) και παράλληλα και το μέγεθος ή τις δεκαδικές θέσεις (αν επιλέξουμε δεκαδικό). Ανά έκδοση μπορεί να δίνεται και η επιλογή «Μεγάλος Αριθμός»
- Ημερομηνία/Ωρα: δίνονται τιμές ημερομηνίας και ώρας. Ανά έκδοση μπορεί να δίνεται και η επιλογή «Παράταση ημερομηνίας/ώρας»
- Νομισματική μονάδα: για να καταχωρούνται ποσά/νομισματικές τιμές
- Ναι/Όχι: πεδίο που δέχεται λογικές τιμές (αληθές ή ψευδές, ναι ή όχι, 0 ή 1)
- Αντικείμενο OLE: μας επιτρέπει να εισάγουμε αντικείμενα όπως φωτογραφίες ή άλλα δεδομένα που έχουν δημιουργηθεί από άλλες εφαρμογές
- Υπερ-σύνδεση: για εισαγωγή διευθύνσεων e-mail, συνδέσμων ιστοσελίδων, URL
- Συνημμένο: για εισαγωγή αρχείων όπως έγγραφα, υπολογιστικά φύλλα, εικόνες, γραφήματα. Προσομοιάζει με την «εισαγωγή συνημμένου» σε μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου
- Υπολογίστηκε: παρουσιάζει αποτελέσματα υπολογισμών από δεδομένα άλλων πεδίων του πίνακα με τρόπο που επιλέγουμε

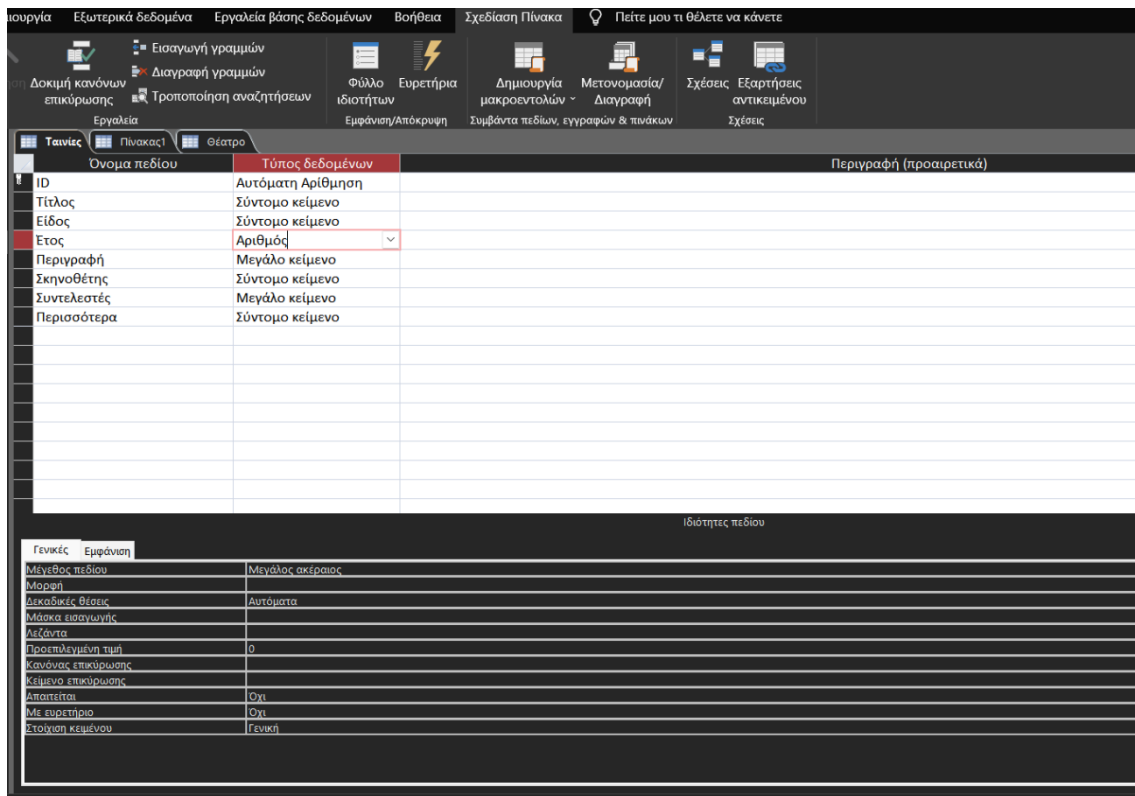
- Οδηγός αναζήτησης: για τιμές που επιλέγονται από μια λίστα τιμών, χρησιμοποιείται και για συσχέτιση πινάκων

Τονίζεται ότι πολλές φορές οι επιλογές μπορεί να διαφέρουν αναλόγως και με την έκδοση του προγράμματος Access που έχουμε διαθέσιμη.

Σε κάθε επιλογή πεδίου, ανάλογα με το είδος που έχουμε επιλέξει εμφανίζεται η καρτέλα «Ιδιότητες πεδίου» που μας επιτρέπει να καθορίζουμε τα δεδομένα που εισάγουμε. Η καρτέλα «Ιδιότητες πεδίου» περιλαμβάνει δύο υποκατηγορίες: «Γενικές» και «Εμφάνιση». Μέσω αυτών μπορούμε να διαμορφώσουμε και να καθορίσουμε το είδος των δεδομένων που εισάγονται.

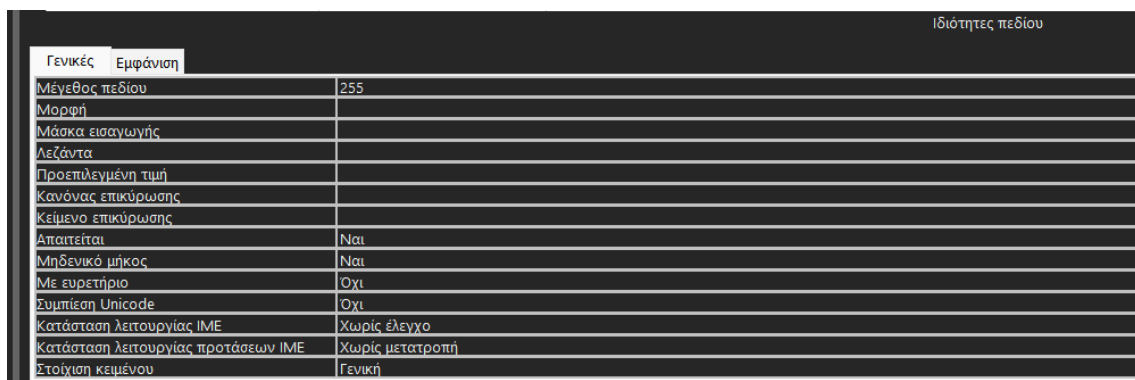

Οι ιδιότητες που μπορούμε να καθορίσουμε είναι διαφορετικές ανάλογα με το είδος του πεδίου και συμπεριλαμβάνουν μεταξύ άλλων, όριο χαρακτήρων, είδος και μορφή αριθμού ή νομισματική μονάδα, ανάλογα πάντα με το είδος του πεδίου που έχουμε ορίσει. Οι «Ιδιότητες πεδίου» και αυτά που μπορούμε να καθορίσουμε σε αυτές αλλάζουν ανάλογα με το είδος του πεδίου που έχουμε καθορίσει.

Στις ιδιότητες πεδίου περιλαμβάνονται:

Μέγεθος πεδίου: Καθορίζει το μέγεθος τιμών του πεδίου. Στο πεδίο κειμένου ορίζεται ο μέγιστος αριθμών χαρακτήρων που μπορούν να εισαχθούν.

Για αριθμητικά πεδία υπάρχουν επιλογές για το είδος του αριθμού όπως πραγματικός, ακέραιος, δεκαδικός.

Ιδιότητες πεδίου	
Γενικές	Εμφάνιση
Μέγεθος πεδίου	Μεγάλος ακέραιος
Μορφή	Byte
Δεκαδικές θέσεις	Ακέραιος
Μάσκα εισαγωγής	Μεγάλος ακέραιος
Λεζάντα	Πραγματικός απλής ακριβείας
Προεπιλεγμένη τιμή	Πραγματικός διπλής ακριβείας
Κανόνας επικύρωσης	Αναγνωριστικό αναπαραγωγής
Κείμενο επικύρωσης	Δεκαδικός
Απαιτείται	Όχι
Με ευρετήριο	Όχι
Στοιχισι κειμένου	Γενική

Μορφή: Καθορίζει πως θα εμφανίζονται τα δεδομένα πεδίου όταν προβάλλεται ή εκτυπώνεται ειδικά όταν τα δεδομένα πεδίου ανήκουν σε είδος με αρκετές μορφές γραφής (όπως ημερομηνία/ώρα ή αριθμός).

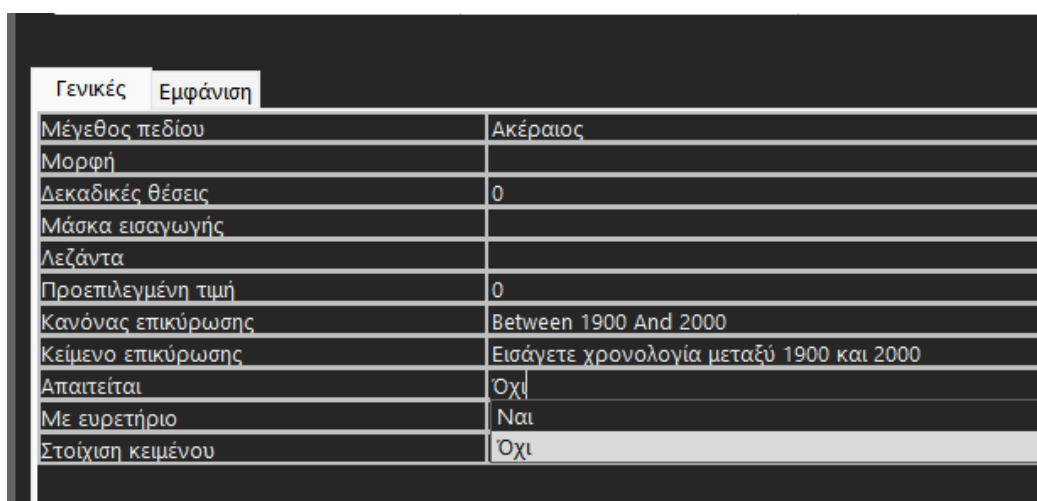
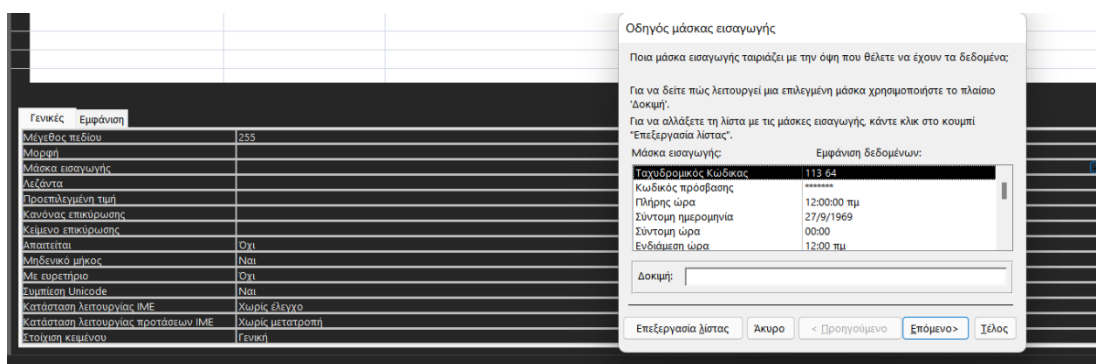
Γενικές		Εμφάνιση	
Μορφή			
Μάσκα εισαγωγής	Γενική ημερομηνία	12/11/2015 5:34:23 μμ	
Λεζάντα	Πλήρης ημερομηνία	Πέμπτη, 12 Νοεμβρίου 2015	
Προεπιλεγμένη τιμή	Ενδιάμεση ημερομηνία	12-Νοε-15	
Κανόνας επικύρωσης	Σύντομη ημερομηνία	12/11/2015	
Κείμενο επικύρωσης	Πλήρης ώρα	5:34:23 μμ	
Απαιτείται	Ενδιάμεση ώρα	5:34 μμ	
Με ευρετήριο	Σύντομη ώρα	17:34	
Κατάσταση λειτουργίας ΙΜΕ	Χωρίς έλεγχο		
Κατάσταση λειτουργίας προτάσεων ΙΜΕ	Χωρίς μετατροπή		
Στοίχιση κειμένου	Γενική		
Εμφάνιση επιλογής ημερομηνίας	Για ημερομηνίες		

Γενικές		Εμφάνιση	
Μέγεθος πεδίου	Ακέραιος		
Μορφή			
Δεκαδικές θέσεις	Γενικός αριθμός	3456,789	
Μάσκα εισαγωγής	Νομισματική μονάδα	3.456,79 €	
Λεζάντα	Ευρώ	3.456,79 €	
Προεπιλεγμένη τιμή	Σταθερή	3456,79	
Κανόνας επικύρωσης	Βασική	3.456,79	
Κείμενο επικύρωσης	Ποσοστό	123,00%	
Απαιτείται	Επιστημονική	3,46E+03	
Με ευρετήριο	Όχι		
Στοίχιση κειμένου	Γενική		

Δεκαδικά ψηφία ή δεκαδικές θέσεις: Σε αριθμητικά πεδία. Καθορίζει το πόσα αριθμητικά ψηφία θα μπορούν να εισαχθούν στους αριθμούς που καταχωρούμε.

Γενικές		Εμφάνιση	
Μέγεθος πεδίου	Ακέραιος		
Μορφή			
Δεκαδικές θέσεις	Γενικός αριθμός	3456,789	
Μάσκα εισαγωγής	Νομισματική μονάδα	3.456,79 €	
Λεζάντα	Ευρώ	3.456,79 €	
Προεπιλεγμένη τιμή	Σταθερή	3456,79	
Κανόνας επικύρωσης	Βασική	3.456,79	
Κείμενο επικύρωσης	Ποσοστό	123,00%	
Απαιτείται	Επιστημονική	3,46E+03	
Με ευρετήριο	Όχι		
Στοίχιση κειμένου	Γενική		

Μάσκα εισαγωγής: Αποτελεί έναν «έλεγχο» για την τιμή και τον τρόπο καταχώρησης των δεδομένων του πεδίου ώστε να μην μπορούν να εισαχθούν από τον χρήστη λανθασμένα δεδομένα ή δεδομένα που δεν ανταποκρίνονται στα ζητούμενα τους πεδίου. Με την μάσκα εισαγωγής τοποθετούμε «θέσεις» για τα δεδομένα που εισάγονται ορίζοντας τι επιτρέπεται και τι όχι να εισαχθεί στην κάθε θέση (ψηφίο, χαρακτήρας, κενά, αριθμοί, γράμματα κ.ο.κ.). Για την εισαγωγή της μάσκας υπάρχει ο Οδηγός Μάσκας εισαγωγής όπου μπορούμε να δοκιμάσουμε επιλογές και να οδηγηθούμε στη δημιουργία κατάλληλης μάσκας.

Λεζάντα: Ορίζεται το όνομα του πεδίου όπως θα εμφανίζεται όταν ο χρήστης εισάγει δεδομένα. Μπορεί για λόγους ευχρηστίας και επεξεργασίας του πίνακα θα επιθυμούμε τα πεδία να έχουν διαφορετικό όνομα για αυτόν που επεξεργάζεται την βάση δεδομένων και διαφορετικό για τους χρήστες που εισάγουν δεδομένα στην βάση. Το κείμενο που θα εισάγουμε στην λεζάντα είναι το όνομα με το οποίο θα εμφανίζεται το πεδίο σε φόρμες, αναφορές και ερωτήματα. Αν επιλέξουμε να αφήσουμε αυτήν την ιδιότητα κενή, αυτόματα χρησιμοποιείται το όνομα που έχουμε δώσει εξ αρχής στο πεδίο. Τονίζεται ότι στην λεζάντα επιτρέπονται όλες οι συμβολοσειρές κειμένου σε αντίθεση με το όνομα πεδίου όπου αυτόματα κάποιοι χαρακτήρες δεν επιτρέπονται.

Παράδειγμα: Δίνουμε την λεζάντα «Α/Α» σε πεδίο αυτόματης αρίθμησης και με αυτήν την μορφή θα εμφανίζεται πλέον.

Γενικές	Εμφάνιση
Μέγεθος πεδίου	Μεγάλος ακέραιος
Νέες τιμές	Βηματικά
Μορφή	
Λεζάντα	Α/Α
Με ευρετήριο	Ναι (Δεν επιτρέπονται διπλότυπα)
Στοίχιση κειμένου	Γενική

Ταινίες	Θέατρο	Ταινίες
A/A	1	Τίτλος
* (Νέο)		

Προεπιλεγμένη τιμή: Αυτόματα θέτει την οριζόμενη τιμή στο πεδίο, όταν εισάγουμε νέα δεδομένα. Για την εισαγωγή της διαθέτει την «Δόμηση παραστάσεων»

Γενικές	Εμφάνιση
Μορφή	
Λεζάντα	
Προεπιλεγμένη τιμή	
Κανόνας επικύρωσης	
Κείμενο επικύρωσης	
Απαιτείται	Όχι
Μηδενικό μήκος	Ναι
Με ευρετήριο	Όχι
Συμπίεση Unicode	Ναι
Κατάσταση λειτουργίας IME	Χωρίς έλεγχο
Κατάσταση λειτουργίας προτάσεων IME	Χωρίς μετατροπή
Μορφή κειμένου	Απλό κείμενο
Στοίχιση κειμένου	Γενική
Μόνο προάρτηση	Όχι

Δόμηση παραστάσεων

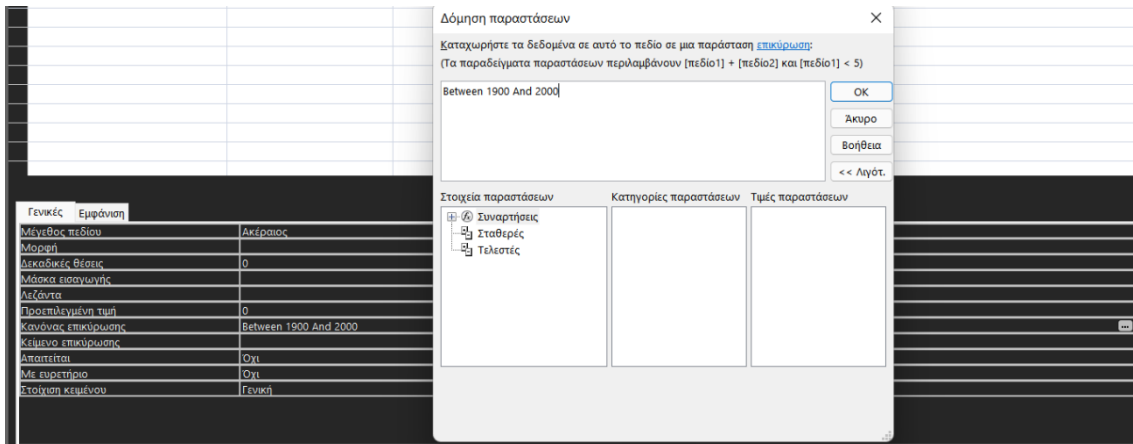
Εισαγάγετε μια παράσταση για την επιστροφή της προεπιλεγμένης τιμής του πεδίου:
(Τα παραδείγματα παραστάσεων περιλαμβάνουν [πεδίο1] + [πεδίο2] και [πεδίο1] < 5)

Στοιχεία παραστάσεων	Κατηγορίες παραστάσεων	Τιμές παραστάσεων
<ul style="list-style-type: none"> ☑ Συναρτήσεις ☑ Σταθερές ☑ Τελεστές 		

Κανόνας επικύρωσης: Καταχωρεί κριτήρια που πρέπει να υπάρχουν στις εγγραφές για το συγκεκριμένο πεδίο και αν στην καταχώρηση δεδομένων δεν πληρούνται τα οριζόμενα

κριτήρια, στον χρήστη εμφανίζεται μήνυμα σφάλματος (με κείμενο επικύρωσης που ορίζουμε). Δίνεται η δυνατότητα είτε να εισάγουμε απευθείας έναν απλό κανόνα στο πεδίο είτε για περίπλοκες περιπτώσεις κανόνων να χρησιμοποιήσουμε το αναδυόμενο παράθυρο Δόμησης Εκφράσεων της ιδιότητας.

Παραδειγματικά, στον δικό μας πίνακα στο πεδίο «Έτος» καταχωρούμε στον κανόνα επικύρωσης την εντολή «between 1900 and 2000». Με αυτό τον τρόπο ο χρήστης θα μπορεί να εισάγει αριθμούς μόνο στο φάσμα των αριθμών 1900 έως και 2000.

Κείμενο επικύρωσης: Το μήνυμα που θα εμφανίζεται στον χρήστη όταν τα δεδομένα που εισάγει παραβιάζουν τον κανόνα επικύρωσης που ορίσαμε για το πεδίο Π.χ. Εισάγετε έτος μεταξύ 1900 και 2000.

Γενικές	Εμφάνιση
Μέγεθος πεδίου	Ακέραιος
Μορφή	
Δεκαδικές θέσεις	0
Μάσκα εισαγωγής	
Λεζάντα	
Προεπιλεγμένη τιμή	0
Κανόνας επικύρωσης	Between 1900 And 2000
Κείμενο επικύρωσης	Εισάγετε χρονολογία μεταξύ 1900 και 2000
Απαιτείται	Όχι
Με ευρετήριο	Όχι
Στοίχιση κειμένου	Γενική

Τίτλος ▾	Έτος ▾	Είδος ▾	Συγγραφέας ▾	Σκηνοθεσία ▾	Συντελεστές ▾	Διανομή ▾
	1830					
	0					

Microsoft Access ✕

 Εισάγετε χρονολογία μεταξύ 1900 και 2000

Απαιτείται: Θέτει ως υποχρεωτική την εισαγωγή δεδομένων στο πεδίο (επιλογές Όχι ή Ναι).
 Με ευρετήριο: Καθορίζεται εάν το πεδίο διαθέτει ένα ευρετήριο. Τα ευρετήρια επιταχύνουν την αναζήτηση και την ταξινόμηση στα πεδία που ορίζονται. Εδώ υπάρχουν τρεις διαθέσιμες επιλογές:

1. Ναι (Δεν επιτρέπονται διπλότυπα): Δημιουργείται ένα μοναδικό ευρετήριο στο πεδίο.
2. Ναι (Επιτρέπονται διπλότυπα): Δημιουργείται ένα μη μοναδικό ευρετήριο στο πεδίο.
3. Όχι: Δεν υπάρχουν τυχόν ευρετήρια στα πεδία.

Γενικές	Εμφάνιση
Μέγεθος πεδίου	Ακέραιος
Μορφή	
Δεκαδικές θέσεις	0
Μάσκα εισαγωγής	
Λεζάντα	
Προεπιλεγμένη τιμή	0
Κανόνας επικύρωσης	Between 1900 And 2000
Κείμενο επικύρωσης	Εισάγετε χρονολογία μεταξύ 1900 και 2000
Απαιτείται	Όχι
Με ευρετήριο	Όχι
Στοίχιση κειμένου	Όχι
	Ναι (Επιτρέπονται διπλότυπα)
	Ναι (Δεν επιτρέπονται διπλότυπα)

Έξυπνες ετικέτες: Επισυνάπτεται μια έξυπνη ετικέτα στο πεδίο.

Στοίχιση κειμένου: Ορίζει την προεπιλεγμένη στοίχιση του κειμένου εντός ενός στοιχείου ελέγχου. π.χ. γενική, αριστερά, κέντρο, δεξιά.

Γενικές	Εμφάνιση
Μέγεθος πεδίου	Ακέραιος
Μορφή	
Δεκαδικές θέσεις	0
Μάσκα εισαγωγής	
Λεζάντα	
Προεπιλεγμένη τιμή	0
Κανόνας επικύρωσης	Between 1900 And 2000
Κείμενο επικύρωσης	Εισάγετε χρονολογία μεταξύ 1900 και 2000
Απαιτείται	Όχι
Με ευρετήριο	Όχι
Στοιχίση κειμένου	Γενική
	Γενική
	Αριστερά
	Στο κέντρο
	Δεξιά
	Κατανομή

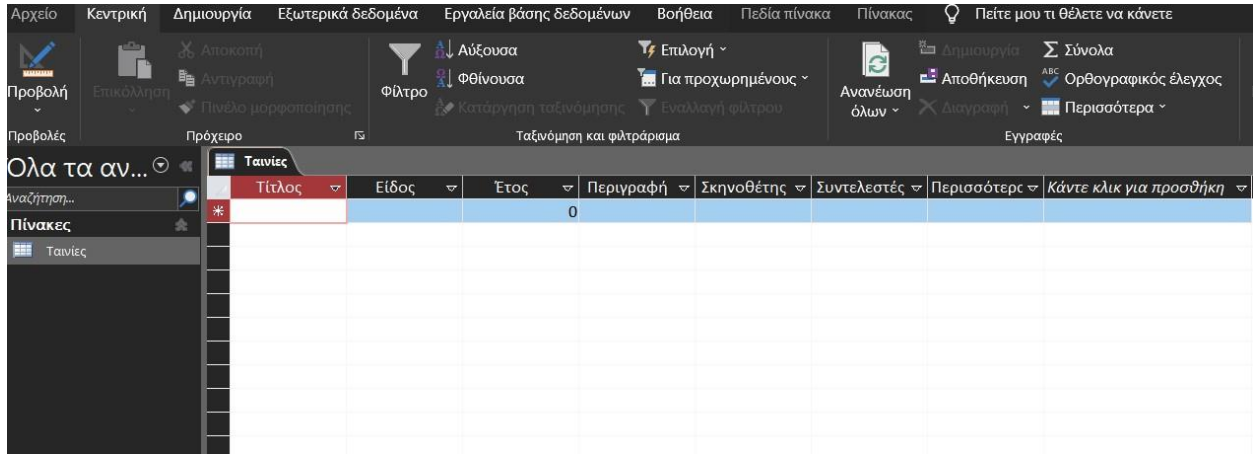
τμημάτων παραθύρου. F1 = Βοήθεια.

Τονίζεται πως και σε αυτήν την περίπτωση οι ιδιότητες πεδίου διαφέρουν ανάλογα με την έκδοση του προγράμματος που διατίθεται ωστόσο οι αναφερόμενες είναι οι γνωστότερες. Προχωράμε έτσι και δημιουργούμε τα πεδία του πρώτου μας πίνακα. Σημαντική πληροφορία είναι ότι το πρόγραμμα έχει κάποιους περιορισμούς στην ονοματοδοσία των πεδίων, όπως: Το όνομα κάθε αντικειμένου μπορεί να έχει μέχρι 64 χαρακτήρες. Δεν μπορεί να εμπεριέχει σύμβολα [; () * + , - . '] ή να αρχίζει με κενό. Επίσης για λόγους συμβατότητας, κατά την ονομασία καλό είναι να αποφεύγονται τα σύμβολα πράξεων [: + - * / \ % ^] ,να ξεκινά ένα όνομα πάντα με χαρακτήρα και όχι με αριθμό και τέλος να αποφεύγονται τα ονόματα και συνώνυμα των τύπων δεδομένων π.χ. Time, Date κ.ο.κ.

Όνομα πεδίου	Τύπος δεδομένων
Τίτλος	Σύντομο κείμενο
Είδος	Σύντομο κείμενο
Έτος	Αριθμός
Περιγραφή	Μεγάλο κείμενο
Σκηνοθέτης	Σύντομο κείμενο
Συντελεστές	Μεγάλο κείμενο
Περισσότερα	Σύντομο κείμενο

Ολοκληρώνοντας τον πρώτο μας πίνακα αποθηκεύουμε την έως τώρα πρόοδο.

Επιστρέφουμε στην «προβολή φύλλο δεδομένων» και βλέπουμε τα πεδία τα οποία έχουμε σχεδιάσει ήδη και μπορούμε πλέον να συμπληρώνουμε.

Τα πεδία που σχεδιάσαμε για τον πίνακα «Ταινίες»:

- ID
- Τίτλος
- Είδος
- Έτος
- Περιγραφή
- Σκηνοθεσία
- Συντελεστές
- Περισσότερα

Στην συνέχεια ξεκινάμε να «γεμίζουμε» τον πίνακα με κάποιες πρώτες καταχωρήσεις.

ID	Τίτλος	Είδος	Έτος	Περιγραφή	Σκηνοθέτης	Συντελεστές	Περισσότερα
1	17 στα 18	Δράμα, Κωμωδι	2000	Η πρώτη και τε	Μίμης Κουγιου	Σενάριο	https://www.yc
2	Beautiful peopl	Δράμα, Ρομάντι	2000	Ένα επιτυχημέν	Παναγιωτοπου	Ηθοποιοί	https://www.yc
3	Βίτσια γυναικώ	Κωμωδία	2000	Τέσσερις γυναί	Ζερβος Νικος	Σενάριο	https://mixdrox
4	Ένας κι ένας	Κωμωδία	2000	Ένας τρόφιμος	Ζαπατινας Νικο	Σενάριο	https://www.yc
5	Εφήμερη πόλη	Κοινωνική	2000	Ένας άνδρας επ	Ζαφειρης Γιωργ	Σενάριο	https://mixdrox
6	Η αγάπη είναι ε	Κοινωνική	2000	Ο τίτλος της ται	Τζιτζης Στρατος	Σενάριο	https://mixdrox
7	Η εποχή των ασ	Κοινωνική, Περ	2000	Ο διευθυντής τ	Μελετης Δημητ	Σενάριο	https://streamz
8	Η κοιλιά της μέ	Κοινωνική, Περ	2000	Η κατάρρα των μ	Ελευθεριου Βα	Σενάριο	https://mixdrox
9	Και το τρένο πό	Κοινωνική, Δρά	2000	Στη Σοβιετική Έ	Ιωαννου Γιανν	Σενάριο	https://www.yc
10	Κανείς δεν χάνε	Κοινωνική, Περ	2000	Ένα ναυάγιο πλ	Γρηγορατος Δι	Σενάριο	https://mixdrox
11	Μια μέρα τη νύ		0				
*	(Νέο)		0				

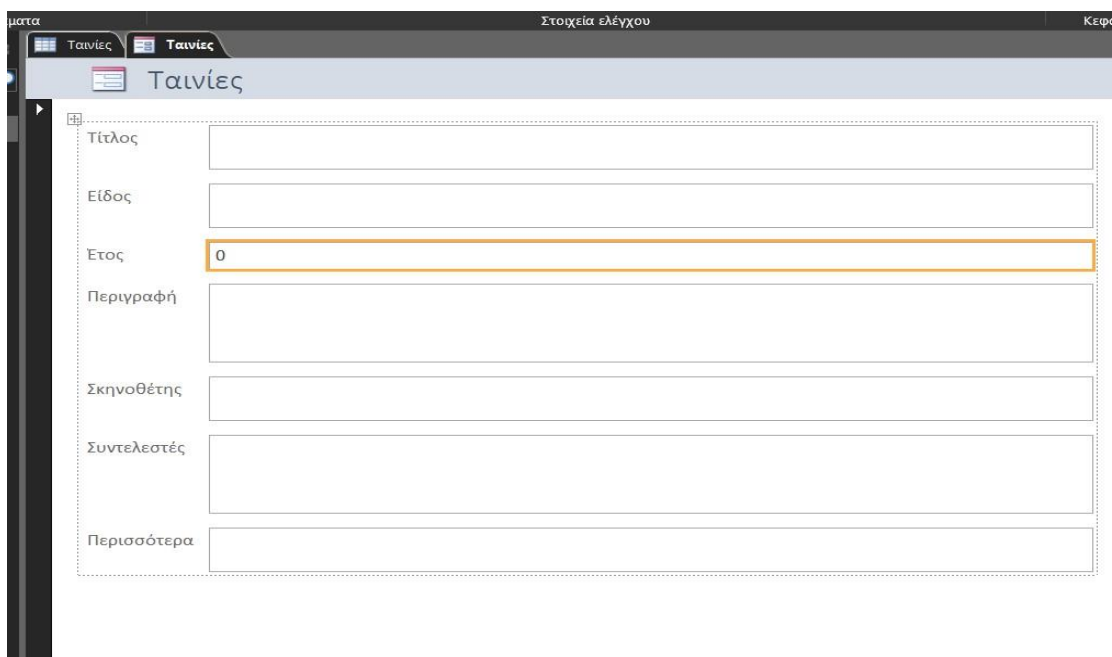
Με τον ίδιο τρόπο δημιουργούμε και τον πίνακα «Θέατρο».

6.2. Δημιουργία φόρμας πίνακα

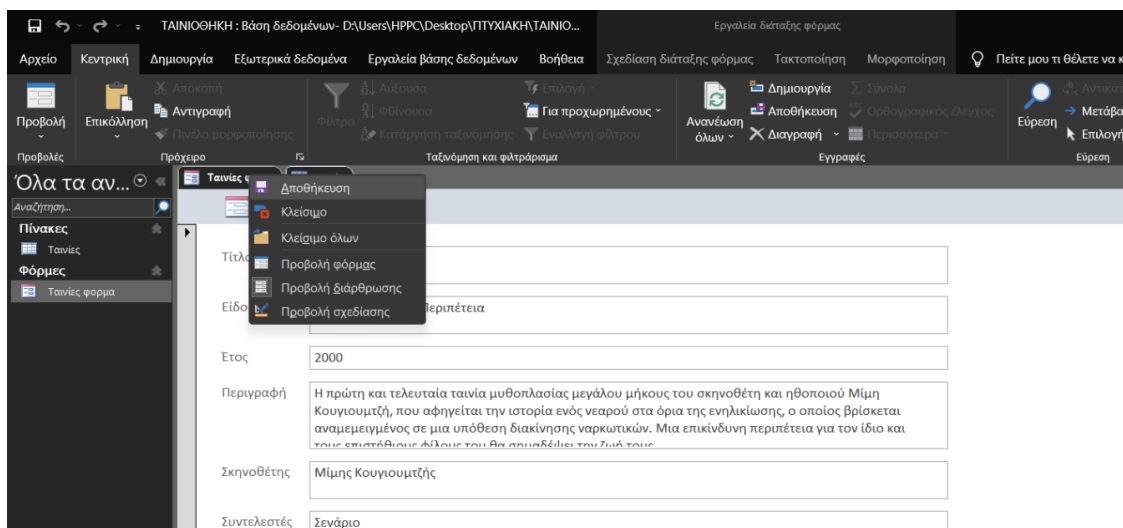
Η φόρμα είναι ένα κομμάτι που διαθέτει η Access και κάνει πιο εύχρηστη την χρήση της και την εισαγωγή δεδομένων σε πίνακα. Ουσιαστικά εμφανίζονται στον χρήστη μορφοποιημένα τα δεδομένα που εισάγονται κάνοντας ευκολότερη την μορφοποίηση και ενημέρωση των στοιχείων. Η φόρμα δημιουργείται ως εξής:

Ενώ βρισκόμαστε στον πίνακα σε προβολή φύλλου δεδομένων, επιλέγουμε «Δημιουργία φόρμας».

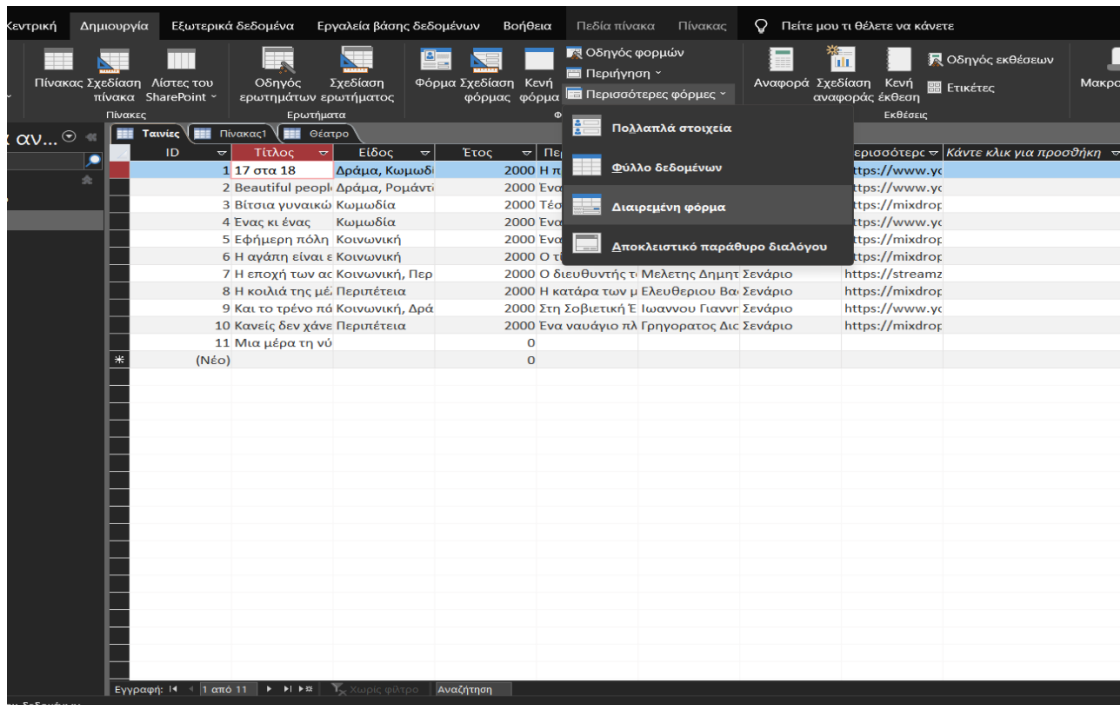
Η φόρμα έχει την εξής μορφή:

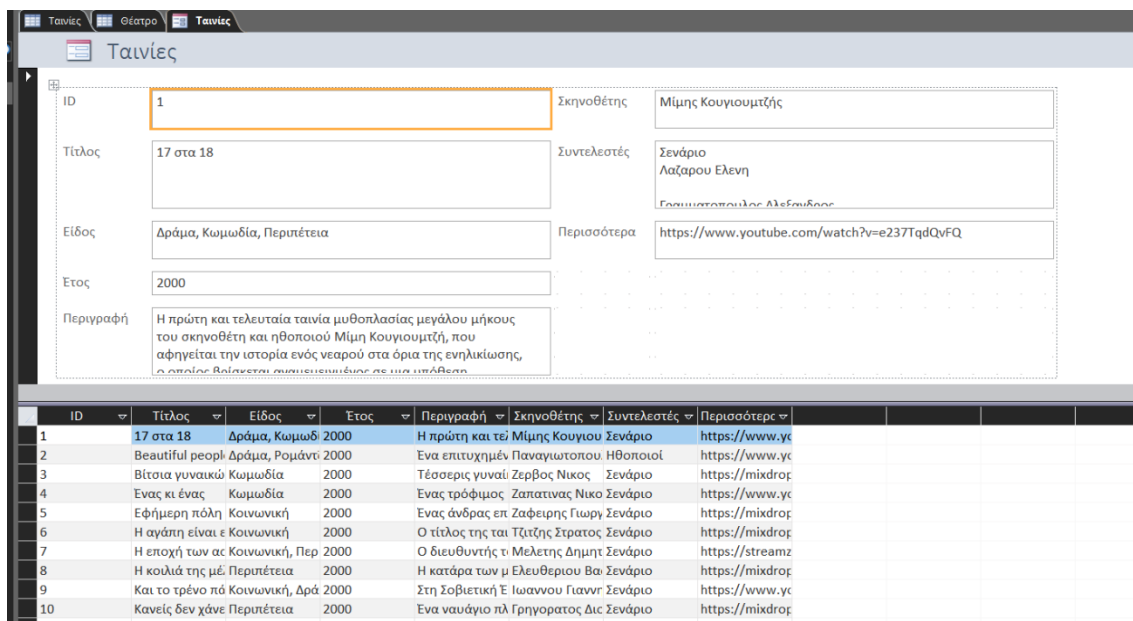
Μπορούμε να αποθηκεύσουμε την φόρμα μας με δεξί κλικ πάνω στην ενεργή καρτέλα:

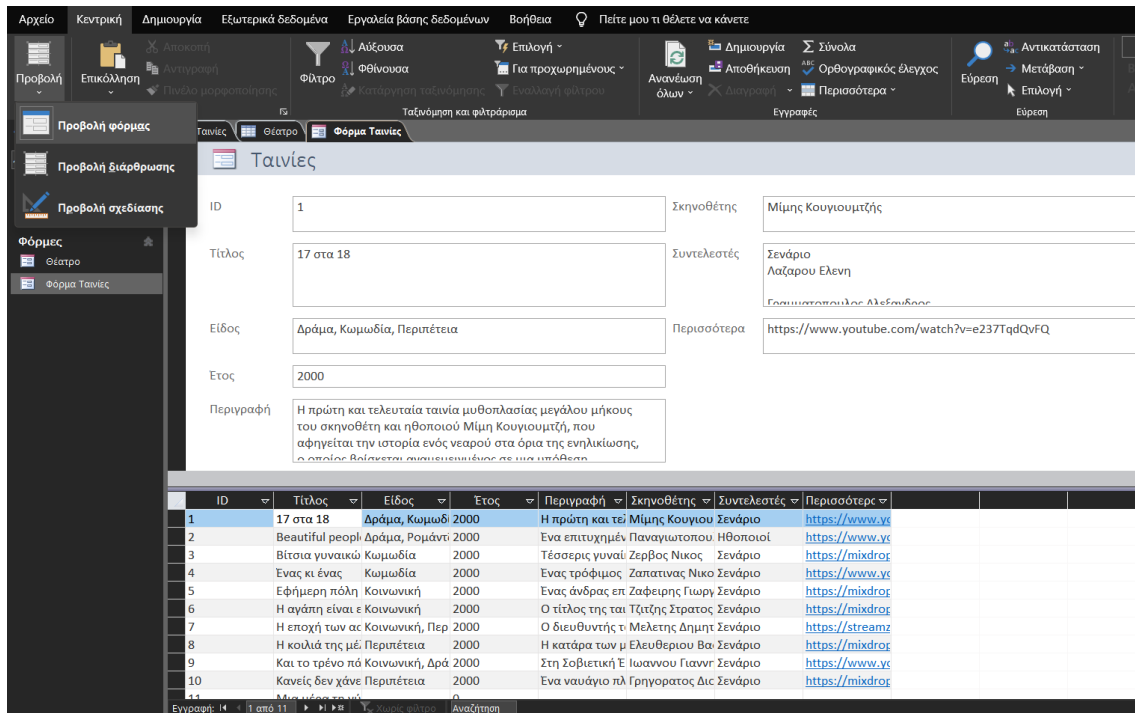
Για τους δικούς μας πίνακες ωστόσο θα επιλέξουμε την δημιουργία μίας «διαιρεμένης φόρμας». Η δημιουργία αυτής της φόρμας επιτυγχάνεται επιλέγοντας στην «Δημιουργία» την επιλογή «Περισσότερες φόρμες» και διαλέγοντας «Διαιρεμένη φόρμα».

Η διαιρεμένη φόρμα είναι μία φόρμα διαίρεσης η οποία εμφανίζει ένα φύλλο δεδομένων στο επάνω μέρος και μία φόρμα στο κάτω μέρος για την εισαγωγή πληροφοριών σχετικά με την εγγραφή που είναι επιλεγμένη στο φύλλο δεδομένων. Μας επιτρέπει δηλαδή να επεξεργαζόμαστε κάθε καταχώρηση βλέποντας παράλληλα και τον πίνακα μας στην ίδια οθόνη.

Στην συνέχεια αποθηκεύουμε τη φόρμα και για να την χρησιμοποιήσουμε για καταχωρήσεις του πίνακα επιλέγουμε «Προβολή φόρμας»

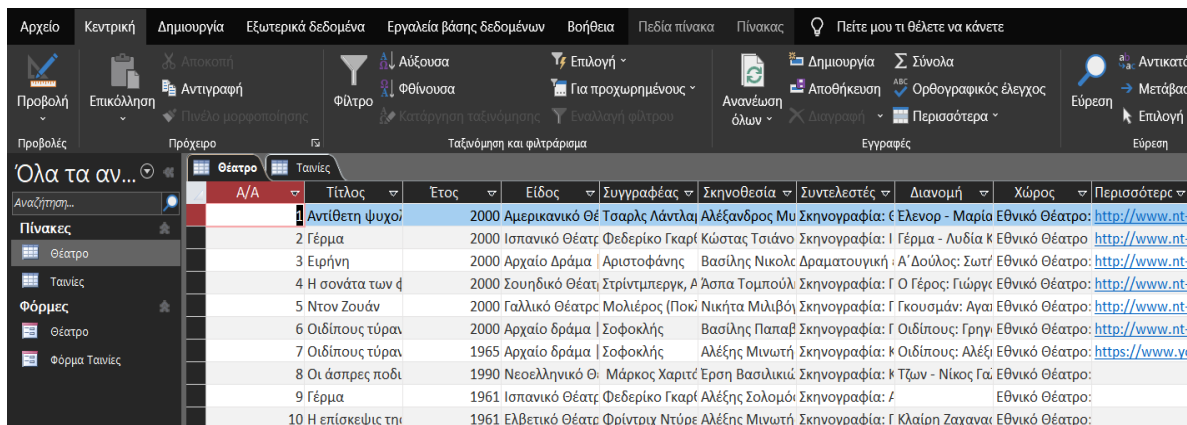
Με τον τρόπο αυτό μπορούμε να επιλέγουμε την εκάστοτε καταχώρηση από τον πίνακα που εμφανίζεται στο κάτω μέρος της οθόνης και να την επεξεργαζόμαστε στην μορφή φόρμα που εμφανίζεται στο επάνω μέρος της οθόνης. Επίσης μπορούμε να περάσουμε νέα δεδομένα σε περιβάλλον πιο φιλικό και πιο εύκολα διαχειρίσιμο για τον χρήστη.

6.3. Ερωτήματα

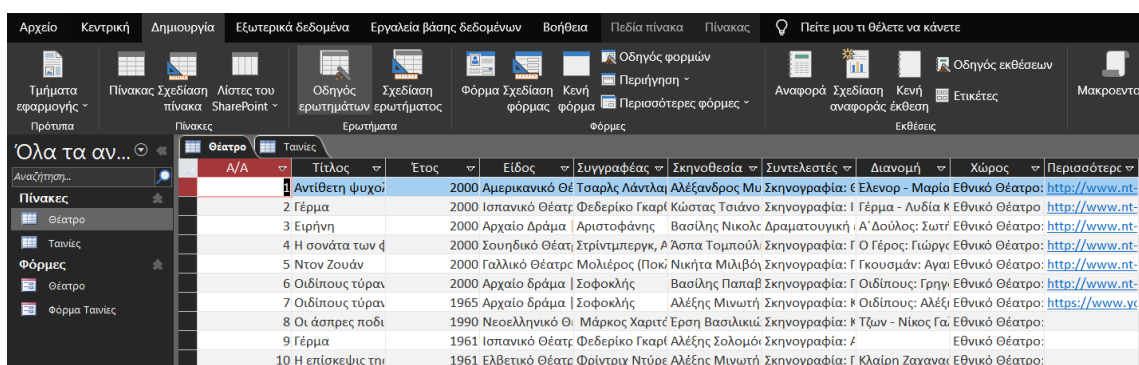
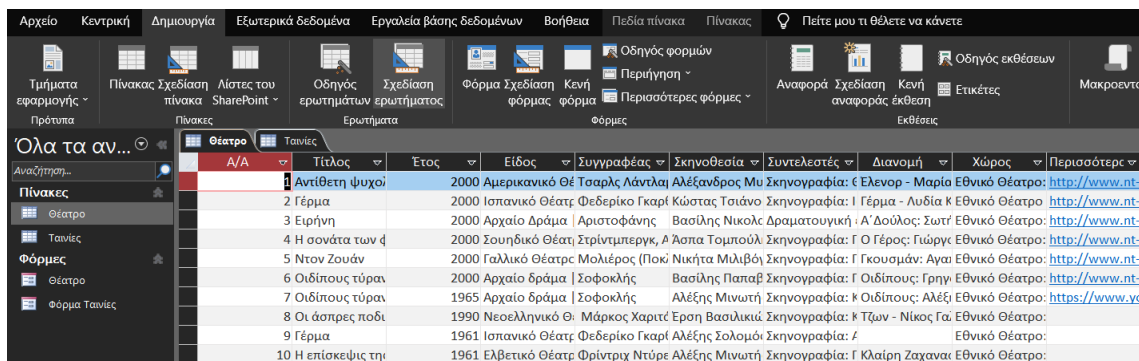
Πέρα από την αρχειοθέτηση και την καταγραφή δεδομένων μία βάση δεδομένων εξυπηρετεί με πολλούς ακόμα τρόπους τον χρήστη. Μία από τις βασικότερες και χρησιμότερες λειτουργίες της Access ονομάζεται ερωτήματα και σκοπός της είναι να απαντά σε ερωτήσεις του χρήστη για τις καταγραφές μέσω των δεδομένων που έχουν καταχωρηθεί. Μέσω των ερωτημάτων παρέχονται ουσιαστικά οι χρήσιμες πληροφορίες που αναζητά ο χρήστης στην Βάση Δεδομένων. Τα ερωτήματα έχουν πολλές λειτουργίες και χρήσεις διαθέσιμες, και για την κατάλληλη αξιοποίησή τους πρέπει να γνωρίζουμε τι αναζητούμε κάθε φορά από μια Βάση Δεδομένων. Τονίζεται επίσης ότι τα ερωτήματα μπορούν να εξυπηρετούν διαφορετικές χρήσεις, διαφορετικούς χρήστες και μπορούν να σχεδιαστούν ανάλογα με τις ανάγκες και τις πληροφορίες της απάντησης που θέλουμε να εξάγουμε.

Θα ξεκινήσουμε με την δημιουργία ενός απλού ερωτήματος.

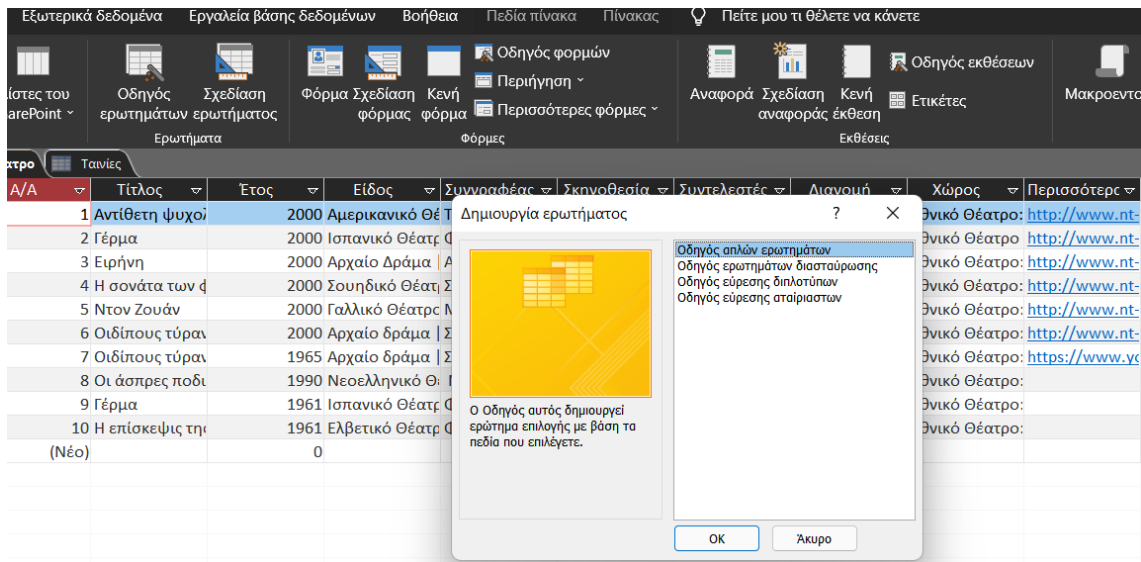
Αρχικά επιλέγουμε τον πίνακα στον οποίο θέλουμε να τεθεί το ερώτημα. Επιλέγουμε τον πίνακα «Θέατρο».

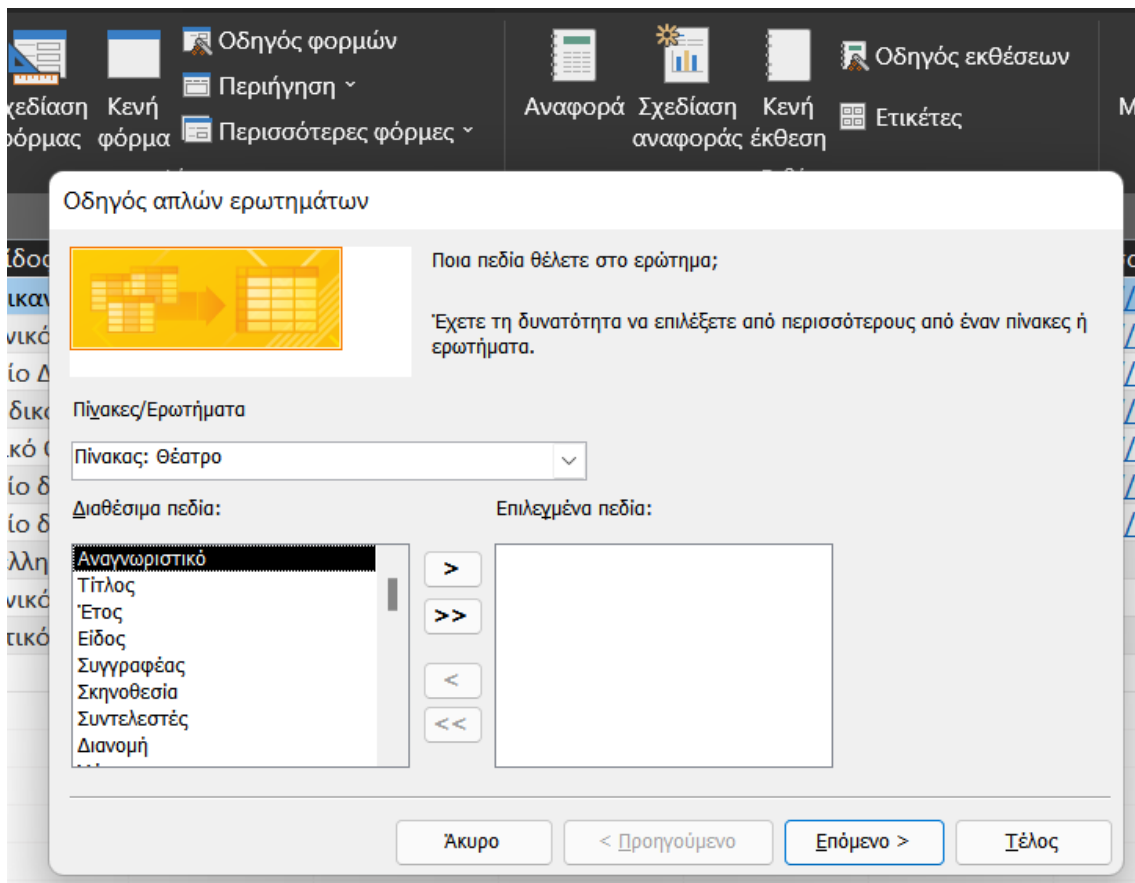
Επιλέγουμε «Δημιουργία» και βλέπουμε στην ενότητα «Ερωτήματα» δύο επιλογές: «Οδηγός ερωτημάτων» και «Σχεδίαση ερωτήματος». Επιλέγουμε να σχεδιάσουμε το ερώτημά μας με την βοήθεια του Οδηγού.

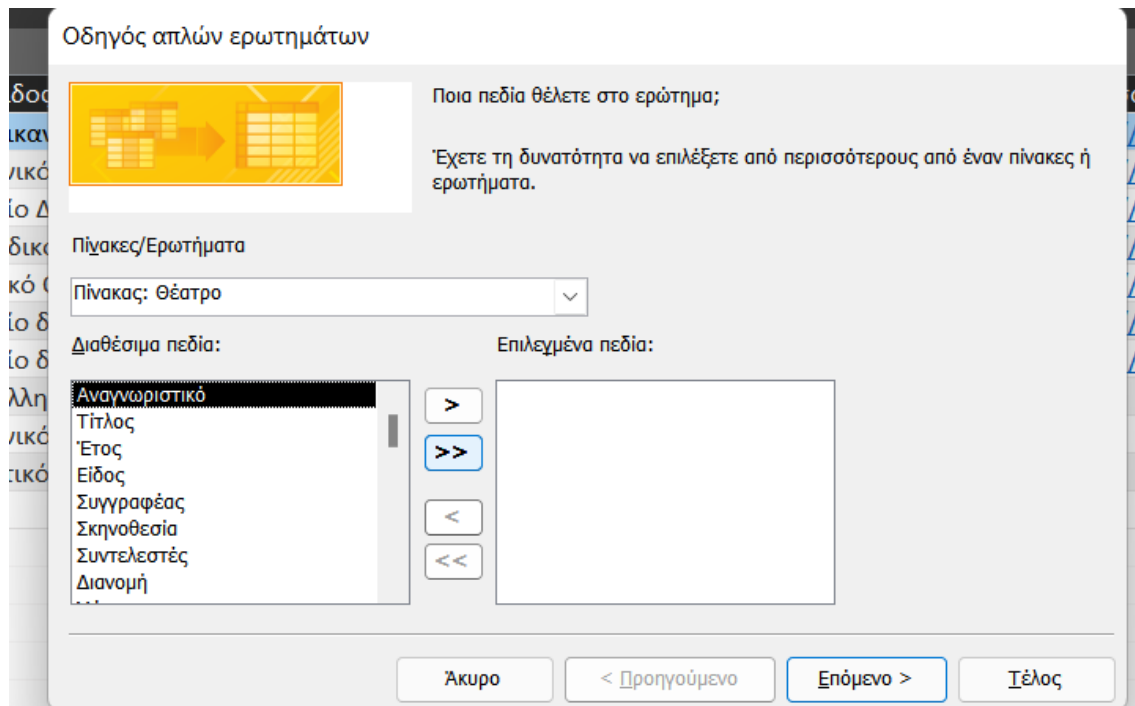
Μετά την επιλογή βλέπουμε το παράθυρο του Οδηγού για δημιουργία ερωτήματος. Εκεί εμφανίζονται τέσσερις επιλογές για το είδος του ερωτήματος που θέλουμε να σχεδιάσουμε. Επιλέγουμε την πρώτη επιλογή «Οδηγός απλών ερωτημάτων» και στην συνέχεια «OK» για να μεταβούμε στην επόμενη επιλογή.

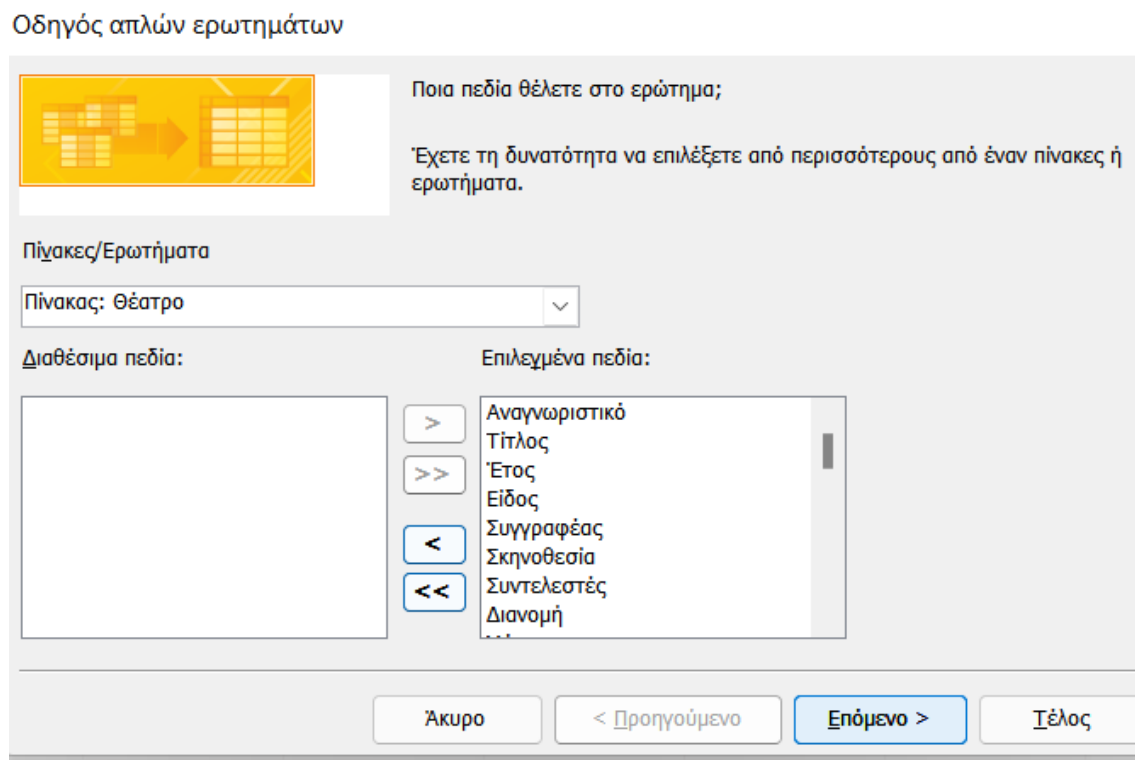
Η επόμενη οθόνη μας καλεί να επιλέξουμε ποια πεδία επιθυμούμε στο ερώτημα ενώ παράλληλα μας ενημερώνει πως μπορούμε να επιλέξουμε από περισσότερους από έναν πίνακες ή ερωτήματα.

Επιλέγουμε με το κουμπί «>>» όλα τα πεδία ή μπορούμε εναλλακτικά να επιλέξουμε μόνο τα πεδία που μας ενδιαφέρει να εμφανιστούν στο ερώτημα με το κουμπί «>».

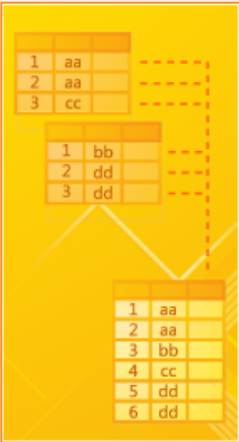

Αφού τα επιλέξουμε εμφανίζονται στην στήλη «επιλεγμένα πεδία». Μπορούμε να αφαιρέσουμε πεδία με το κουμπί «<» και αφού έχουμε επιλέξει όσα επιθυμούμε πατάμε «επόμενο».

Στην συνέχεια καλούμαστε να επιλέξουμε αν θέλουμε το ερώτημά μας να είναι Αναλυτικό ή Συνοπτικό. Εμείς επιλέγουμε αναλυτικό και πατάμε «Επόμενο».

Οδηγός απλών ερωτημάτων

Θέλετε ερώτημα αναλυτικό ή συνοπτικό;

Αναλυτικό (Παρουσιάζει κάθε πεδίο κάθε εγγραφής)

Συνοπτικό

Επιλογές σύνοψης ...

Άκυρο < Προηγούμενο Επόμενο > Τέλος

Η τελευταία οθόνη του οδηγού μας καλεί να δώσουμε έναν τίτλο στο ερώτημά μας. Η προκαθορισμένη επιλογή είναι «Θέατρο Ερώτημα» μπορούμε να το αφήσουμε ανέπαφο ή να επιλέξουμε να το αλλάξουμε. Γενικά συστήνεται να επιλέγουμε τίτλο περιγραφικό του ερωτήματος ειδικά αν σκοπεύουμε να χρησιμοποιήσουμε αρκετά ερωτήματα για την βάση δεδομένων μας, ώστε να μπορούμε εύκολα να ανατρέχουμε στο καθένα από αυτά.

Οδηγός απλών ερωτημάτων

Τι τίτλο θέλετε να δώσετε στο ερώτημα;

Θέατρο Ερώτημα

Αυτές είναι όλες οι πληροφορίες που χρειάζεται ο Οδηγός για τη δημιουργία του ερωτήματος.

Θέλετε να ανοίξετε το ερώτημα ή να τροποποιήσετε τη σχεδίαση του ερωτήματος;

Άνοιγμα του ερωτήματος για την προβολή πληροφοριών.

Τροποποίηση σχεδίασης του ερωτήματος.

Άκυρο < Προηγούμενο Επόμενο > Τέλος

Εφόσον θέλουμε το ερώτημά μας να μπορεί να μας εμφανίζει καταγραφές/θεατρικές παραστάσεις από τον πίνακα «Θέατρο» οι οποίες πραγματοποιήθηκαν από το έτος 1990 και έπειτα δίνουμε στο ερώτημά μας τον τίτλο «Θέατρο μετά το 1990».

Οδηγός απλών ερωτημάτων

Τι τίτλο θέλετε να δώσετε στο ερώτημα;

Θέατρο μετά το 1990

Αυτές είναι όλες οι πληροφορίες που χρειάζεται ο Οδηγός για τη δημιουργία του ερωτήματος.

Θέλετε να ανοίξετε το ερώτημα ή να τροποποιήσετε τη σχεδίαση του ερωτήματος;

Άνοιγμα του ερωτήματος για την προβολή πληροφοριών.

Τροποποίηση σχεδίασης του ερωτήματος.

Άκυρο < Προηγούμενο Επόμενο > Τέλος

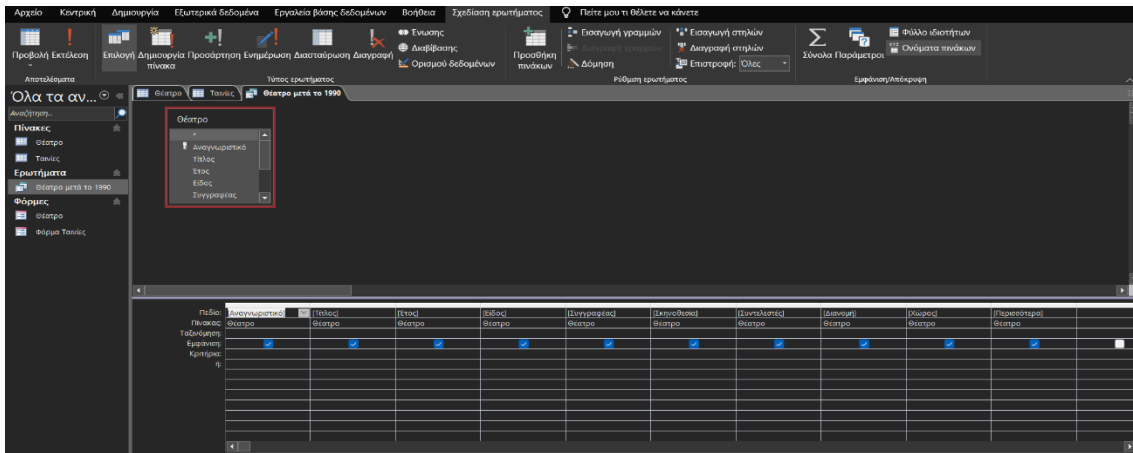
Πατώντας «Τέλος» στον σχετικό οδηγό δεν παρατηρούμε αλλαγές στον πίνακά μας.

A/A	Τίτλος	Έτος	Είδος	Συγγραφέας	Σκηνοθεσία	Συντελεστές	Διανομή	Χώρας	Περισσότερα
1	Αντίθετη ψυχο	2000	Αμερικανικό Θέ	Τσαρλς Λάντλαι	Αλέξανδρος Μυ	Σκηνογραφία: Ε	Ελενορ - Μαρία	Εθνικό Θέατρο:	http://www.nt
2	Γέρμα	2000	Ισπανικό Θέατ	Φεδερίκο Γκαρ	Κώστας Τσιάνο	Σκηνογραφία: Ι	Γέρμα - Λυδία	Κ Εθνικό Θέατρο:	http://www.nt
3	Ειρήνη	2000	Αρχαίο δράμα	Αριστοφάνης	Βασίλης Νικολ	Δραματογική: Α	Δούλος: Σωτ	Εθνικό Θέατρο:	http://www.nt
4	Η σονάτα των φ	2000	Σουηδικό Θέατ	Στρίντμπεργκ, Α	Άσπα Τομπούλ	Σκηνογραφία: Γ	Ο Γέρος: Γιώργ	Εθνικό Θέατρο:	http://www.nt
5	Ντον Ζουάν	2000	Γαλλικό Θέατρ	Μολιέρους (Πο	Κικήτα Μιλίβο	Σκηνογραφία: Γ	Γκουσμπάν: Αγα	Εθνικό Θέατρο:	http://www.nt
6	Οιδίπους τύραν	2000	Αρχαίο δράμα	Σοφοκλής	Βασίλης Παπαβ	Σκηνογραφία: Κ	Οιδίπους: Γρηγ	Εθνικό Θέατρο:	http://www.nt
7	Οιδίπους τύραν	1965	Αρχαίο δράμα	Σοφοκλής	Αλέξης Μινωτή	Σκηνογραφία: Κ	Οιδίπους: Αλέξ	Εθνικό Θέατρο:	https://www.yc
8	Οι άσπρες ποδι	1990	Νεοελληνικό Θ	Μάρκος Χαριτ	Έρση Βασιλική	Σκηνογραφία: Κ	Τζων - Νίκος Γα	Εθνικό Θέατρο:	
9	Γέρμα	1961	Ισπανικό Θέατ	Φεδερίκο Γκαρ	Αλέξης Σολομό	Σκηνογραφία: Α		Εθνικό Θέατρο:	
10	Η επίσκεψη της	1961	Ελβετικό Θέατ	Φρίντριχ Ντύρε	Αλέξης Μινωτή	Σκηνογραφία: Γ	Κλαίρη Ζαχαρ	Εθνικό Θέατρο:	
11	Ίων	1979	Αρχαίο δράμα	Ευριπίδης	Γιώργος Θεοδο	Σκηνογραφία: Γ	Ερμή:Γιώργος	Εθνικό Θέατρο:	

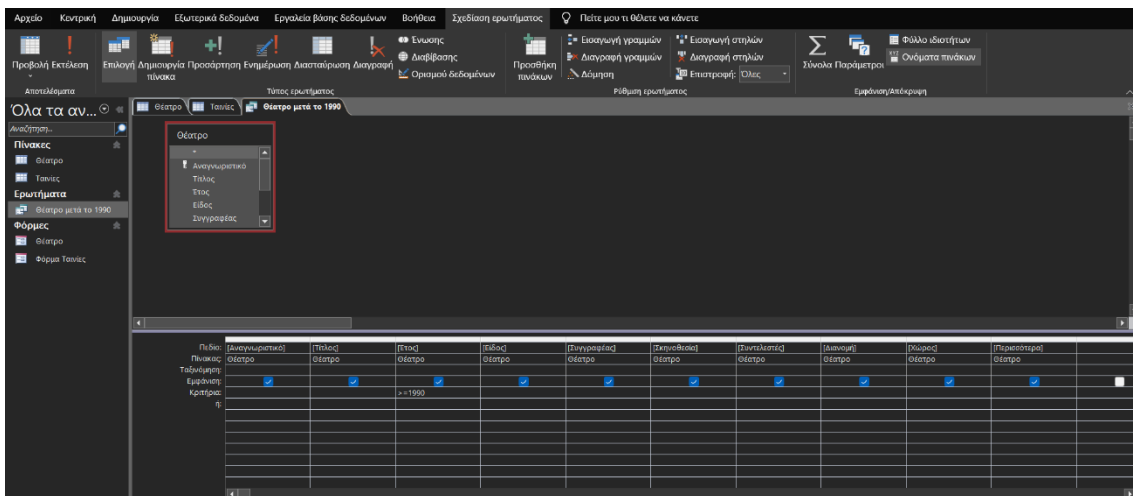
Με δεξί κλικ στην καρτέλα του ερωτήματος επιλέγουμε «Προβολή σχεδίασης»

A/A	Τίτλος	Έτος	Είδος	Συγγραφέας	Σκηνοθεσία	Συντελεστές	Διανομή	Χώρας	Περισσότερα
1	Αντίθετη ψυχο	2000	Αμερικανικό Θέ	Τσαρλς Λάντλαι	Αλέξανδρος Μυ	Σκηνογραφία: Ε	Ελενορ - Μαρία	Εθνικό Θέατρο:	http://www.nt
2	Γέρμα	2000	Ισπανικό Θέατ	Φεδερίκο Γκαρ	Κώστας Τσιάνο	Σκηνογραφία: Ι	Γέρμα - Λυδία	Κ Εθνικό Θέατρο:	http://www.nt
3	Ειρήνη	2000	Αρχαίο δράμα	Αριστοφάνης	Βασίλης Νικολ	Δραματογική: Α	Δούλος: Σωτ	Εθνικό Θέατρο:	http://www.nt
4	Η σονάτα των φ	2000	Σουηδικό Θέατ	Στρίντμπεργκ, Α	Άσπα Τομπούλ	Σκηνογραφία: Γ	Ο Γέρος: Γιώργ	Εθνικό Θέατρο:	http://www.nt
5	Ντον Ζουάν	2000	Γαλλικό Θέατρ	Μολιέρους (Πο	Κικήτα Μιλίβο	Σκηνογραφία: Γ	Γκουσμπάν: Αγα	Εθνικό Θέατρο:	http://www.nt
6	Οιδίπους τύραν	2000	Αρχαίο δράμα	Σοφοκλής	Βασίλης Παπαβ	Σκηνογραφία: Κ	Οιδίπους: Γρηγ	Εθνικό Θέατρο:	http://www.nt
7	Οιδίπους τύραν	1965	Αρχαίο δράμα	Σοφοκλής	Αλέξης Μινωτή	Σκηνογραφία: Κ	Οιδίπους: Αλέξ	Εθνικό Θέατρο:	https://www.yc
8	Οι άσπρες ποδι	1990	Νεοελληνικό Θ	Μάρκος Χαριτ	Έρση Βασιλική	Σκηνογραφία: Κ	Τζων - Νίκος Γα	Εθνικό Θέατρο:	
9	Γέρμα	1961	Ισπανικό Θέατ	Φεδερίκο Γκαρ	Αλέξης Σολομό	Σκηνογραφία: Α		Εθνικό Θέατρο:	

Μεταφερόμαστε στο περιβάλλον όπου θέτουμε τις παραμέτρους για τις καταγραφές που θέλουμε να μας εμφανίζει το εκάστοτε ερώτημα.

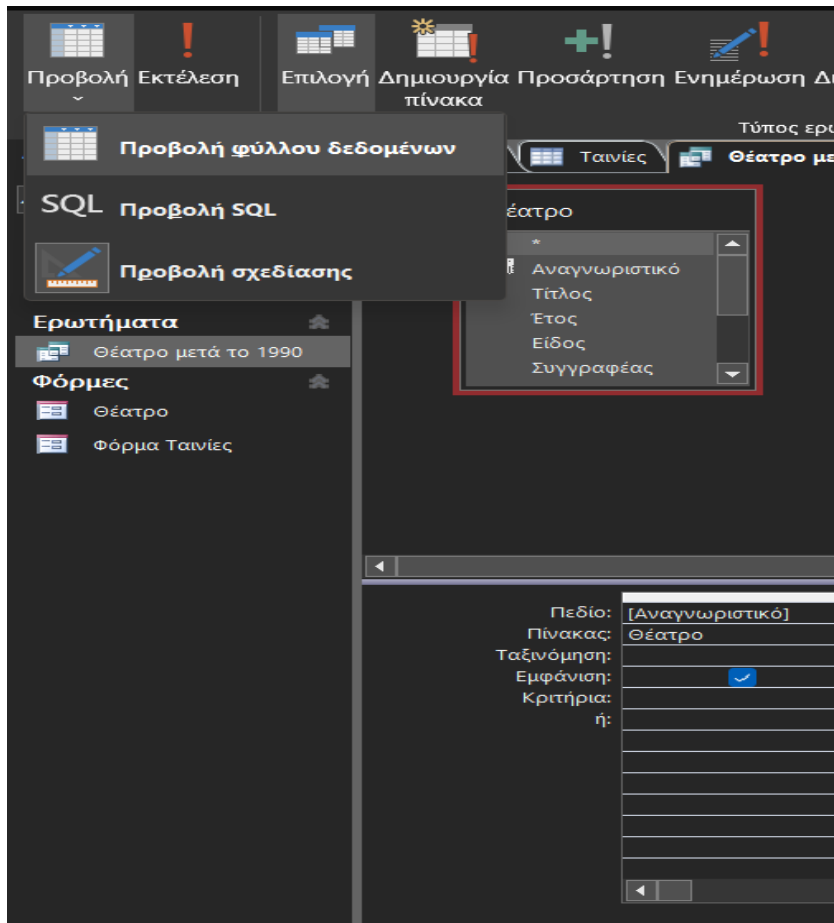
Για να λάβουμε τα αποτελέσματα που επιθυμούμε πληκτρολογούμε στο πεδίο «Έτος» στην γραμμή «Κριτήρια» το κείμενο «>=1990». Ζητάμε δηλαδή να εμφανιστούν οι καταγραφές με έτος 1990 και πάνω.

Πεδίο:	[Αναγνωριστικό]	[Τίτλος]	[Έτος]
Πίνακας:	Θέατρο	Θέατρο	Θέατρο
Ταξινόμηση:			
Εμφάνιση:	☒	☒	☒
Κριτήρια:			>= 1990
ή:			

Τονίζεται πως φυσικά σε αυτό το βήμα σχεδιάζοντας δηλαδή το ερώτημά μας μπορούμε να επιλέξουμε διάφορα κριτήρια ή την εμφάνιση ή μη πεδίων στα αποτελέσματα ερωτήματος (ξεκλικάροντας το αντίστοιχο πεδίο από την γραμμή εμφάνιση) ή οτιδήποτε άλλο κρίνουμε ότι θέλουμε ή δεν θέλουμε να εμπεριέχεται στο ερώτημά μας.

Εν συνεχεία στην καρτέλα «Προβολή» επιλέγουμε «Προβολή φύλλου δεδομένων» ώστε να μεταφερθούμε στην προβολή πίνακα με τις καταγραφές που μας παρουσιάζει το ερώτημα ανάλογα με τα κριτήρια που έχουμε θέσει.

Τέλος μας επιστρέφονται τα αποτελέσματα του ερωτήματός μας: εμφανίζονται οι καταγραφές παραστάσεων με έτος 1990 και έπειτα.

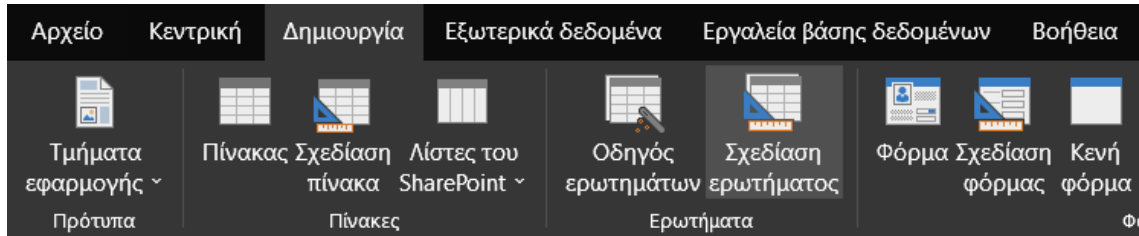
A/A	Τίτλος	Έτος	Είδος	Συγγραφέας	Σκηνοθεσία	Συντελεστές	Διανομή	Χώρος	Περισσότερα
1	Αντίθετη ψυχο	2000	Αμερικανικό Θέ	Τσαρλς Λάντλαϊ	Αλέξανδρος Μυ	Σκηνογραφία: €	Ελενορ - Μαρία	Εθνικό Θέατρο:	http://www.nt-
2	Γέρμα	2000	Ισπανικό Θέατρ	Φεδερικό Γκαρ	Κώστας Τσιάνο	Σκηνογραφία: Ι	Γέρμα - Λυδία Κ	Εθνικό Θέατρο:	http://www.nt-
3	Ειρήνη	2000	Αρχαίο Δράμα	Αριστοφάνης	Βασίλης Νικολ	Δραματουργική	Α' Δούλος: Σωτ	Εθνικό Θέατρο:	http://www.nt-
4	Η συνάτα των φ	2000	Σουηδικό Θέατ	Στρίντμπεργκ, Α	Άσπα Τομπούλ	Σκηνογραφία: Γ	Ο Γέρος: Γιώργ	Εθνικό Θέατρο:	http://www.nt-
5	Ντον Ζουάν	2000	Γαλλικό Θέατρ	Μολιέρος (Ποκ	Νικήτα Μιλιβό	Σκηνογραφία: Γ	Γκουσμάν: Αγα	Εθνικό Θέατρο:	http://www.nt-
6	Οιδίπους τύραν	2000	Αρχαίο δράμα	Σοφοκλής	Βασίλης Παπαβ	Σκηνογραφία: Γ	Οιδίπους: Γρηγ	Εθνικό Θέατρο:	http://www.nt-
8	Οι άσπρες ποδι	1990	Νεοελληνικό Θ	Μάρκος Χαριτ	Έρση Βασιλική	Σκηνογραφία: Κ	Τζων - Νίκος Γα	Εθνικό Θέατρο:	

Ολοκληρώνοντας αποθηκεύουμε το ερώτημά μας. Πλέον τα αποτελέσματά του είναι διαθέσιμα και μπορούμε να ανατρέχουμε σε αυτά απλώς επιλέγοντας και ανοίγοντας το εκάστοτε ερώτημα στην Βάση Δεδομένων μας.

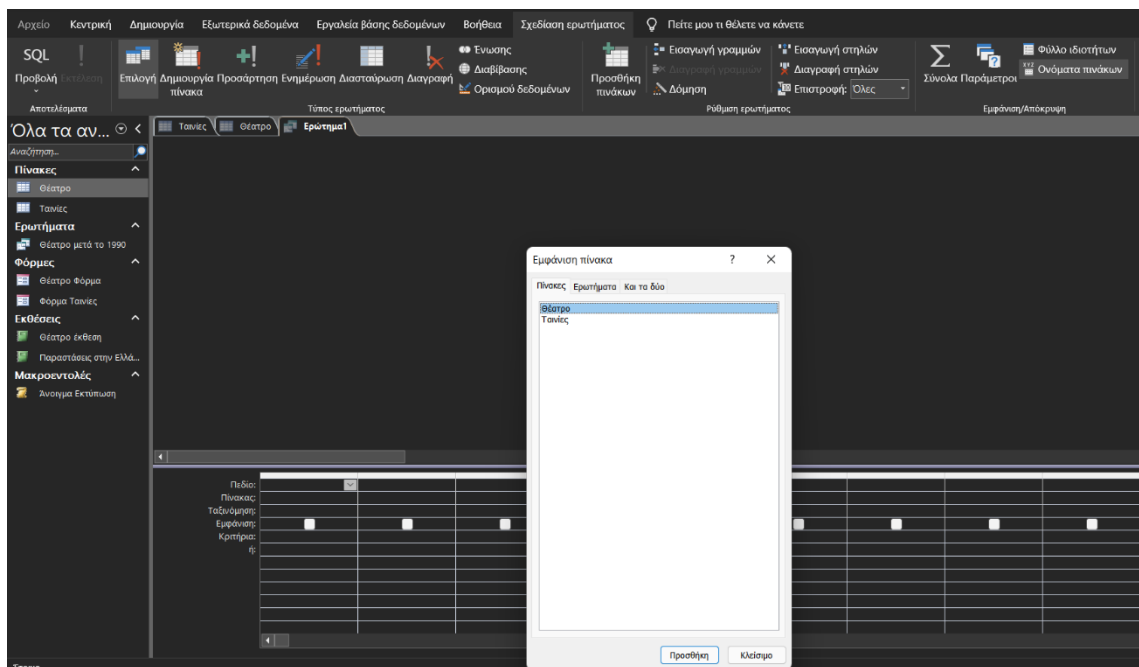
The screenshot shows the Microsoft Access interface. The top ribbon includes 'Αρχείο', 'Κεντρική', 'Δημιουργία', 'Εξωτερικά δεδομένα', 'Εργαλεία βάσης δεδομένων', 'Βοήθεια', and 'Πείτε μου τι θέλετε να κάνετε'. The 'Εργαλεία βάσης δεδομένων' ribbon is active, showing options like 'Αύξουσα', 'Φθίνουσα', 'Επιλογή', 'Αποθήκευση', 'Ορθογραφικός έλεγχος', 'Ανανέωση όλων', 'Διαγραφή', and 'Περισσότερα'. The main window displays a table with columns: 'A/A', 'Τίτλος', 'Έτος', 'Είδος', 'Συγγραφέας', 'Σκηνοθεσία', 'Συντελεστές', 'Διανομή', 'Χώρος', and 'Περισσότερα'. The first row is selected, and a context menu is open over it, with options: 'Αποθήκευση', 'Κλείσιμο', 'Κλείσιμο όλων', 'Προβολή σχεδίασης', 'SQL', 'Προβολή SQL', and 'Προβολή φύλλου δεδομένων'. The left sidebar shows a navigation pane with 'Όλα τα αν...', 'Αναζήτηση...', 'Πίνακες', 'Ερωτήματα', and 'Φόρμες'. The 'Πίνακες' section is expanded, showing 'Θέατρο', 'Ταινίες', and 'Θέατρο μετά το 1990'.

6.4.Σχεδίαση ερωτήματος χωρίς την χρήση οδηγού

Στην καρτέλα «Δημιουργία» και «Ερωτήματα» επιλέγουμε «Σχεδίαση ερωτήματος» ώστε να δημιουργήσουμε ερώτημα χωρίς την χρήση οδηγού.

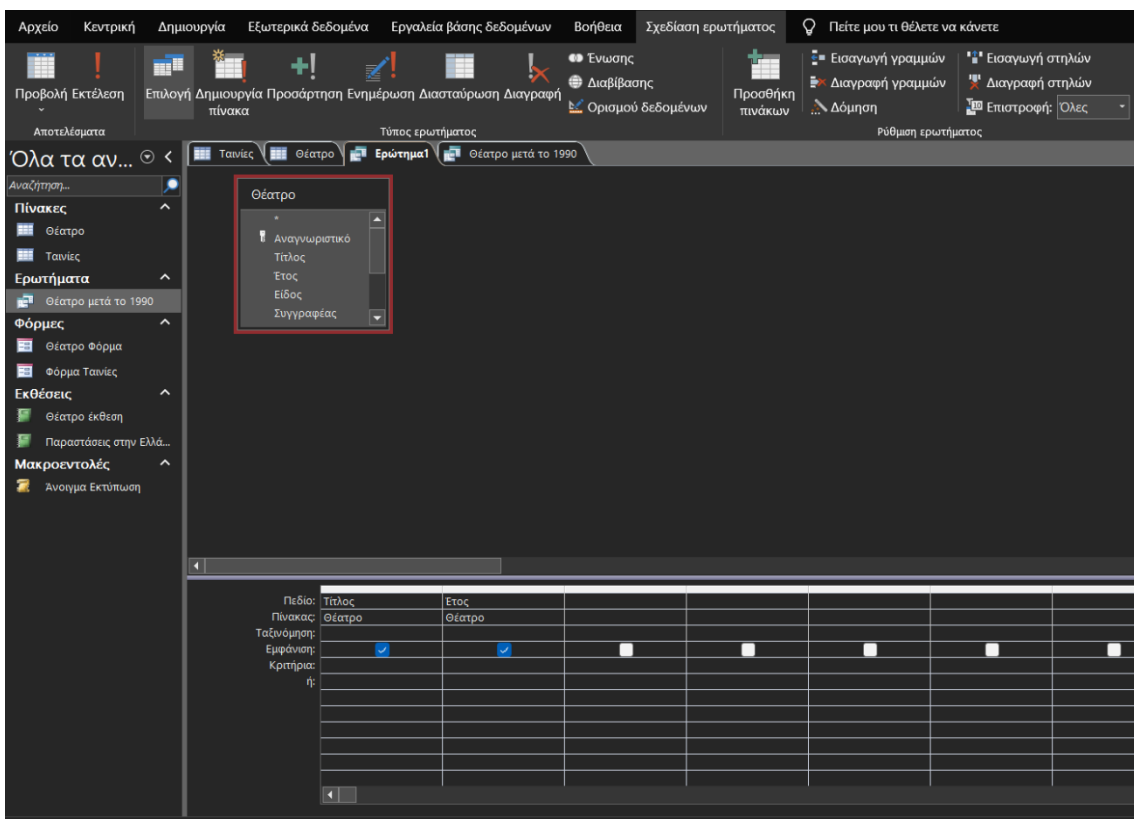
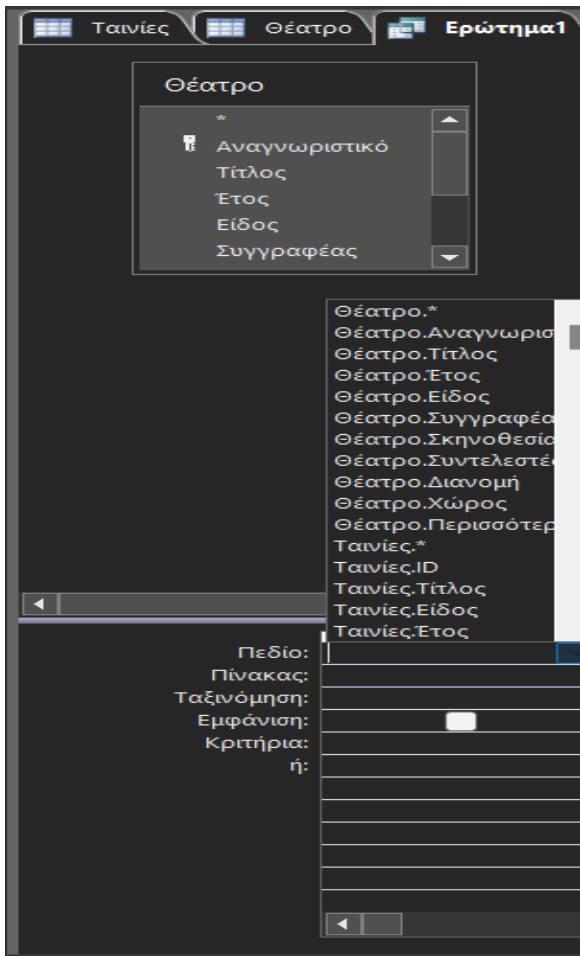

Αμέσως μεταφερόμαστε στο περιβάλλον σχεδίασης του ερωτήματος όπου καλούμαστε να επιλέξουμε από πόσους πίνακες ή/και ερωτήματα θέλουμε να χρησιμοποιήσουμε δεδομένα.

Για το συγκεκριμένο ερώτημα ζητάμε τις καταγραφές του πίνακα «Θέατρο» και συγκεκριμένα τις καταγραφές της δεκαετίας 1990 – 1999.

Επιλέγουμε μόνο τον πίνακα «Θέατρο» και στην συνέχεια τα πεδία που θέλουμε να εμφανίζει το ερώτημά μας, εν προκειμένω «Τίτλος» και «Έτος».

Για να ζητήσουμε τις συγκεκριμένες καταγραφές πληκτρολογούμε την παράμετρο στο πεδίο «Ετος»: “Between 1990 And 1999”.

Πεδίο:	Τίτλος	Ετος	
Πίνακας:	Θέατρο	Θέατρο	
Ταξινόμηση:			
Εμφάνιση:	☒	☒	☐
Κριτήρια:		Between 1990 And 1999	
ή:			

Εφόσον έχουμε ολοκληρώσει την σχεδίαση πατούμε εκτέλεση.

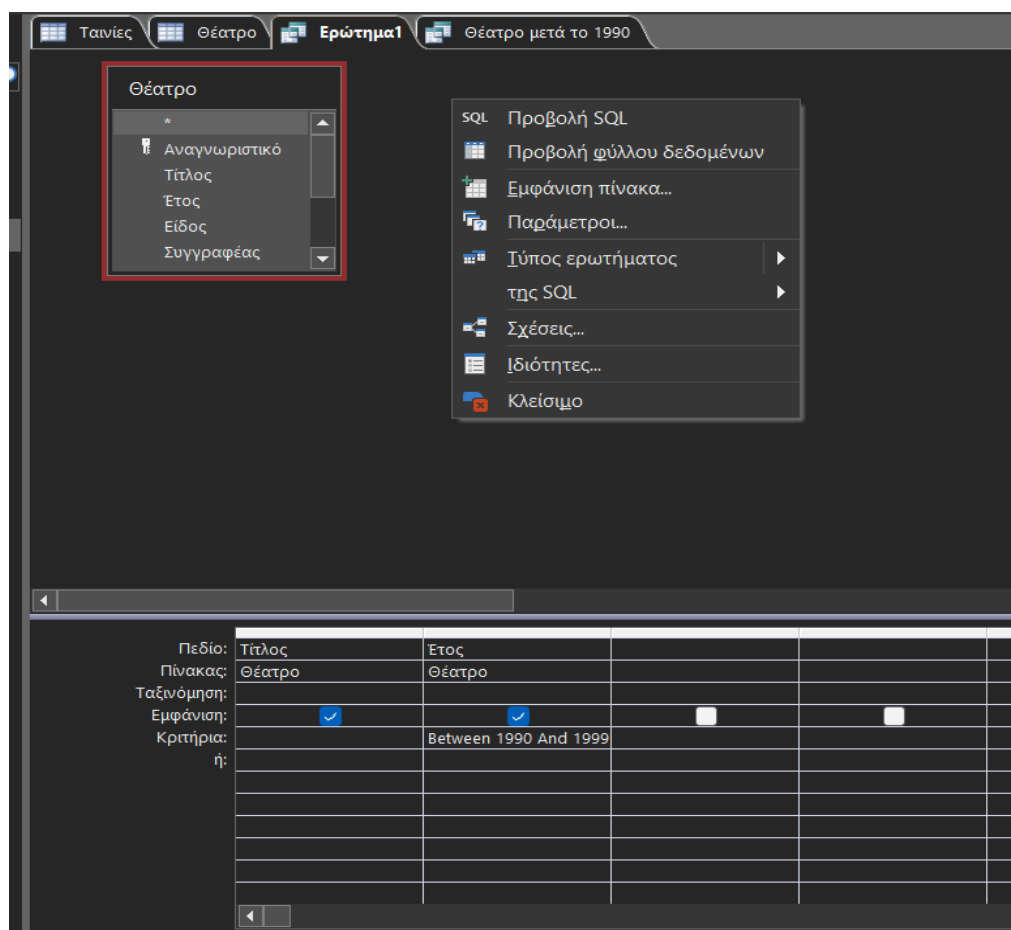
The screenshot shows the Microsoft Access interface. The ribbon at the top includes 'Αρχείο', 'Κεντρική', 'Δημιουργία', 'Εξωτερικά δεδομένα', and 'Εργαλεία βάσης δεδομένων'. The 'Execute' button (represented by a lightning bolt icon) is highlighted in the 'Προβολή' group. Below the ribbon, the 'Αποτελέσματα' pane shows a table with columns 'Τίτλος' and 'Ετος', and a filter 'Between 1990 And 1999'. The 'Τύπος ερωτήματος' pane shows 'Ερώτημα1' and 'Θέατρο μετά το 1990'. The left-hand pane shows a list of tables and queries, with 'Θέατρο' selected. A red box highlights the field list for the 'Θέατρο' table, which includes: *

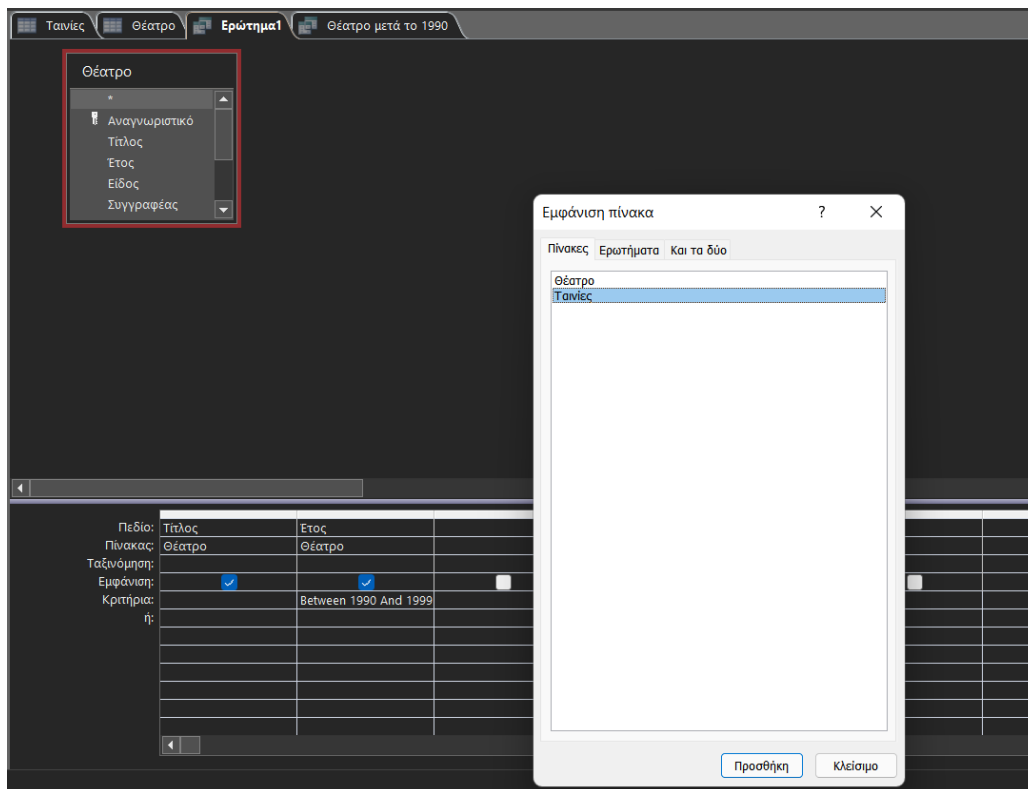
Αναγνωριστικό
Τίτλος
Ετος
Είδος
Συγγραφέας

Έτσι εμφανίζονται τα αποτελέσματα του ερωτήματος:

Τίτλος	Έτος
Οι άσπρες ποδι	1990
Miss Πέτσι	1992
Loot	1996
Αγάπη πάμε κρ:	1994
Αθάνatoi... ξεβ	1997
Αθήνα 2000... μ	1998
Αμφιτρύων	1994
Αναμείνατε... σ	1998
Ανοιχτοί λογαρ	1998

Σημειώνεται ότι μπορούμε να προσθέσουμε πεδία από επιπλέον πίνακες ή ερωτήματα πατώντας στην προβολή σχεδίασης δεξί κλικ και «εμφάνιση πίνακα» όπου επιστρέφει το αρχικό παράθυρο επιλογής.

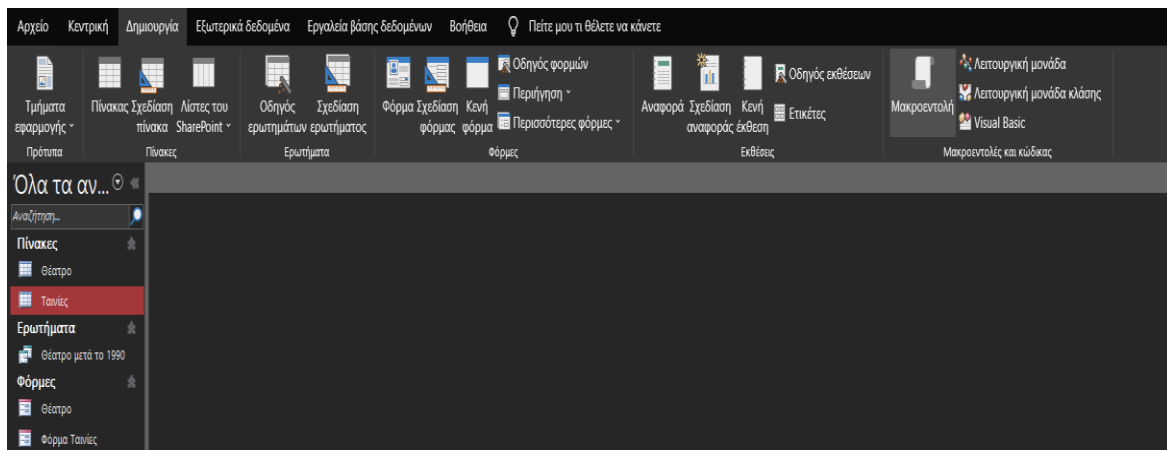

Γίνεται εύκολα αντιληπτό πως οι επιλογές στα ερωτήματα είναι πάρα πολλές. Η επιλογή του τι απαιτούμε από την Βάση Δεδομένων που σχεδιάζουμε είναι ο άξονας στον οποίο βασίζουμε τα ερωτήματά μας.

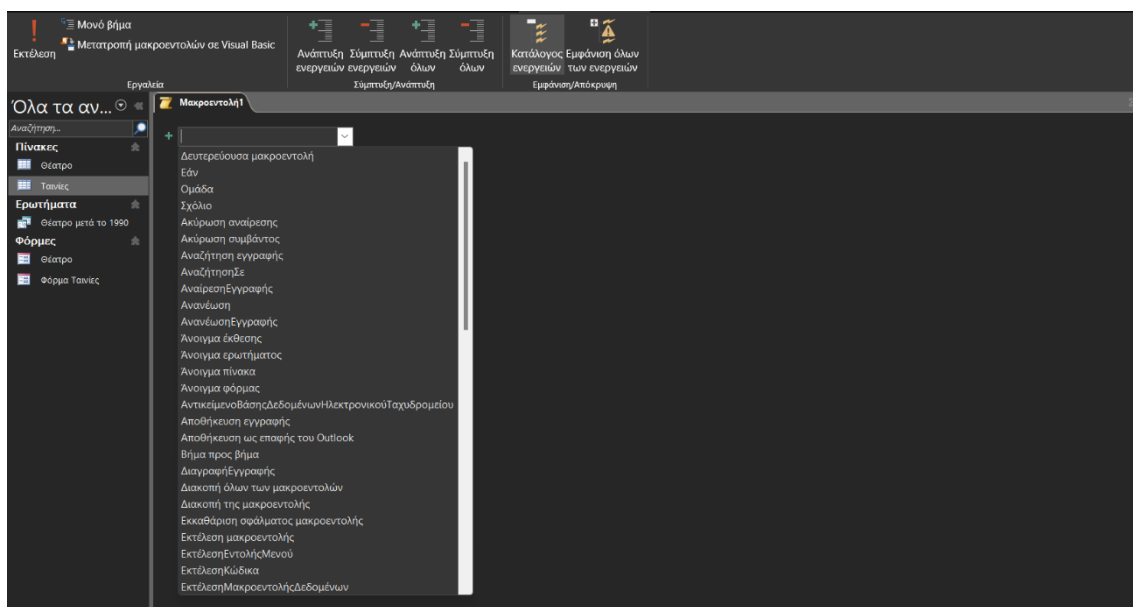
6.5. Δημιουργία μακροεντολής

Η μακροεντολή στην Access στην απλή της μορφή χρησιμεύει ώστε να μας βοηθήσει κάποια βήματα τα οποία ακολουθούμε συχνά κατά τη χρήση της βάσης δεδομένων μας να τα συντομεύσουμε και να τα ομαδοποιήσουμε με χρήση μιας μακροεντολής. Όπως και στο κομμάτι των ερωτημάτων και εδώ οι μακροεντολές και οι δυνατότητες που προσφέρει η Access ως προς αυτές είναι πάρα πολλές φυσικά και στις δύο περιπτώσεις επιλέγουμε το πώς θα κινηθούμε στη βάση δεδομένων ανάλογα με τα δεδομένα που επιθυμούμε να μας προσφέρει σε κάθε περίπτωση η βάση δεδομένων μας αλλά και την χρήση τους.

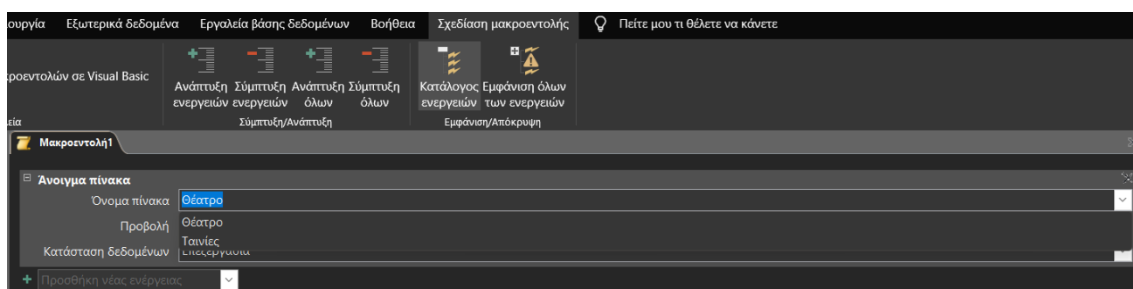
Και την σχεδίαση μιας απλής μακροεντολής στην Access ξεκινώντας επιλέγουμε «Δημιουργία» και «Μακροεντολή»

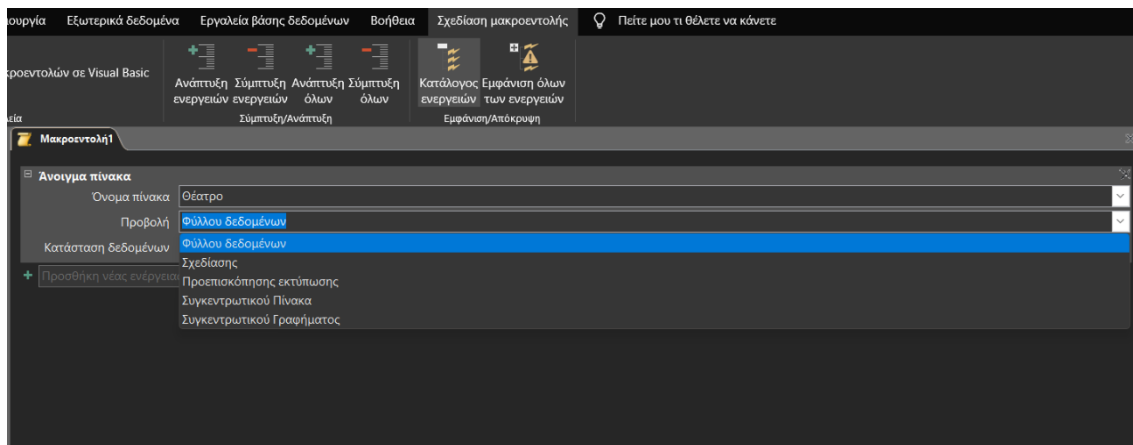
Στην συνέχεια μεταφερόμαστε στο περιβάλλον σχεδίασης της μακροεντολής. Αρχικά καλούμαστε να επιλέξουμε την πρώτη ενέργεια που θα εκτελεί η μακροεντολή. Οι προεπιλογές της Access είναι πάρα πολλές ωστόσο μπορούμε για πιο εξειδικευμένες απαιτήσεις να μορφοποιήσουμε τις επιλογές με την χρήση κώδικα.

Η πρώτη ενέργεια που θέλουμε να εκτελεί η μακροεντολή είναι το άνοιγμα του πίνακα «θέατρο». Αρχικά επιλέγουμε «Άνοιγμα πίνακα». Στην συνέχεια στο νέο παράθυρο επιλέγουμε το όνομα του πίνακα που θέλουμε να ανοίγει η μακροεντολή.

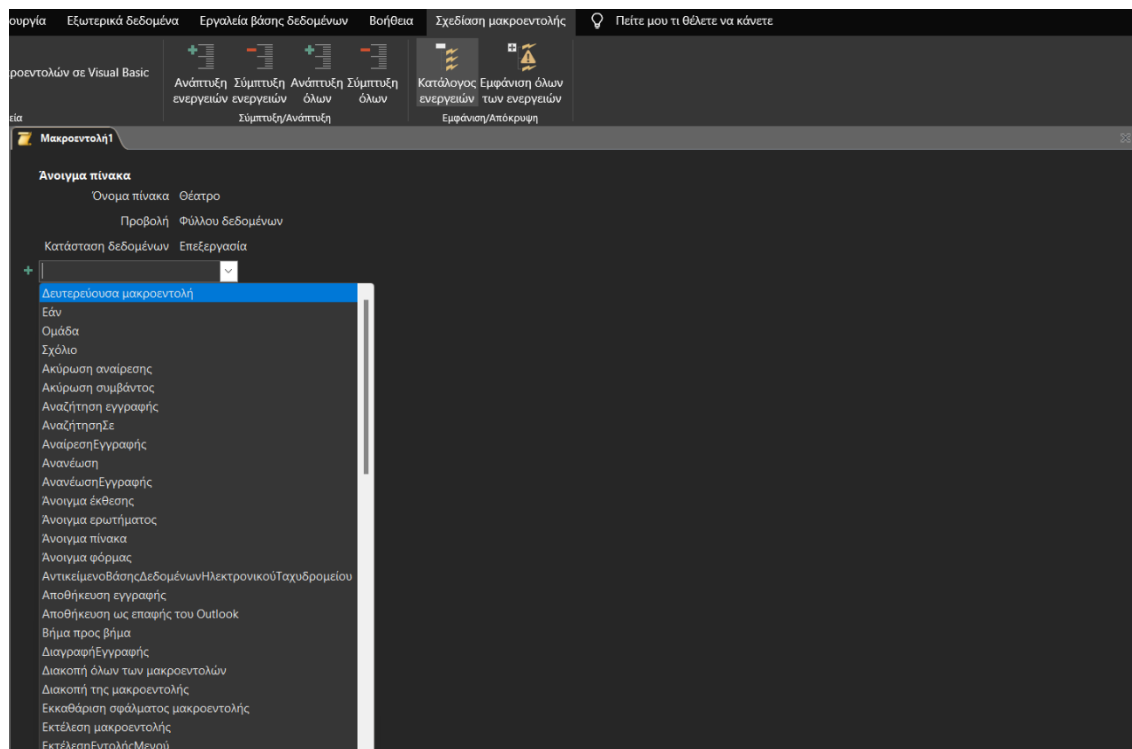

Στην συνέχεια επιλέγουμε τον τρόπο που θα προβάλλεται ο πίνακας. Επιλέγουμε «Φύλλου δεδομένων» στην «προβολή».

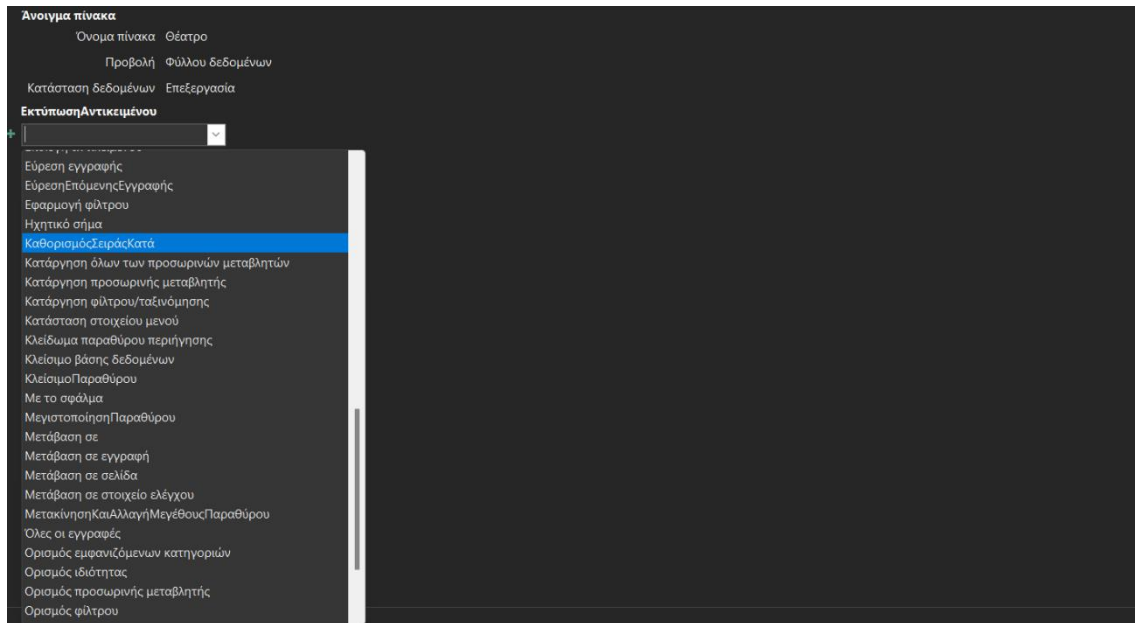

Τέλος πριν προχωρήσουμε στην δεύτερη ενέργεια που θέλουμε να εκτελεί η μακροεντολή επιλέγουμε την κατάσταση που θέλουμε να έχουν τα δεδομένα του πίνακα. Στην προκειμένη επιλέγουμε «Επεξεργασία» ωστόσο μπορούμε να διαλέξουμε και άλλες επιλογές όπως μόνο να προβάλλονται χωρίς δυνατότητα επεξεργασίας.

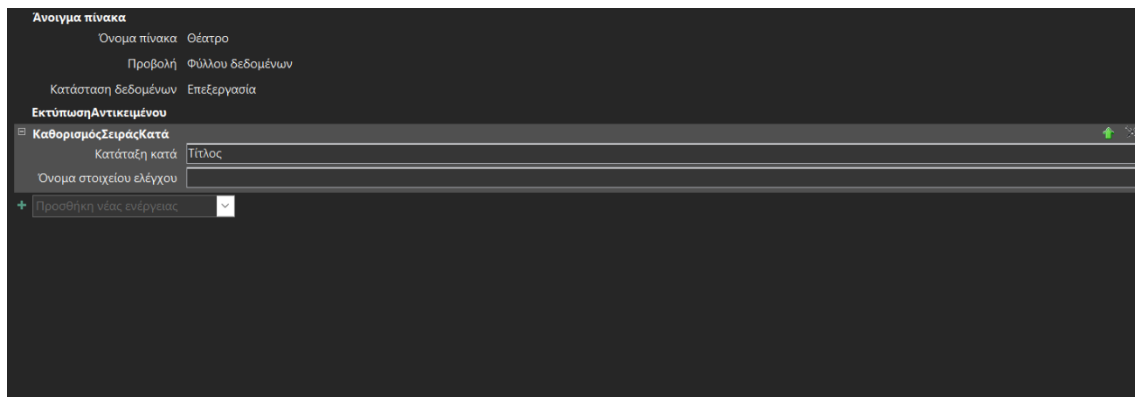
Στην συνέχεια προχωράμε στην δεύτερη ενέργεια που θέλουμε να εκτελεί η μακροεντολή. Πατώντας το σύμβολο «+» διαλέγουμε την επόμενη ενέργεια.

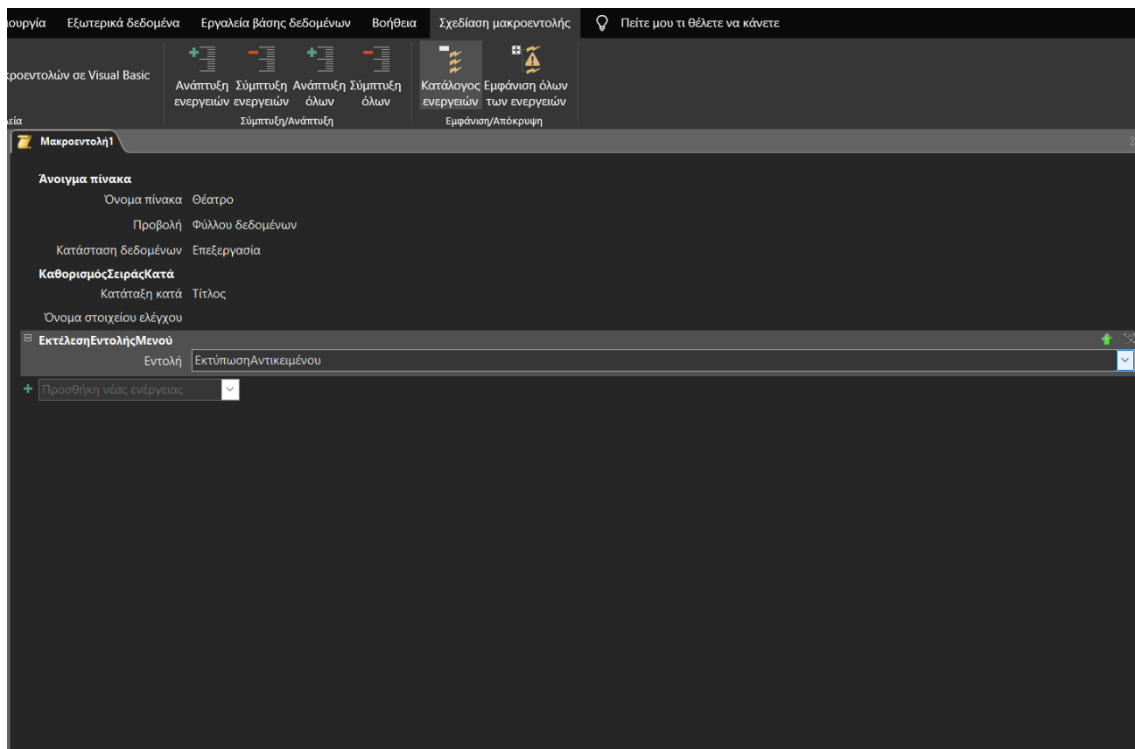
Η δεύτερη ενέργεια που θέλουμε να εκτελεί η μακροεντολή είναι να εμφανίζει τα δεδομένα του πίνακα ταξινομημένα. Για αυτό επιλέγουμε το «Καθορισμός σειράς Κατά»

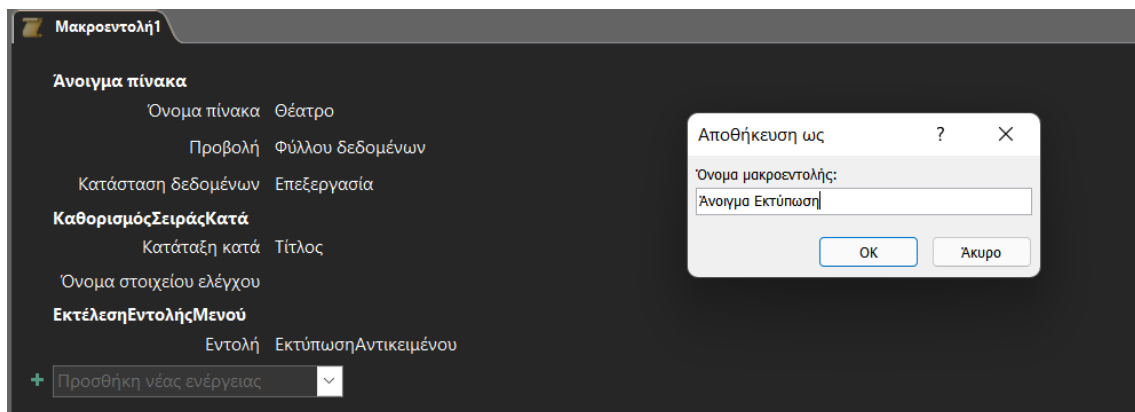
Στην συνέχεια, στο «Κατάταξη κατά» πληκτρολογούμε το όνομα του πεδίου σύμφωνα με το οποίο θέλουμε να γίνει η κατάταξη των δεδομένων του πίνακά μας. Γράφουμε «Τίτλος» και έτσι θα εμφανίζονται τα δεδομένα μας αλφαβητικά με βάση τον τίτλο.

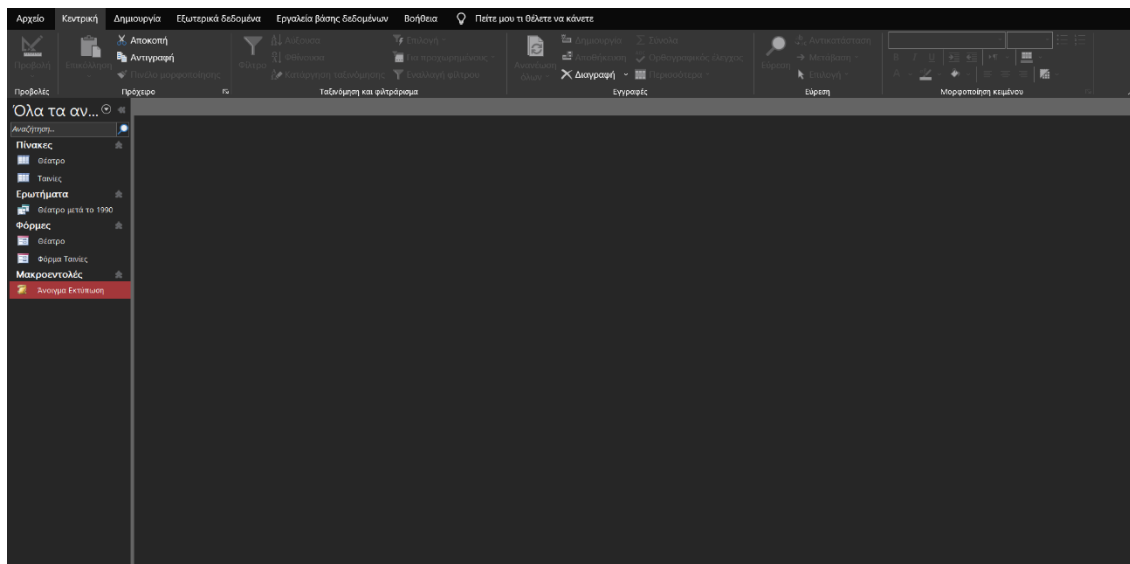

Ολοκληρώνουμε την σχεδίαση της απλής μακροεντολής με την τελευταία ενέργεια. Επιλέγουμε «Εκτύπωση Αντικειμένου».

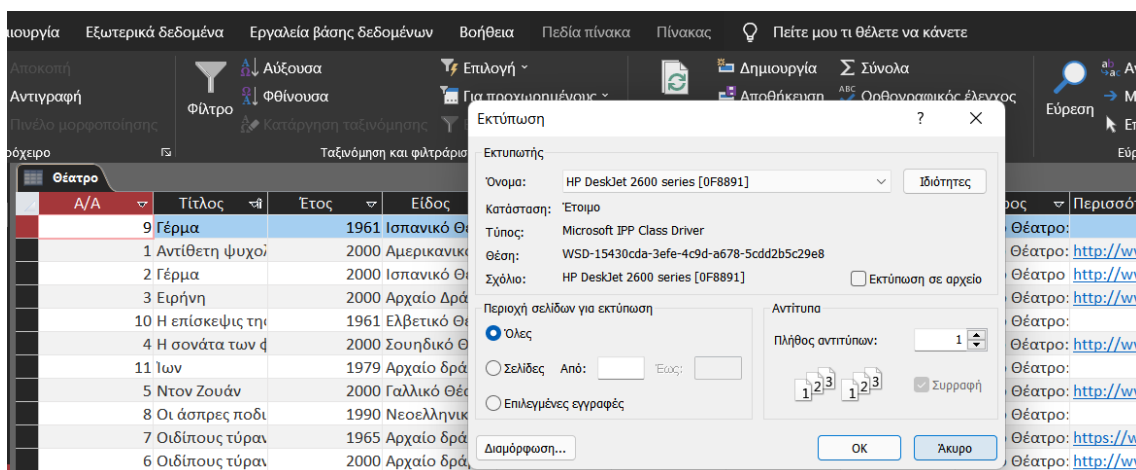

Αποθηκεύουμε την μακροεντολή δίνοντάς της όνομα. Πλέον μπορούμε να την εντοπίζουμε με αυτό στο σημείο του προγράμματος που βρίσκονται οι πίνακες και οι φόρμες που έχουμε ήδη σχεδιάσει.

Εκτελούμε την μακροεντολή μας και μας παρουσιάζεται το εξής αποτέλεσμα:

Η μακροεντολή μας με την εκτέλεσή της επιτυχημένα άνοιξε τον πίνακα "Θέατρο" κατέταξε τα δεδομένα με σειρά και ετοίμασε τα δεδομένα για εκτύπωση παρουσιάζοντας το κουμπί διαλόγου για να επιβεβαιώσουμε την εκτύπωση.

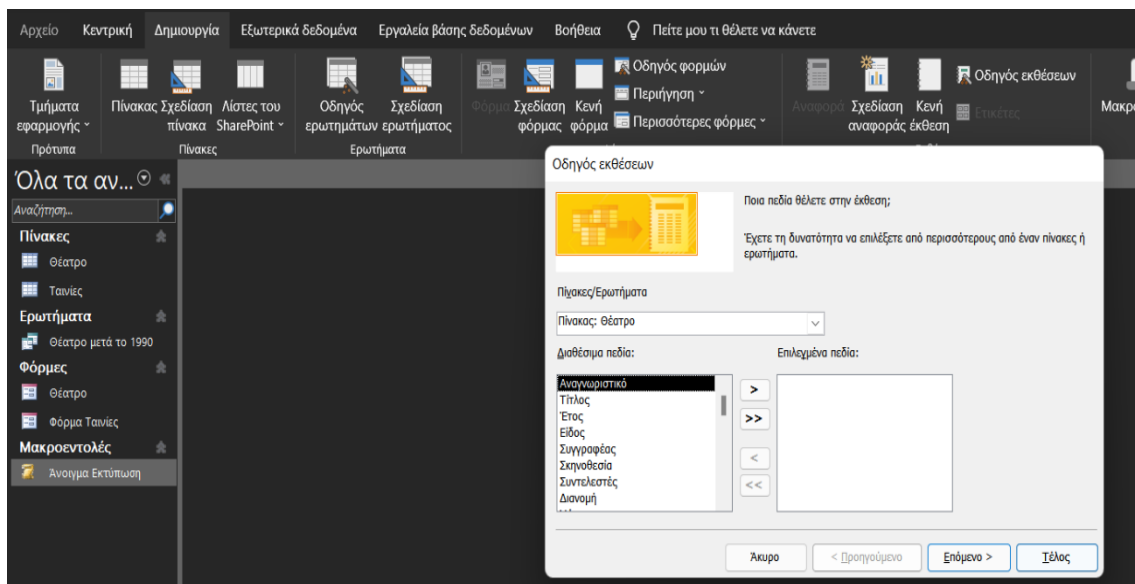
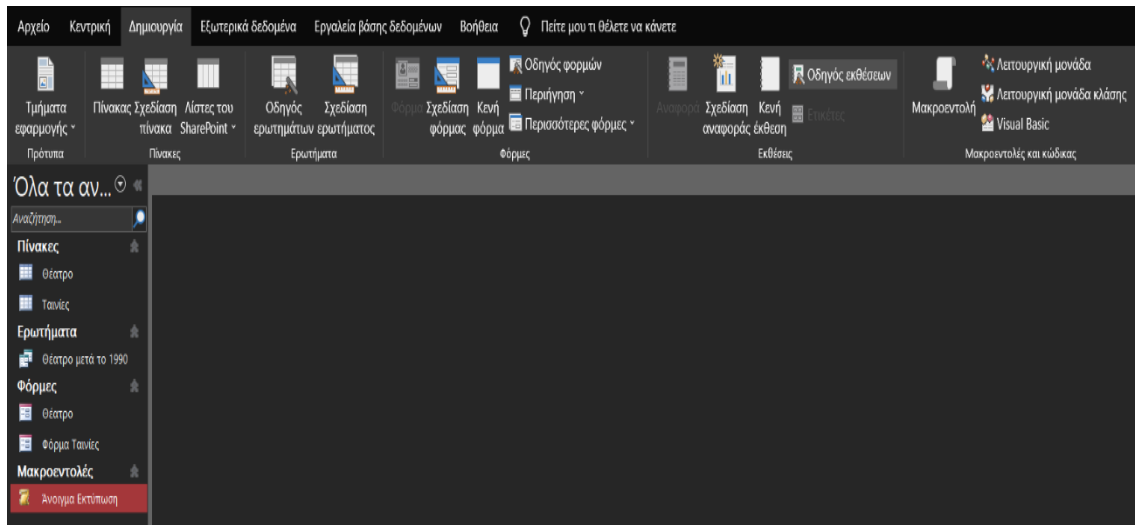
Φυσικά πολλές ακόμα ενέργειες μπορεί να εκτελέσει μια μακροεντολή σε μια βάση δεδομένων, αποτελώντας έτσι εξαιρετικά χρήσιμο εργαλείο για τον χρήστη.

6.6. Δημιουργία Έκθεσης

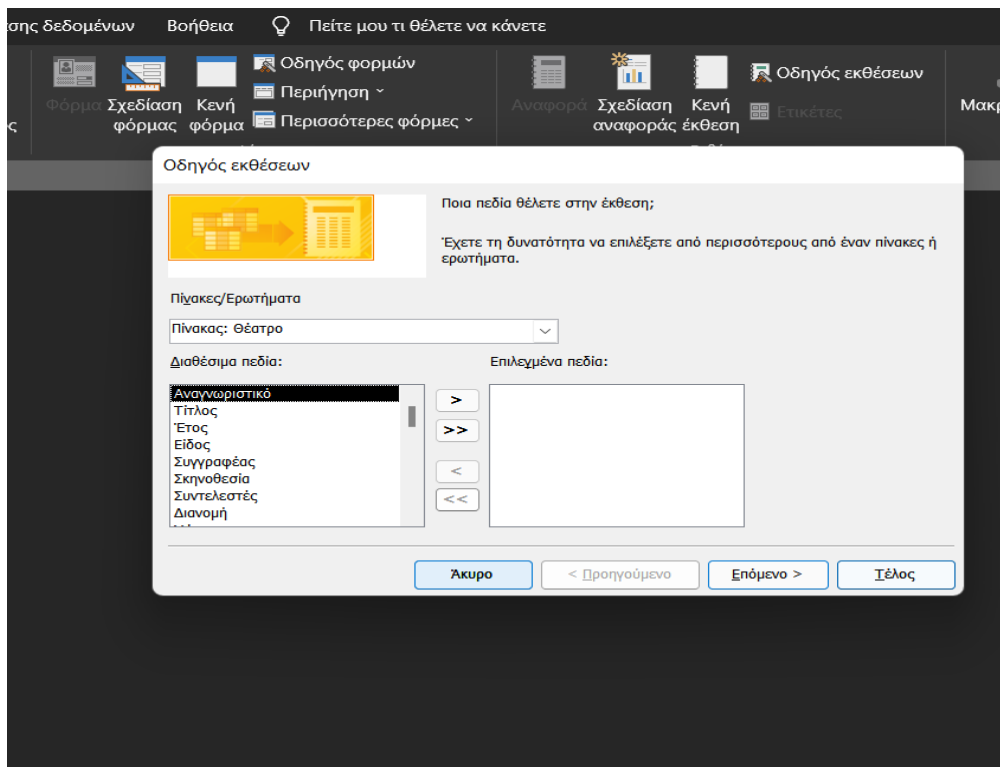
Οι εκθέσεις είναι εργαλεία που μας βοηθούν να τυπώσουμε επιλεγμένα στοιχεία της βάσης δεδομένων μας με εμφανίσιμο και παράλληλα λειτουργικό τρόπο.

Θα εκτελέσουμε την δημιουργία μιας έκθεσης στην Access με την βοήθεια του Οδηγού.

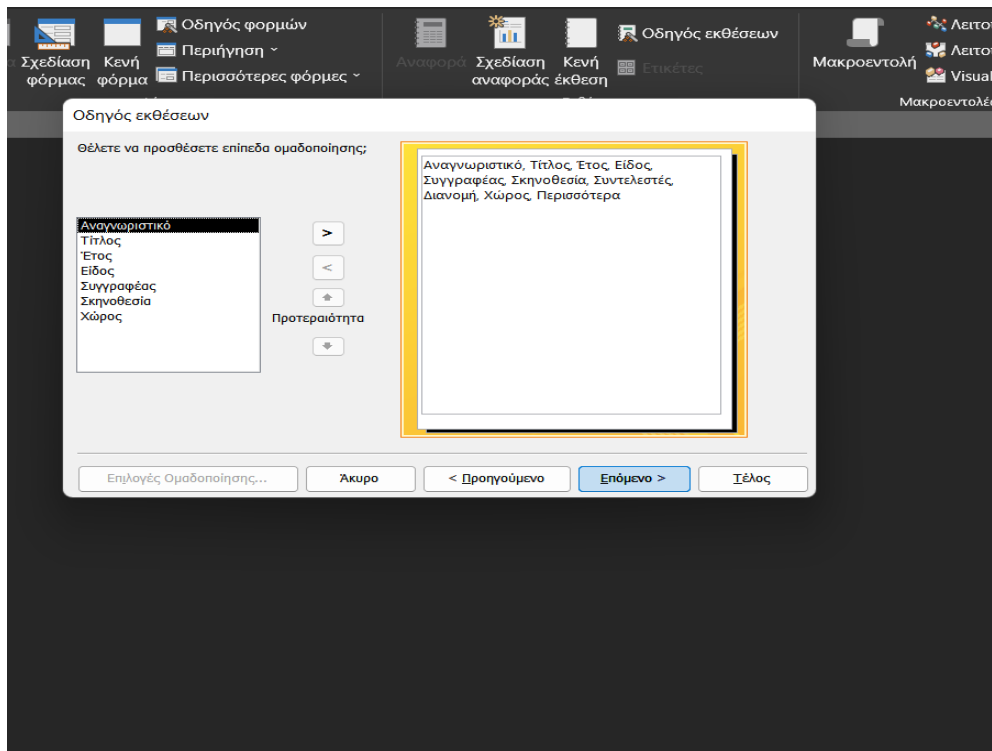
Στην καρτέλα «Δημιουργία» επιλέγουμε «Οδηγός εκθέσεων». Ο οδηγός μοιάζει με τον οδηγό ερωτημάτων.

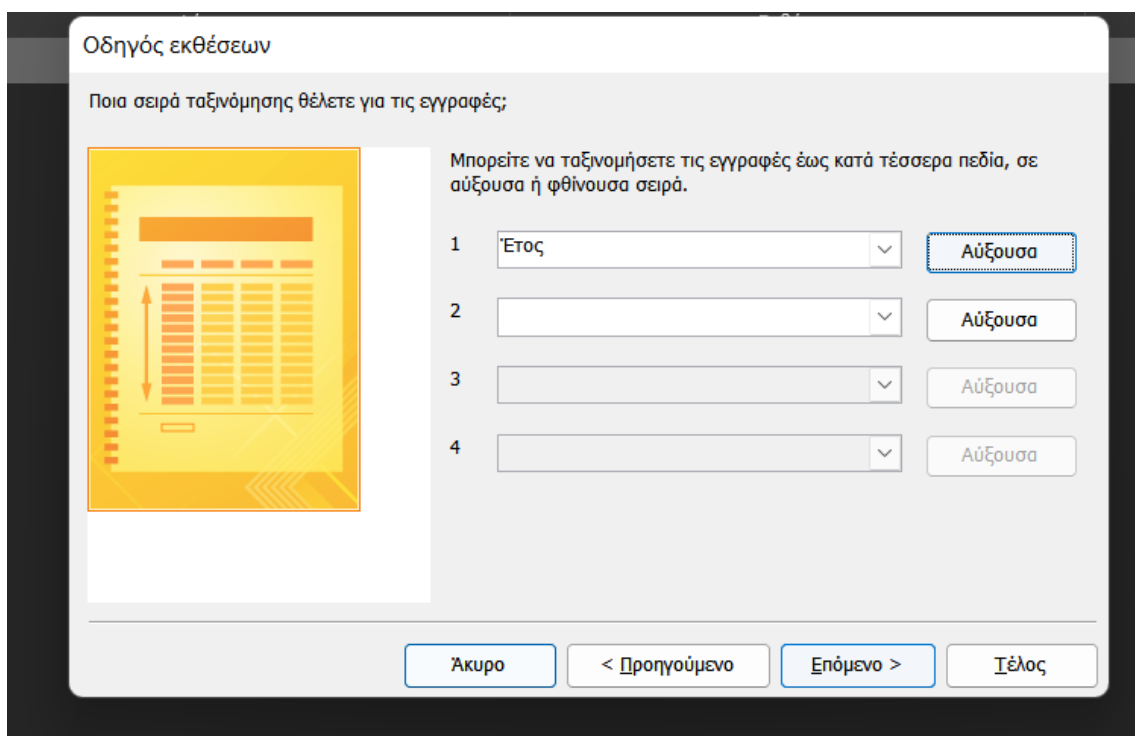
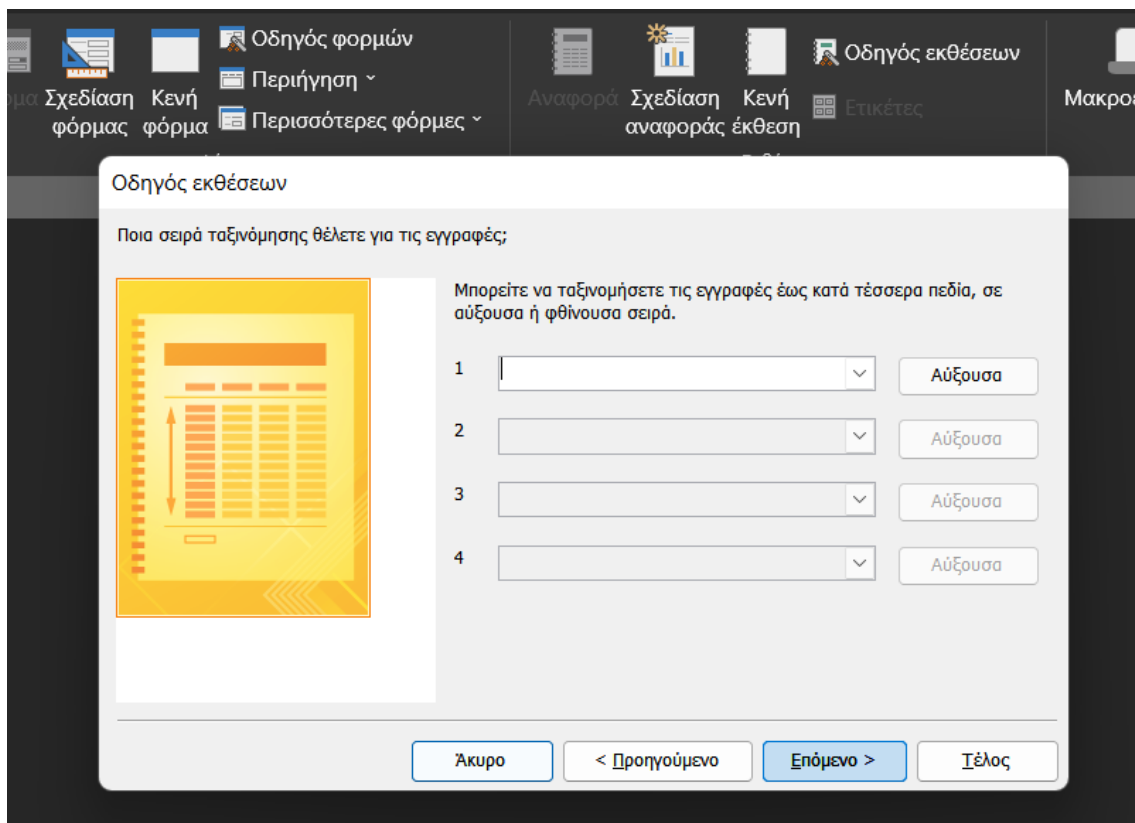
Επιλέγουμε από ποιον πίνακα ή ερώτημα θα αντλήσουμε τα στοιχεία και ποια πεδία ακριβώς θέλουμε. Αφού επιλέξουμε πατάμε «επόμενο».

Πολλές φορές στις εκθέσεις θέλουμε συγκεντρωτικά αποτελέσματα οπότε χρησιμοποιούμε στοιχεία από πολλούς πίνακες. Σε αυτή την περίπτωση η εφαρμογή μας ρωτά ως προς ποια δεδομένα θέλουμε να εμφανίζονται. Για να επιλέξουμε απλά κλικάρουμε πάνω στην επιλογή μας. Αν επιλέγουμε μόνο έναν πίνακα το βήμα αυτό δεν εμφανίζεται.

Επιλέγουμε έπειτα τη σειρά ταξινόμησης των εγγραφών μας, πατώντας το κάτω βέλος των σύνθετων πλαισίων. Μπορούμε να επιλέξουμε αύξουσα ή φθίνουσα σειρά και πεδίο.

Επιλέγουμε τη διάταξη της έκθεσης και τον προσανατολισμό της.

Οδηγός εκθέσεων

Ποια διάταξη θέλετε για την έκθεση;

Διάταξη

- Σε στήλες
- Πίνακα
- Στοιχισμένα

Προσανατολισμός

- Κατακόρυφος
- Οριζόντιος

Προσαρμογή του πλάτους των πεδίων, ώστε να χωράνε σε μία σελίδα.

Ακυρο < Προηγούμενο Επόμενο > Τέλος

Τέλος, επιλέγουμε τον τίτλο της έκθεσης και αποφασίζουμε αν θέλουμε να κάνουμε προεπισκόπηση, να δούμε δηλαδή την έκθεση ή να πάμε σε προβολή σχεδίασης για να την τροποποιήσουμε και πατάμε το κουμπί «Τέλος».

Οδηγός εκθέσεων

Τι τίτλο θέλετε να έχει η έκθεση;

Θέατρο

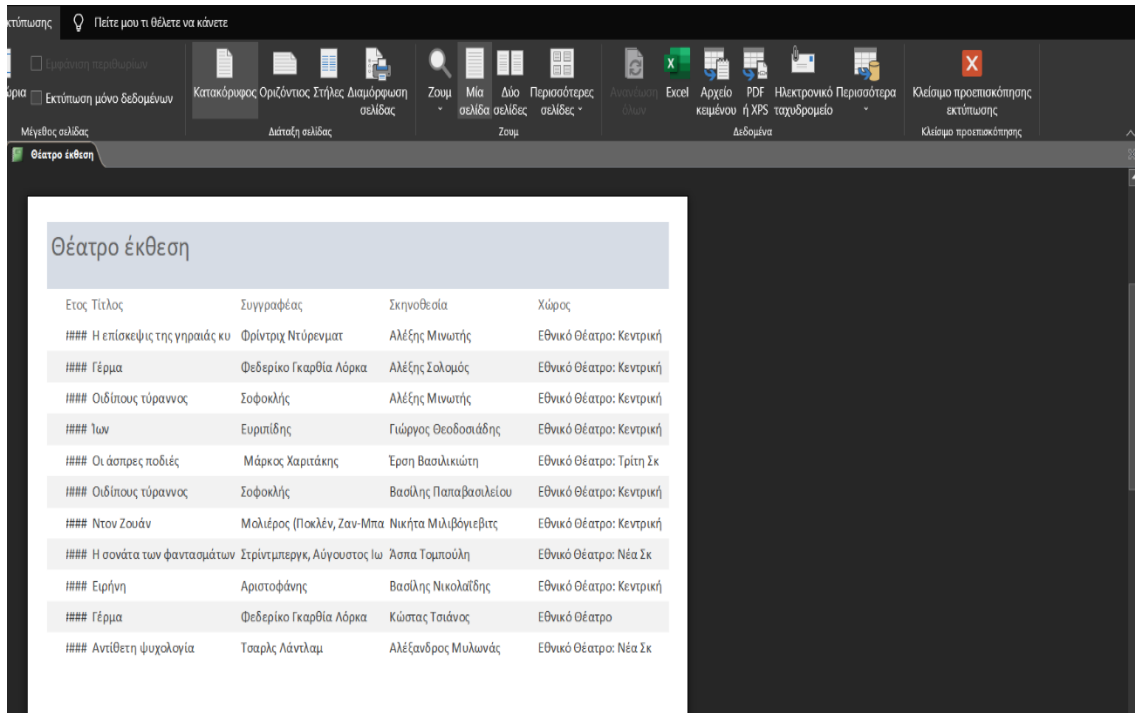
Αυτές είναι όλες οι πληροφορίες που χρειάζεται ο Οδηγός για να δημιουργήσει την έκθεση.

Θέλετε να δείτε την έκθεση ή να τροποποιήσετε τη σχεδίασή της;

- Προεπισκόπηση της αναφοράς.
- Τροποποίηση σχεδίασης της αναφοράς.

Ακυρο < Προηγούμενο Επόμενο > Τέλος

Το πρόγραμμα μας εμφανίζει την έκθεση προς εκτύπωση όπως την έχει διαμορφώσει. Σε αυτό το σημείο μπορούμε φυσικά να κάνουμε αλλαγές ή να προχωρήσουμε σε άλλη ενέργεια. Η έκθεση αποθηκεύεται και μπορεί να χρησιμοποιηθεί και να επεξεργαστεί καταλλήλως εντός του περιβάλλοντος της Access.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Άννα Μ. Μαυρολέων (2010), *Η έρευνα στο Θέατρο. Ζητήματα Μεθοδολογίας*, Αθήνα: Εκδόσεις Σιδερής Ι.
- Στάθης Βαλούκος (2003), *Ιστορία του Κινηματογράφου*, Αθήνα: Εκδόσεις Αιγόκερως
- Στέφανος Νταλασης (2019), *Κοινωνία, Θρησκεία και Πολιτισμός στον Ελληνικό Κινηματογράφο της Δεκαετίας του '50*, Αθήνα: Εκδόσεις Αιγόκερως
- Marc Ferro (2002), *Κινηματογράφος και Ιστορία*, Αθήνα: Εκδόσεις Μεταίχμιο
- Συλλογικό Έργο (2007). Αρχεία, στο *Πάπυρος Larousse Britannica* (Τόμος 9 , σσ. 190 - 191). Αθήνα: Εκδοτικός Οργανισμός Πάπυρος
- Συλλογικό Έργο (2007). Αρχείον, στο *Πάπυρος Larousse Britannica* (Τόμος 9 , σσ. 193 - 194). Αθήνα: Εκδοτικός Οργανισμός Πάπυρος
- Συλλογικό Έργο (2007). Θέατρο, στο *Πάπυρος Larousse Britannica* (Τόμος 23 , σ. 115). Αθήνα: Εκδοτικός Οργανισμός Πάπυρος
- Συλλογικό Έργο (2007). Κινηματογράφος και κινηματογραφική τεχνολογία, στο *Πάπυρος Larousse Britannica* (Τόμος 28, σσ. 680 - 681). Αθήνα: Εκδοτικός Οργανισμός Πάπυρος
- Άννα Μαυρολέων (2015), Το ψηφιακό αρχείο του Κέντρου Μελέτης και Έρευνας του Ελληνικού Θεάτρου - Θεατρικού Μουσείου. Οι ανεκμετάλλευτοι αρχειακοί θησαυροί και η περιπέτεια της θεατρολογικής έρευνας στην Ελλάδα της κρίσης. Στο Κωνσταντίνος Α. Δημάδης (επιμ.), *Συνέχειες, ασυνέχειες, ρήξεις στον ελληνικό κόσμο (1204-2014) : οικονομία, κοινωνία, ιστορία, λογοτεχνία : Ε' Ευρωπαϊκό Συνέδριο Νεοελληνικών Σπουδών της Ευρωπαϊκής Εταιρείας Νεοελληνικών Σπουδών Θεσσαλονίκη, 2-5 Οκτωβρίου 2014 : πρακτικά* (σ. 357-371) Αθήνα: Ευρωπαϊκή Εταιρεία Νεοελληνικών Σπουδών
- Ελληνική Αρχειακή Εταιρεία, *Διεθνές Πρότυπο Αρχειακής Περιγραφής*, Αθήνα 2002, σ. 14
- Stephen Bottomore (2007), *Filming, Faking and Propaganda: The Origins of the War Film, 1897-1902*, Unpublished University of Utrecht PhD thesis
- Judith Ellis (επιμ.) (2000), *Η διαχείριση των αρχείων*, Αθήνα: Ελληνική Αρχειακή Εταιρεία – Τυπωθήτω – Γιώργος Δαρδανός, σ. 382.
- Σταύρος Σταφυλάκης (2017) *ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ: Οι ρίζες και οι ιστορία του*, Αθήνα, Ανακτήθηκε στις 10/06/2022 από https://www.academia.edu/34989575/ΤΟ_ΘΕΑΤΡΟ_Οι_ρίζες_και_οι_ιστορία_του

- Βασίλειος Κουβάκης, Ζιάμπας Ευάγγελος (χ.χ.), *Ιστορία, Παρόν και Μέλλον της Αρχαιοθέτησης*, Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας Τμήμα Μηχανικών Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών
- Ιστορία του Ελληνικού Κινηματογράφου (2017) Ανακτήθηκε στις 10/06/2022 από <https://ellinikoskinimatografos.gr/istoria/>
- Γενικά Αρχεία του Κράτους <http://www.gak.gr/index.php/el/> Ανακτήθηκε στις 08/06/2022
- Τράπεζα Πληροφοριών Νομοθεσίας <https://www.e-nomothesia.gr/kat-demosia-dioikese/n-1946-1991.html> Ανακτήθηκε στις 07/06/2022
- Άυλη Πολιτιστική κληρονομιά της Ελλάδος <https://ayla.culture.gr/> Ανακτήθηκε στις 10/05/2022
- Εθνικό Οπτικοακουστικό Αρχείο - avarchive.gr. Ανακτήθηκε στις 13/02/2022
- Ταινιοθήκη της Ελλάδος <http://www.tainiothiki.gr/> Ανακτήθηκε στις 13/02/2022
- Ψηφιοποιημένο Αρχείο του Εθνικού Θεάτρου (<http://www.nt-archive.gr/>) Ανακτήθηκε στις 13/02/2022
- Αρχείο της ΕΡΤ <https://archive.ert.gr/> Ανακτήθηκε στις 13/02/2022